

Tuyển Tập

Một chút

nồng nàn

thơm mát em

Designed by XuanLoc

Một chút

nông năn

thơ...mã em

Tuyển tập thơ góp nhặt trên Facebook

7-2013

Thiết kế : Xuân Lộc

Nhập

Có những chuyện tưởng chừng như vụn vặt, rất đời thường..trong cuộc sống .Nhưng lại gọi cho ta một cảm xúc.. khi nhẹ nhàng, khi mãnh liệt.

Dừng xe kể giải phân cách, sau những vạch sơn trắng, nhìn một cậu bé dìu cụ bà sang bên kia đường, nhìn mưa rơi, nhìn buổi tựu trường.....cũng làm cho ta liên tưởng đến những kỷ niệm, một thời đã in sâu trong ký ức. . .

Những cảm nhận đó được thể hiện rời rạt qua lời thơ trên Facebook của bạn bè, thân hữu ...phần nào cũng chia sẻ được những đồng cảm đó đến với mọi người..... Nay xin góp nhặt những lá vàng cảm xúc thể hiện lát đất khắp nơi trên NET vào một Tuyển Tập lưu lại những dịu dàng thân thương đó cho...

” Một chút nồng nàn... thơm má em “

Tuyển tập này không nhằm mục đích thương mại, đó là món quà tinh thần của bạn bè khắp nơi chia sẻ cho nhau với cảm xúc thật lòng.

Hy vọng kỷ niệm sẽ luôn xanh, nồng nàn và ngát hương trong hồn ta

Tháng 7-2013

Ngu Ngơ

Nga Dao

Ê này nhỏ, ta nói nghe nè nhé
Phượng nở rồi, ve sẽ hát râm ran.
Ta với mi mai sẽ cách xa rồi.
Chân trời mới với muôn ngàn màu sắc.
Dù thắm đẹp hay là đen u tối.
Mỗi bước đường ta vẫn sẽ chia nhen.
Nhớ nơi đây với những bước rụt rè.
Chiếc áo trắng, tâm hồn tinh khôi quá.
Làm học trò với bao trò tinh nghịch.
Quây tung trời mặt giả bộ ngu ngơ.
Thôi chào nhé sẽ luôn là kỉ niệm.
Xếp trong ngăn ký ức một phần đời.

Hè về

Bích Hải

Hè về Phượng trải trên sân cỏ
Thảm đỏ như nhung chỉ một màu
Mãi nhớ như in thời dạo đó
Nào quên dấu ấn thuở hôm nao

Ngày dài ký ức luôn vàng vò
Tháng rộng tâm tư chẳng nào nề
Kỷ niệm thân thương càng gắn bó
Trăm năm suốt kiếp khó hao mòn

Một chút nồng nàn... thơm má em

Đức Huỳnh

Trong nắng, trong mưa miền sông nước
Sen hồng hay bởi má em hồng?
Em đến như từ trong cổ tích
Bát ngát hồ thơm, sen trổ bông
Em đến không bằng đôi guốc mộc
Cho đời, nghe lóc cóc vui tai
Em đến, từ bờ xa cỏ lạ
Bước qua đường đê nhỏ, chân trần
Bụi chuối lao xao bên vuông mạ
Cho trời xanh như mắt em xanh
Nón lá em luôn đội trên đầu
Trên cổ khăn quàng, bay lất phất
Đi hái sen thơm chờ cúng Phật
Ngày rằm, trăng sáng đến rồi sao?
Trong nắng chói chan mùa hạ tới
Hàng dừa, không che đủ nắng mai

Thoang thoang thơm hương mùa lúa mới
Mây lang thang, mây cứ trôi hoài
Chỉ đứng nhìn thôi không dám nói
Sợ mất đi, mùa nắng mới trong
Xao động sẽ làm em bối rối
Trời mây lờng lờng, gió mênh mông

***Sen hồng hãy giữ dùm ta nhé!
Một chút nồng nàn... thơm...má em...***

Tranh giấy dán – Sen Hồng by Nga Dao

Một Chút Nồng Nàn Thơm Má Em

Ngày Ấy

Đức Huỳnh

...Ngày ấy khi vào Trường Sư Phạm
Áo dài như bướm trắng tung bay
Như mây vờn vũ , trời trong sáng
Sân trường hay lạc cõi thiên thai...

Những nam sinh chày đầu hai mái
Túm tụm, đùa vui góc sân trường
Thì thoảng, liếc mắt nhìn phải, trái
Áo tiểu thư, trộm nhớ thầm thương...

Từ sáng sớm, tinh mơ đến lớp
Đến chiều về, vẫn dõi theo ai
Mặt nhìn mặt sao lòng hồi hộp?
Hay lớn rồi? nghĩ chuyện gái trai...

Mắt chăm chú nghe Thầy Cô giảng
Đầu ngẩng cao hướng thẳng lên bàn
Dáng tập trung sao hồn lơ đãng?
Nhớ nụ cười, dạ cứ hoang mang...

Rồi Thu qua đón mùa Đông lại
Em khoác lên chiếc áo len hồng
Lời muốn trao, sao còn e ngại?
Tình yêu đầu, một thuở hoài mong...

Mùa Xuân đến đậm chồi lộc mới
Như lòng ai mở hội tung bừng
Sao phân vân? còn chưa dám nói
Hạ đến rồi, hồn thấy rưng rưng...

Ngày ra trường vẫn còn ngỡ ngàng
Biết bao giờ ta lại gặp nhau
Trời trong xanh, nắng vàng rực rỡ
Ai biết trong lòng...ta mưa mau...

Chờ Em

Hè mang giấc ngủ chập chờn
Con ve cất tiếng cô đơn gọi tình (Jimmy Diêu cựu MĐC)
Bên đường chờ dáng em xinh
Mặc càn Phụng đỏ đứng nhìn ngần ngơ (HVHT)
Chờ chờ đến mặt anh khờ
Lạc sân trường lạ ...thần thờ kiểng em (Dốc Mơ)
Bao giờ phượng nở hoa tim ?
Để em áo trắng thôi tìm mộng mơ (Ngàn Thông)

Món Nợ Ân Tình

Phung Vo

Món nợ ân tình... có vay mà không trả
Tình học trò...đâu ngờ phải chia xa
Gặp lại em ...sao quá đổi xót xa!
Để hai ta cuốn vào vòng xuôi ngược

*

Anh bon chen trên đỉnh cao danh lợi
Em dần thân tìm manh áo chén cơm
Ba mươi năm...ta đã quá sai lầm
Phút giây ngỡ ngàng... tâm tư nghẹn đắng

*

Cho anh nói ngàn lần câu xin lỗi
Em thứ tha ... anh nhẹ bớt tội tình
Lỡ kiếp này không tròn nợ ba sinh
Hẹn kiếp sau xin tròn lời thề nguyện ...

Truong huy Dinh

*Tà áo trắng, điệp vàng, chùm phượng đỏ.
Hàng cây xanh vương vấn mỗi tình thơ.
Nếu ngày xưa anh học được chữ ngờ.
Thì đâu phải suốt đời ôm nuôi tiếc.*

*Thời áo trắng tình yêu chưa kịp chín.
Để lòng ta xanh mãi một ước mơ.
Người xưa ơi không biết đến bao giờ.
Ta gặp lại dù trái sầu đã rụng*

*Chiều hôm ấy nắng vàng vương tà áo,
Dáng người đi xa xuyên cả hoàng hôn,
Bao ngày qua anh giữ mãi trong hồn,
Tà áo trắng của thời xa xôi ấy.*

Một Chút Nắng Nàn Thơm Mái Em

Một Thời Kỳ Niệm

Duc Huynh

Trời cuối thu, sắc màu luôn quyến rũ
Đưa hồn người nhẹ nhẹ vút lên cao
Gót sen mềm, khẽ bước dưới hàng sao
Áo trắng quá, ước mơ đời bỏ ngõ...

Ngày khai trường, sáng mùa thu lộng gió
Trong hồn ai khó dấu nổi nôn nao
Trên hàng cây lá vẫn hát xôn xao
Niên học mới cùng niềm vui khôn tả...

Những ngày vui, sao qua đi vội vã?
Tiếng trống tan trường, rộn rã bên tai
Lưu bút ngày xanh, dấu mực chưa phai
Tạm biệt nhé! để lòng sầu chất ngất...

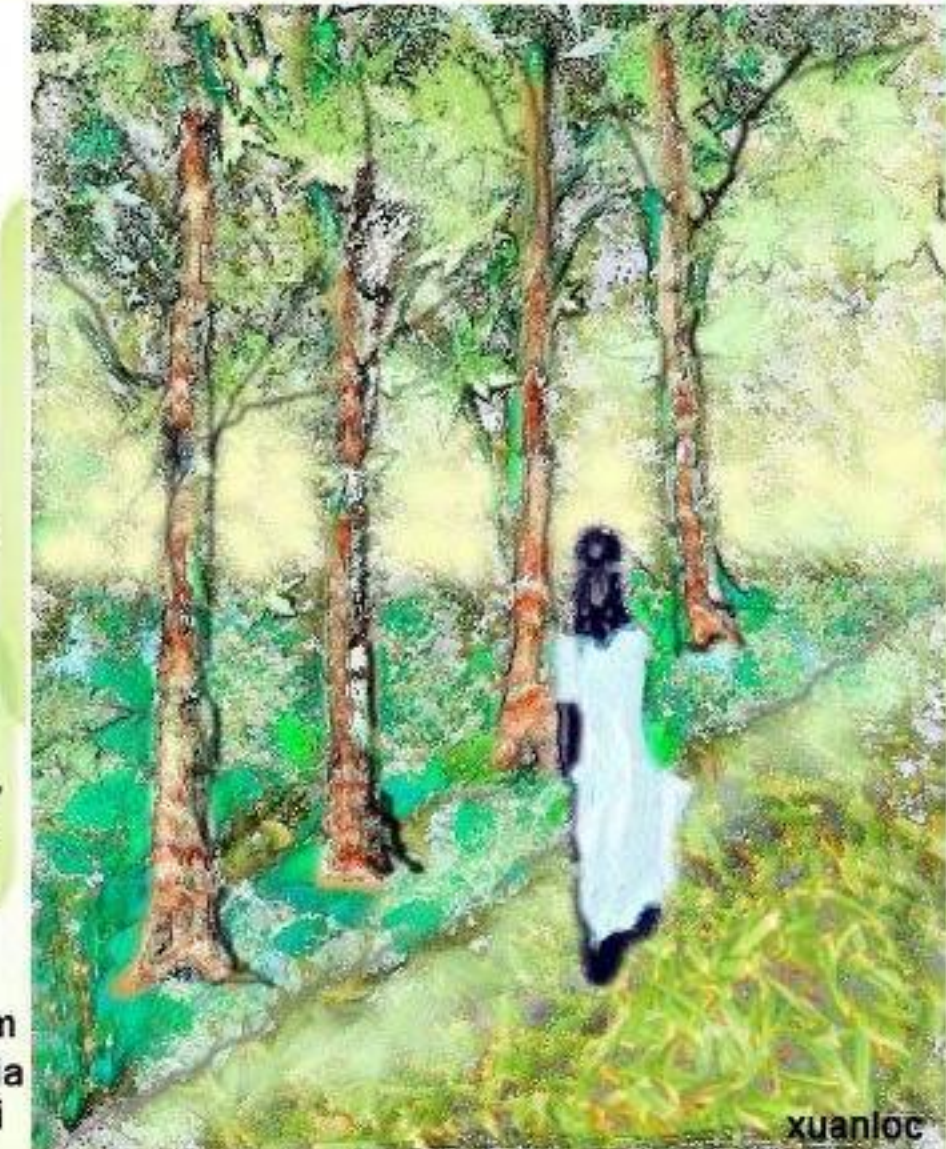
Cô gái, chàng trai Lương Sư Hưng Quốc
Chia tay nhau đi xây dựng ước mơ
Bao năm qua ký ức có phai mờ
Vẫn nhớ mãi ngôi trường Sư Phạm đó...

Hôm nay trở về, đường xưa còn đó
Thầy Cô, bạn bè, người cũ nay đâu?
Lòng chợt băng khuâng, nuối tiếc, ưu sầu
Gió buốt lạnh, đưa hồn vào dĩ vãng...

Áo dài trắng của một thời kỳ niệm
Vẫn một đời...luôn sống mãi trong tôi...

MỘT THỜI KỲ NIỆM

Những ngày cuối năm, chiều Saigon se lạnh. Nắng hanh vàng thấp sáng những ngọn cây trên đường Thành Thái, con đường mà hơn 30 năm trước tôi mỗi ngày hai lượt đi về. Con đường này ngày xưa sao thân thuộc quá. Những buổi trưa hè đến trường cùng với tiếng ve vang vọng trên cao. Rồi những buổi chiều cuối năm tan học vội vã về nhà khi hai bên đường phố đã lên đèn. Nhưng hôm nay đi trên đường này tôi cảm thấy một sự trống vắng đến lạ kỳ. Cảnh vật đã thay đổi nhiều. Trường xưa vẫn thấp thoáng còn đó nhưng người cũ nay đâu? Thầy cô, bạn bè không còn ai cả! Tôi chợt nhớ câu thơ "những người muôn năm cũ, hồn ở đâu bây giờ" mà thấy nuối tiếc băng khuâng. Có lúc tôi thấy những ngày xưa đó như vừa mới hôm qua, nhưng cũng có lúc nó như ở một khoảng thời gian xa xôi mông lung nào đó. không có trên cuộc đời này. Bây giờ mỗi khi gió lạnh về, hồn tôi lại quay quắt với dĩ vãng, cái dĩ vãng không bao giờ tìm lại được. Hôm nay vài dòng gửi lên đây để chia sẻ với các bạn đồng môn cảm xúc về một thời đã để lại trong lòng mỗi người chúng ta nhiều kỷ niệm khó quên...

Hương Xưa - Khóa 13
sư phạm saigon

Nhờ Em

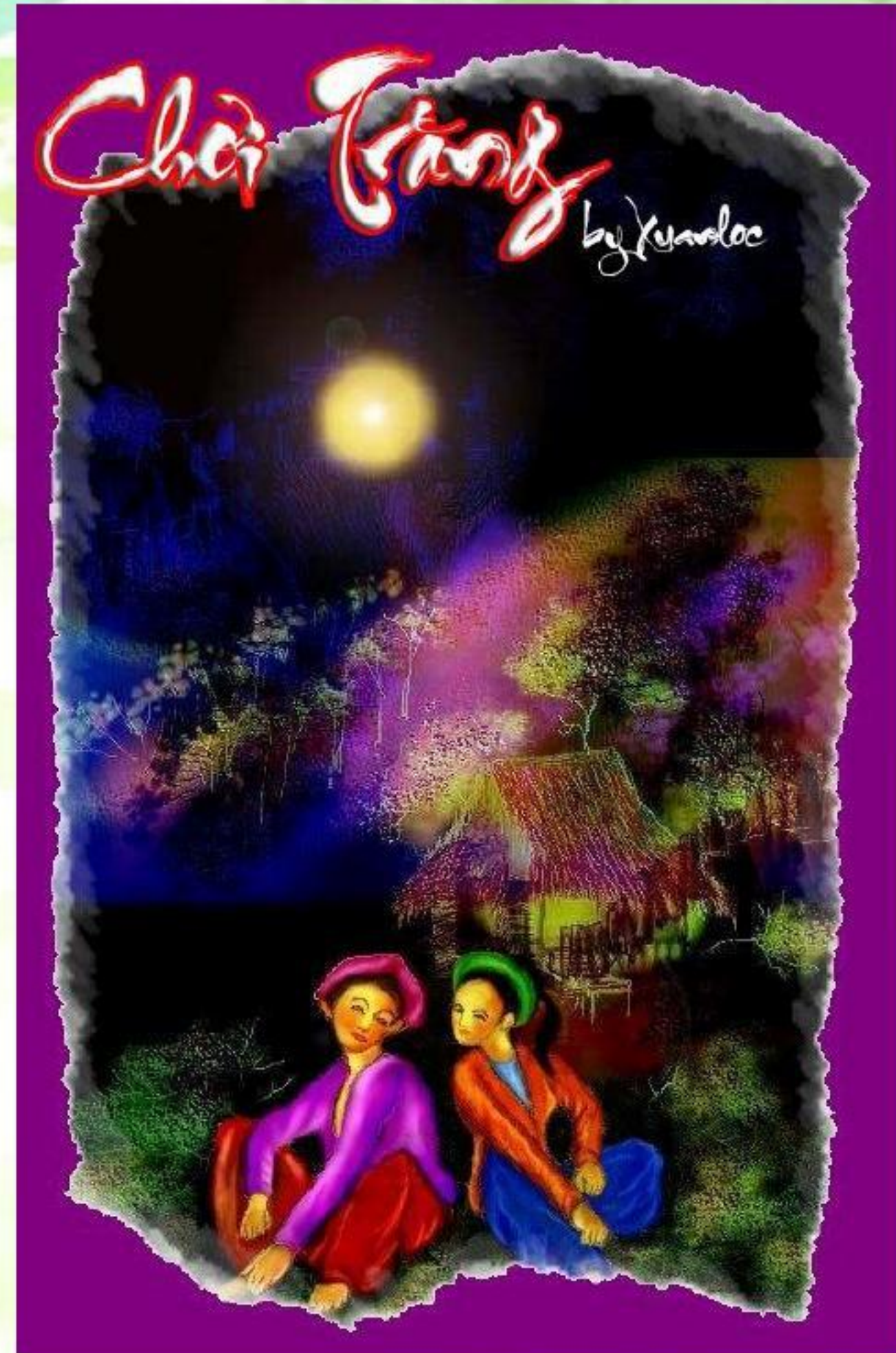
Duc Huynh

Trăng sáng soi trên miền thôn dã
Bóng hàng cau nghiêng đổ trước sân
Chị với Em bỗng thấy thật gần
Đêm này nữa là ta xa cách...
Ngồi dạy Em khâu manh áo rách
Chị đi rồi thương nhớ Mẹ Cha
Trách làm chi Chị lấy chồng xa
Phận con gái, mười hai bến nước...

Muốn xin Trời cho ba điều ước
Một, Mẹ Cha hạnh phúc tuổi già
Hai là Em đời mãi như hoa
Ba, phần Chị tròn câu hiếu đạo...

Sẽ không còn ngửi mùi hoa gạo
Sáng hôm nao rụng trắng sân vườn
Chị đi rồi sẽ mãi nhớ thương
Khu vườn nhỏ mà ta vun đắp...

Chị rời đi lòng sầu chất ngất
Cây nhờ Em thương lấy song thân
Lòng Chị đây chua xót trào dâng
Thương dùm chị, lấy chồng...xa xứ...

Một Chút Nắng Nàn Thơm Mỏ Em

Còn Chút Nắng

Nga Dao

Dấu thời gian xanh mốc vạt tường rêu.
Mà nỗi nhớ vẫn hồng trong ký ức.
Cung bậc xưa như buổi đầu thao thức.
Tay trong nhau giao ước vẹn câu thề.

Thềm cũ ta về giọt nắng vẫn chờ bên.
Trời xanh ngát thênh thang màu mong đợi.
Mây bồng bóng đan sợi trắng niềm thương
Gió rong chơi vẫn vương màu năm cũ.

Ta về đây chân mòn trên lối cũ.
Chỉ thời gian quên lối chẳng quay về.
Cả câu thề theo gió mãi bay xa.
Thôi cứ vậy bên ta còn chút nắng.

Thềm Xưa

Phung Vo

Gió đưa nhè nhẹ bên thềm
Tưởng chân ai bước êm đềm về đây ?
Nhưng rồi tỉnh giấc mơ say
Rưng rưng nước mắt đông đầy bờ mi

Vẫn Chờ

Phung Vo

Hạnh phúc nào không mua bằng nước mắt ?
Vui mừng nào không đánh đổi đau thương ?

Chia ly nào không để lại vẩn vương ?
Chờ đợi nào không tàn phai hương sắc ?

Trong tình yêu...con gái nhiều thua thiệt
Mỗi mòn ngóng trông...biên biệt tâm hơi
Người ra đi xa mãi tận chân trời...
Kẻ đứng gốc điệp vàng...nhìn hoa rụng...

Tự Vãn

Bích Hải

Lâu rồi bến vắng cách xa vời
Tự hỏi đêm ngày mắt lệ rơi
Nắng sớm soi hồn người quạnh vắng
Mưa chiều áng bóng kẻ chơi vơi
Cô đơn giữ mộng duyên tình lỡ
Tẻ lạnh ôm mơ kiếp rã rời
Tựa lá thu phai màu sắc thắm
Như hoa đông lạnh úa sầu rơi

Bên Thềm Cũ

Duc Huynh

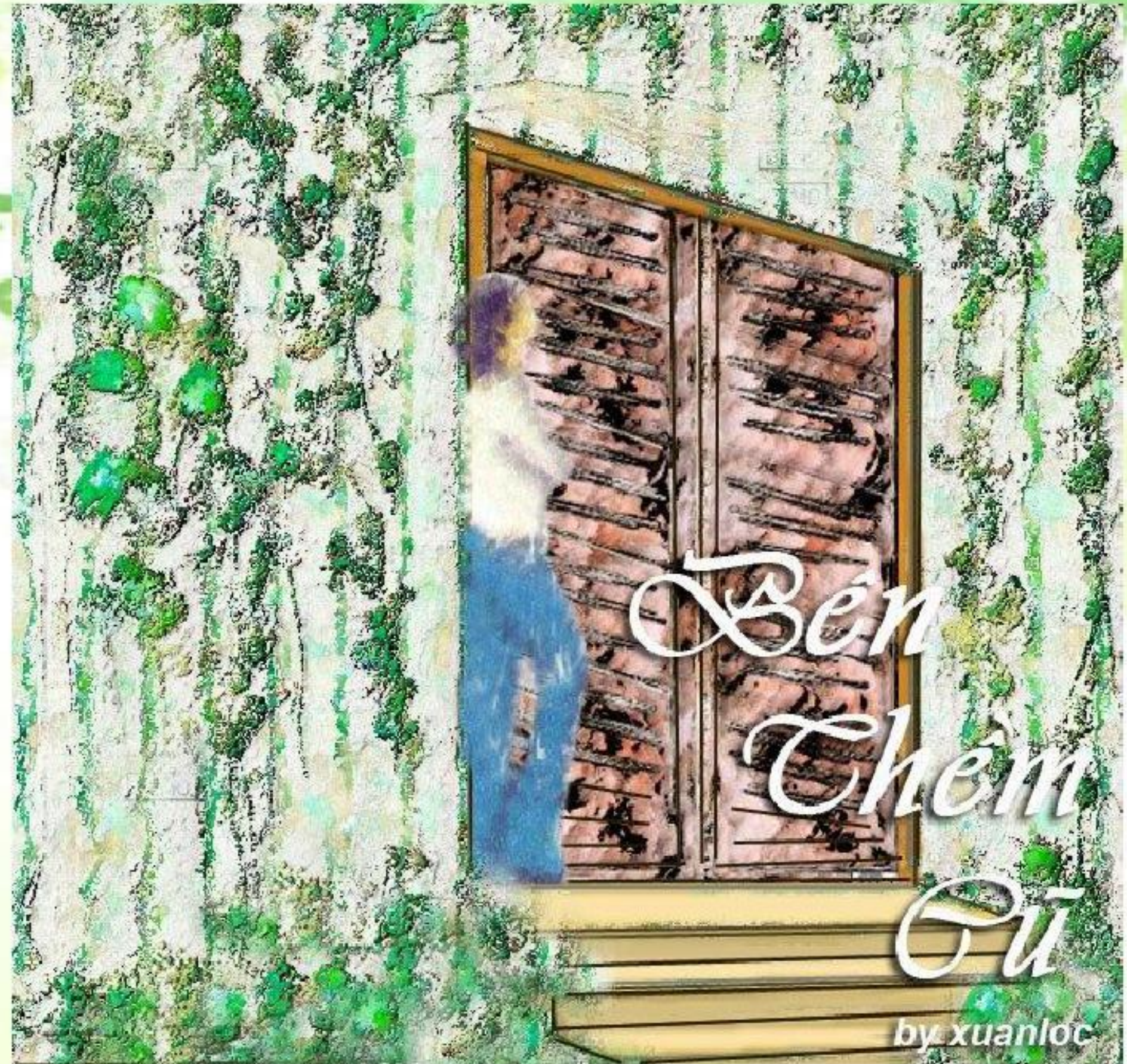
Dây leo đã, mọc đầy trên tường ấy
Bao lâu rồi, không nhớ mấy thu qua
Chỉ mình ta lặng ngắm ánh trăng tà
Sầu vạn cổ, từ ngày em xa vắng...

Không còn nữa, những ngày mưa hay nắng
Không tiếng cười vui, nũng nịu giận hờn
Chỉ mình ta, còn lại nỗi cô đơn
Niềm vui đã, theo em từ dạo đó...

Chân quen bước, trở về con phố nhỏ
Người xa rồi, sao lòng mãi vẫn vương?
Người quên rồi, sao lòng mãi nhớ thương?
Bên thềm cũ, thả hồn theo... khói thuốc...

Truonghuy Dinh

Bên thềm cũ băng khuâng ngày trở lại.
Bóng chiều buông nhuộm tím nỗi hoài mong.
Hình bóng em anh giữ chặt trong lòng.
Thầm mơ ước thềm xưa em quay gót.

Một Chút Nền Nàn Thơm Má Em

CÒN CHÚT NGỌT NGÀO

*Anh đi rồi một mình em chịu đựng
Biết tìm đâu kỷ niệm những ngày xanh
Ân ái cũ giờ bỗng thành băng giá
Mất nhau rồi tất cả hóa thương đau*

*Đêm từng đêm dâng nỗi sầu chất ngất
Vết thương lòng cứ vò nát tim cõi
Ấp ủ mãi từng tiếng cười giọng nói
Phảng phất về càng nhức nhối nhớ mong*

*Tủi phận bạc trách công chia cắt
Khơi tràn lòng dòng nước mắt chảy từng đêm
Tình dù gãy vẫn triền miên thấm thiết
Vẫn đợi chờ dù cách biệt hai phương*

*Em vẫn bước trên nẻo đường hiu quạnh
Nhớ về anh và hình ảnh thân yêu
Cuộc đời đâu còn có nhiều mất mát
Kỷ niệm chúng mình ngào ngọt không phai*

H.Q 2/4/2013

GẮNG TRỌN ĐƯỜNG ĐỜI

Đã nhiều lúc ngậm ngùi nuốt lệ
Mối sầu riêng kể lể cùng ai
Một mình vò vố đêm dài
Giữa đường gầy gánh thương hoài ngàn năm

Trách con tạo oái oăm chi lắm
Lửa hương tình đắm thắm còn đâu
Nửa hồn chất ngất thương đau
Đường khuya thui thui nhớ nhau cũng đành

Vành khăn trắng xuân xanh vội thắt
Lời ngọt ngào lạnh ngắt vành môi
Vòng tay ân ái mất rồi
Một đời góa bụa đơn côi mỗi mồn

Hạnh phúc chớm héo hon tàn rũ
Tiếc thương hoài ngày cũ đã qua
Nén lòng gạt giọt lệ nhòa
Gắng lê chân giữa phong ba cuộc đời

Hoàng Oanh 8/6/2013

TÌM CHỨT NGỌT NGÀO

Em nhớ anh ! Chỉ biết nhớ vậy thôi !
Khoảng cách xa càng dài thêm nỗi nhớ
Chỉ lặng im nghe tiếng lòng nức nở
" Phải làm sao mới gần bó bên người? "

Tình lòng lạnh như hạt nắng chơi vơi
Sẽ lịm tắt cuối trời mây u ám
Đã cố ngăn để lòng thôi rung cảm
Để bình yên bước hết đoạn gian nan

Lòng còn nhói đau quặn chít khăn tang
Thanh xuân khóc lỡ làng duyên phận mỏng
Cuối đoạn đường đời bước chân lạc lõng
Hạnh phúc ngọt ngào trống vắng mù xa

Thêm bàn tay lau khô khóe lệ nhòa
Tia mắt ấm chan hòa cùng san sẻ
Vắt bỏ sau lưng tháng ngày buồn tẻ
Cùng sống đôi trên ngã rẽ cuộc đời !

Hoàng Danh 12/6/2013

KHAO KHÁT CHỨT HƯƠNG XƯA

*Đêm khuya tàn không làm sao dỗ giấc
Gió từng cơn, mưa lất phất ngoài hiên
Nỗi nhớ dâng cao chát ngất muộn phiền
Thêm luyến tiếc tuổi hoa niên ngày cũ*

*Đêm khuya tàn mong manh tìm giấc ngủ
Trang thơ xưa nắn nót nét ngây ngô
Sắc ủa vàng hiu hắt cánh phượng khô
Kỷ niệm đẹp mộng mơ thời áo trắng*

*Đêm khuya tàn thêm thương về con nằng
Tay trong tay lời nồng thắm trao nhau
Vành nón che nghiêng e ấp cúi đầu
Chân luống cuống sợ bước mau sẽ ngã*

*Đêm khuya tàn theo cơn mơ vạt vĩa
Một mình mình rời rã nỗi nhớ thương
Cánh hoa khô khao khát một chút hương
Để e ấp những đêm trường đơn lạnh
Một mình mình quay quắt nỗi nhớ thương .*

Hoàng Danh 20/6/2013

ÁO TRẮNG NGÀY XƯA

nguyễn thăng anh

26.12.2012

Ôm ờ vương giọt nắng
Mơn man sợi gió chiều
Có phải tà áo trắng
Ta một thời từng yêu

Long lanh chi ánh mắt
Mời gọi lòng đảo điên
Một chút tình hiu hắt
Chẳng một ngày bình yên

Lả lơi sợi tóc huyền
Ôm bờ vai thon nhỏ
Từng sợi dọc sợi nghiêng
Vươn dài theo cánh gió
Tình ta rơi đâu đó
Trên con đường em qua
Khéo vô tình con gió
Cuốn tình ta bay xa !

CHÙM NĂM CHỮ CUỐI NĂM

nguyễn thắganh

29.12.2012

* NGÀY LÊN

Hớp cà phê ấm miệng
Đánh thức hồn ngủ quên
Nhìn ra ngoài khung kiếng
Ngày mới bắt đầu lên

* NỬA VỜI

Mặt trời còn nấn ná
Chờ dứt hẳn cơn mưa
Năm trở mình vật vã
Mong nổi trọn giấc mơ

* BAY

Khói thuốc bay lảng đãng
Rất bình thần đầu ngày
Lênh đêngh trong tĩnh lặng
Lòng cũng theo khói bay

* NHẬN

Tiếng xôn xao í ới
Nhịp đời lại rộn ràng
Điều gì đang chờ đợi
Cũng đón nhận hân hoan !

Một Chút Nồng Nàng Thơm Má Em

Họa thơ DÁNG MƠ - Song Thùy

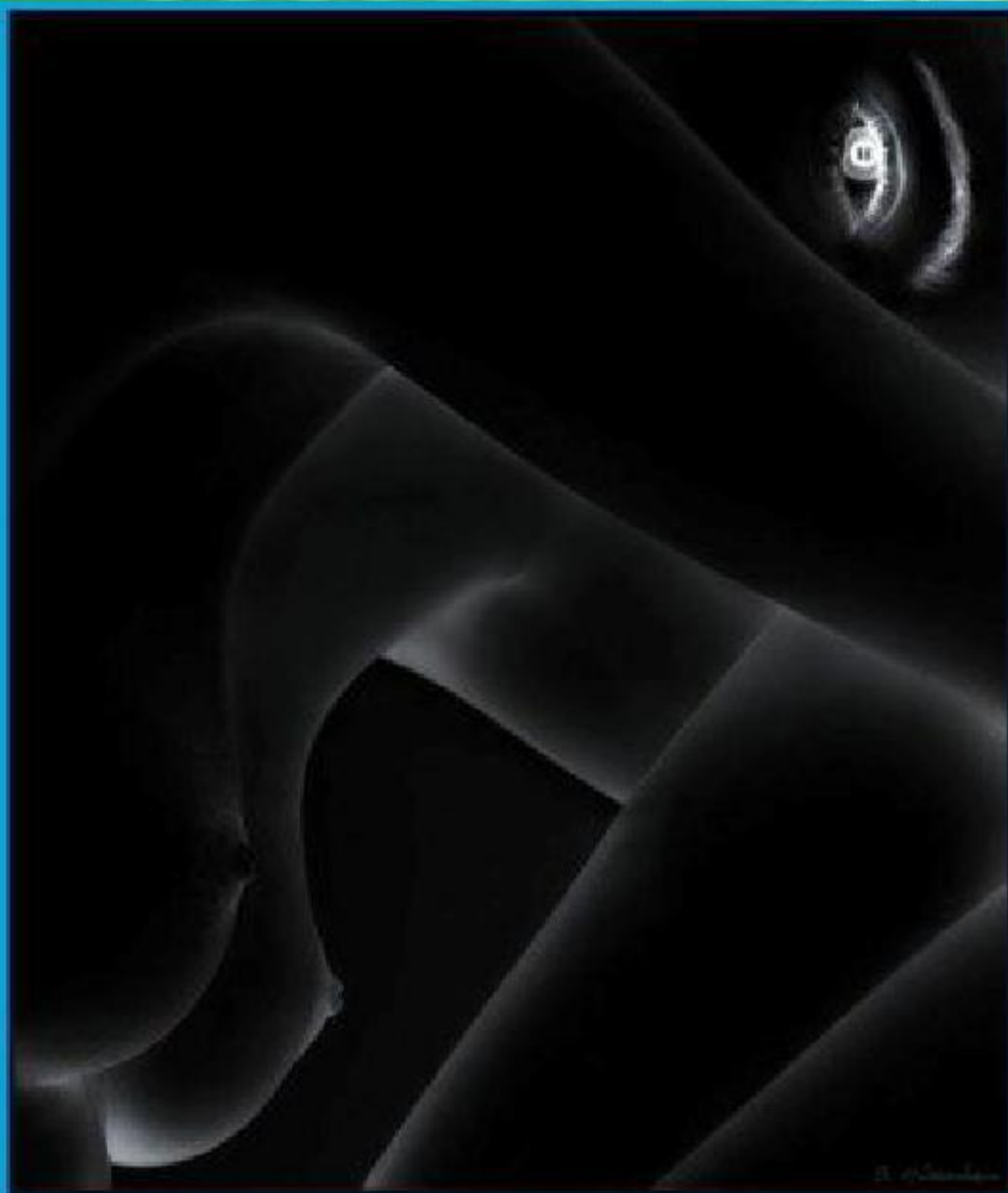
HƯƠNG MƠ

nguyễn thăng anh

31.12.2012

Thoáng hiện hình ai đắm giấc mơ
Lung linh dáng ngọc tắm trăng mờ
Thuôn thon diễm tuyệt bờ vai mát
Óng mượt yêu kiều mái tóc tơ
Bẽn lẽn mi thanh chim lạc cánh
Bàng hoàng mục tú cá ngân ngơ
Tàn cơn mộng thoảng dư hương lạ
Chợt thấy lằng lằng nhớ vẫn vơ !

CHÙM LỤC BÁT SAU MỘT NGÀY THƯ GIẢN

nguyễn thăng anh

07.01.2013

* Tặng HOTHƠ

NGƯỠNG

Cám ơn đậm ngọt tình mềm
Trao ta ngay buổi đầu tiên ngỡ
ngàng
Vẫn chưa hết thoáng bàng hoàng
Vẽ chừng như ngưỡng địa đàng
Em ơi !

CHÌM

Sao chưa chạm được bờ môi
Mà sao
vẫn cảm nhận lời trái tim ?
Sao e ấp ánh mắt nhìn
Mà sao
mình đã đắm chìm trong nhau ?

CƯỜI

Cơn bão rút cũng không lâu
Hạt mưa nhẹ rắc cũng đâu ướt người
Thế nên môi mọng vẫn tươi
Đốt đời rụi cháy
giọng cười hồn nhiên

E

Chợt
choàng tỉnh giấc nửa đêm
Câu thơ ghi vội
sợ quên lạc vãn
Sáng đây muộn lại phân vân
E rằng chưa đủ !
Tân ngân tìm đâu ?

Một Ghút Nồng Nàng Thơm Má Em

Đời Là Thế Đó

Bích Hai

Thời gian vốn khiến phai nhoà dĩ vãng
Những chuyện xưa ai mấy thuở ân cần ?
Dẫu biết kia là kỷ niệm khi thân
Nên ai đó chớ vương hoài phải khổ

Cố quên đi hết những gì hỉ nộ
Để cõi lòng thôi cảm dỗ vu vơ
Cảnh thuở xưa xem đó một giấc mơ
Tâm hồn sẽ bớt bơ vơ sầu muộn

Người đời sống vốn đều là vay mượn
Của lẫn nhau mà tận hưởng kiếp người
Mãi muốn mình luôn sống cảnh vui tươi
Mong ai đó hãy vui đời hiện thực

Trắng Vàng

Nga Dao

Trắng vàng trải ánh xuống đồng quê
Sóng sánh trắng thanh thắm cánh đồng.
Khoan thai trâu bước về thôn vắng.
Chiều xuống mây trời rắng nắng xa.
Nghe đâu trong gió mùi hương lúa.
Thoang thoang vì vu tiếng sáo chiều.
Bức tranh thôn dã thanh bình quá.
Cỏ dại bên đường cũng nở hoa

Thềm Xưa

Duc Huynh

Thềm cũ, riêu phong mờ dấu chân
Dây leo xanh biếc, tường trắng ngần
Hoàng anh trong gió bay nghiêng ngả
Dạ thảo đắm say hồn thi nhân
Tầng kinh thương hải nan vi thủy
Trừ khước Vu sơn bất thị vân
Người về chốn cũ sầu man mác
Chân bước xa rời, dạ băng khuâng...

TruongHuy Dinh

Bên thềm cũ băng khuâng ngày trở lại.
Bóng chiều buông nhuộm tím nỗi hoài mong.
Hình bóng em anh giữ chặt trong lòng.
Thầm mơ ước thềm xưa em quay gót.

Càng Đau

Phung Vo

Cố nhân ơi! Nếu tình ta đã cạn
Gặp lại làm chi... nhạt nhẽo thêm thôi
Dù bây giờ em vẫn sống đơn côi
Nhưng tình cũ đã chôn vào quên lãng...

*

Nếu chẳng may...chút tình còn vương vẩn
Gặp lại nhau...tim thổn thức...CÀNG ĐAU
Cố níu làm gì hình ảnh giấc chiêm bao:
Trong quá khứ...mà bây giờ là tội lỗi

*

Con đường yêu đã rẽ vào hai lối
Chặng đường dài đã mỏi gối chồn chân...
Nhắc làm chi chuyện xưa cũ...thêm buồn
Khi gần đến...ngày...rời xa cõi tạm...

Bao Giờ Ta Lại Gặp Em

Duc Huynh

Nâng niu giọt nắng cuối mùa
Chờ cơn gió lạnh cho vừa nhớ nhung
Biết em hôm ấy mưa phùn
Yêu em thuở ấy, còn vương tơ lòng...

Trời không se sợi chỉ hồng
Em về xứ lạ, mệnh mông tình trần

Sương rơi trên lá trong ngần
Hồn ta chết rũ, trong làn tiền đưa...
Nhớ thương biết mấy cho vừa
Đến giờ vẫn nhớ, tình xưa hỏi người
Sầu lên cao vút tận trời
Nghìn trùng xa cách, một đời nhớ thêm...
Bao giờ ta gặp lại em?
Đường dài hạnh phúc...bình yên...cho người...

Một Chút Nắng Nàn Thom Má Em

Một Rượu-Một Đàn...Bầu *Nga Dao*

Rượu voi, đàn lẻ...tìm tri kỷ.
Bến cũ, trăng tà....vẳng thuyền neo
Một đàn, một rượu với một lu.
Nhàn rồi nên u sấp ...đập bầu.

Ky Van Vuong

Trời chiều một rượu một đàn bầu
Bạn hữu xa gần nay ở đâu?
Những bước thăng trầm giờ thấm mệt
Bao tình thế thái đã vùi sâu.
Đại khôn cao thấp bàn chi nữa
Vinh nhục hèn sang nghĩ nhức đầu.
Tang tính tình tang đàn réo rắt
Hồn bay lơ lửng giữa trời cao...

Lãng Tử Ca *Duc Huynh*

Lãng tử chí tại giang hồ
Xá gì một mái nhà tranh gió lộng tư bề
Lu nước soi gương, ôm cả trời xanh gói mộng
Ngày ngày ngâm thơ phiêu lãng hê...
Mặc trời mây vùn vủ sấm động bốn phương
Mặc tiếng đàn bà léo nhéo, trẻ con kêu khóc
Rượu một bình, đàn bầu khẽ gảy mà nghe
Thả hồn say trong điệu nhạc...

Mơ ngày gặp hội phong vân
Cá chép vượt vủ môn thành rồng bay lên cao vút
Mơ ngày gặp bạn tri âm
Chén chú, chén anh nhìn nhau Xanh trong mắt...

Bỏ lại sau lưng buồn phiền, tục lụy
Bỏ lại cho đời muôn vạn nỗi sầu
Lúy túy men say, chân xiêu chếch choáng
Thành thời một rượu, một đàn bầu...

Tiếng Sáo Đêm Trăng

Duc Huynh

Ráng chiều còn đọng đường mòn nhỏ
Trăng non đã vội chiếu trên đầu
Bâng khuâng mục tử biết về đâu?
Tiếng sáo du dương cùng nhịp bước...

Như những mùa trăng non thuở trước
Thơ ngây còn chưa biết chuyện đời
Hôm nay hồn cảm thấy chơi vơi
Từ ánh mắt, nụ cười bằng lăng...

Dục trâu vội trên đường trăng sáng
Rộn rã lòng, khúc sáo Trương Chi
Mắt đắm nhìn hàng dâu tường vi
Tri âm hỡi? tim chừng mê đắm...

Đường về làng hãy còn xa lắm
Tình Tương Như gọi Trác Văn Quân
Khúc Cầu Hoàng dạ có bâng khuâng
Đêm trăng sáng... ru hồn mục tử...

Một Chút Nồng Nàn Thơm Má Em

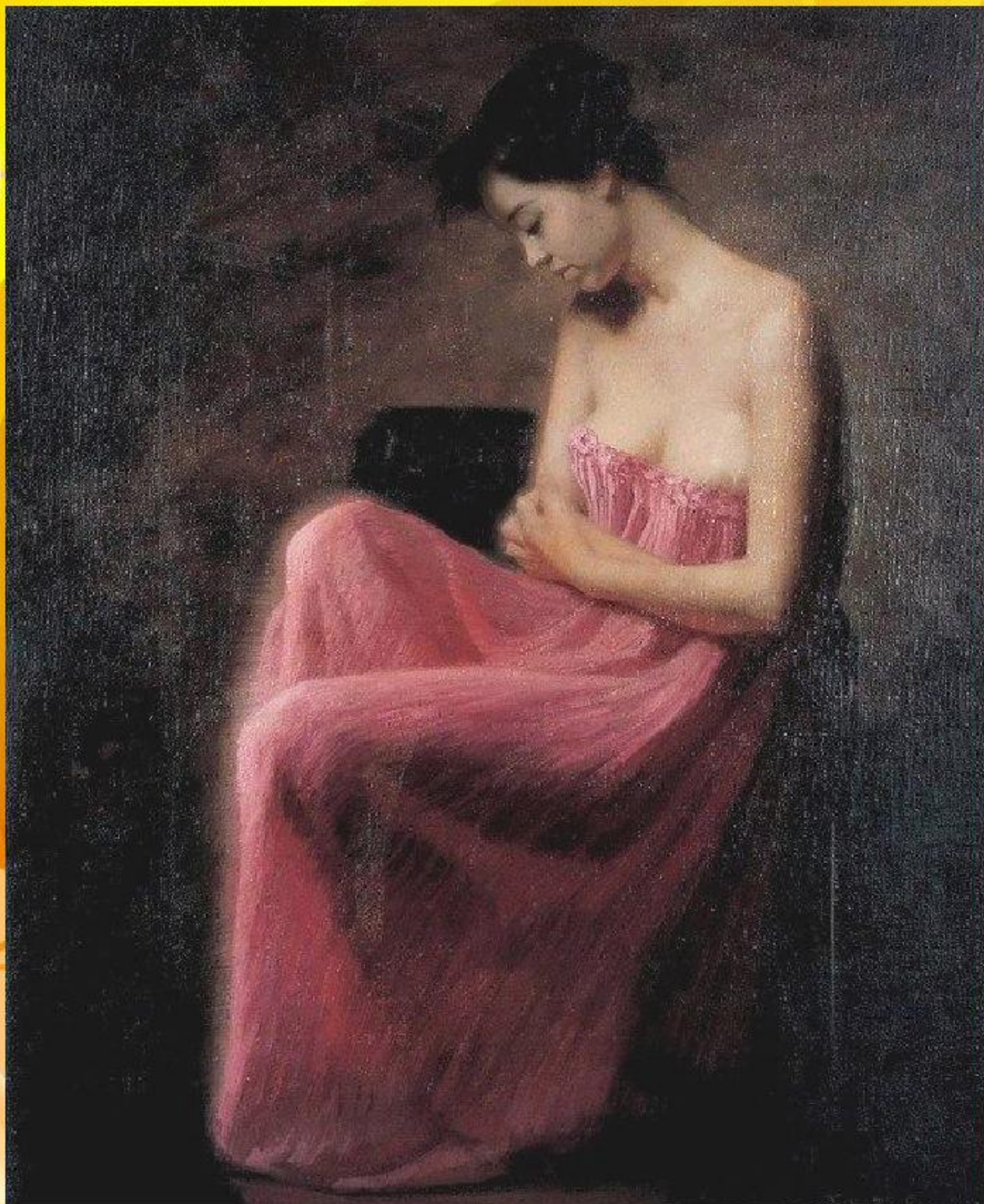
VỖ VỖ THƯƠNG ĐAU

Bao năm rạn vỡ vết thương lòng
Trắng đêm thao thức lệ đoanh tròn
Thương tiếc thân yêu sâu vĩnh biệt
Tàn tạ hồng nhan nỗi nhớ mong

Nâng niu bao kỷ niệm say nồng
Trong vòng tay ấm những chiều đông
Sánh bước vượt muôn ngàn khốn khó
Sống trọn vì nhau nghĩa vợ chồng

Oan nghiệt gieo chi hồi hóa công
Trêu ngươi chẳng được vẹn chữ đồng
Người đi kẻ ở sâu thương tiếc
Vỗ vỗ thanh xuân nào nuốt lòng

Hoàng.Danh 27/6/2013

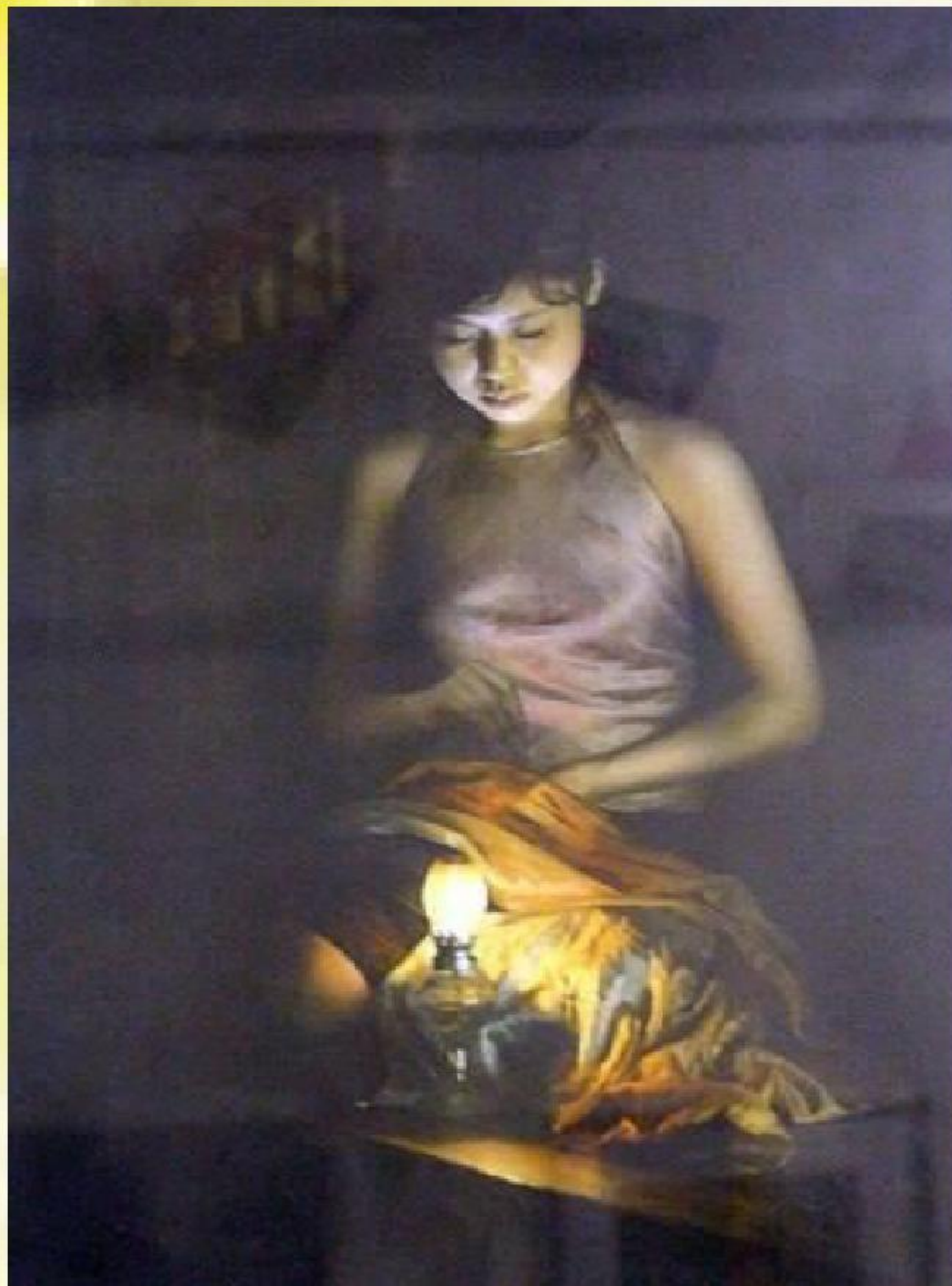
CÁNH VẠC KÊU SƯƠNG

Có ai hiểu được nỗi lòng
Giờ em năm tháng hoài mong nhớ người
Vắng anh tắt nụ môi cười
Đêm dài đối bóng chơi vơi giọt sầu

Anh giờ biên biệt nơi đâu?
Chia ly chưa kịp trao câu tạ từ
Cuộc tình đã chết thật ư?
Mặn nồng lắm để bây giờ sầu thương?
Bèo mây tan hợp lẽ thường
Sao đầy nỗi nhớ đêm trường héo hon
Còn chi nữa ước mơ hồng
Theo cơn trốt xoáy giữa dòng thời gian
Hồn đau chưa hết bàng hoàng
Tình chưa ấm đã vội vàng tàn phai

Lệ sầu đọng khóe mí cay
Tàn đêm thao thức canh dài cô đơn
Nửa hồn lịm chết mỗi mòn
Lẻ loi cánh vạc bên cồn kêu sương

H.O. 1/4/2013

DƯ HƯƠNG

*Anh còn nhớ hay anh đã lãng quên
Bao kỷ niệm của thời không còn trẻ
Đêm dần xuống lại nghe lòng quạnh
quẽ
Thương nhớ ngập tràn nước nở gọi tên*

*Em vọng ngóng bóng mờ người viễn
xứ
Biển biệt trời Tây tuyết trắng mịt mù
Hỏi tưởng lại chút dư hương ngày cũ
Sưởi ấm lòng bằng nỗi nhớ mông lung*

*Từ xa anh tìm chừng như rạn vỡ
Lửa ân tình cuộn theo bước người đi
Ôm nỗi nhớ đêm từng đêm trần trở
Tự nhiên sao nước mắt đọng bờ mi ?*

Hoàng-Oanh 18.4.2013

Nỗi Niềm

Tình anh nắng ấm dạt dào
Tình anh gió mát ngọt ngào hương xa
Tình anh mơ trốn thịt da
Tìm cội thức tỉnh chan hòa hương yêu

Mặn nồng tận hưởng chưa nhiều
Câu từ biệt bỗng làm điều đứng đời
Cổ ngăn dòng lệ đừng rơi
Nhịp tim thổn thức bồi hồi nhớ thương
Sợi tình chưa dứt còn vương
Men tình còn đọng mùi hương ngập hồn
Bóng người thương vẫn chập chờn
Quyện theo giấc mộng mỗi mòn chờ mong
Người đi có chút nặng lòng
Sao người ở lại ngóng trông đêm ngày ?

Hồng nhan tàn úa hao gầy
Gương mờ gối lệch phô bày cô đơn
Trao về anh chút vấn vương
Ngọt ngào kỷ niệm yêu đương thuở nào!

Hoàng Anh 19/4/2013

CÓ THỂ GỌI LÀ ...

nguyễn thẳng anh

12.01.2013

Nhìn kỹ lại trong tận cùng quả tim già cỗi
Đây áp đắng cay chai sần hằn nổi vết đau
Trải hết một đời người tóc đã bạc trắng đầu
Men hạnh phúc không nhấp, lãng quên lâu quá đời
Lặng nghe chung quanh khúc nhạc đời đang bừng trôi
Cũng có lúc vui buồn, cũng sôi nổi du dương
Mỗi con người chỉ là một nốt nhạc bình thường
Trong dòng nhạc cũng chỉ chiếm một trường độ ngắn

Ta ? Cả cuộc đời qua chỉ xin làm dấu lặng.
Chấp nhận thật thân nhiên phó mặc chẳng kêu ca !

Lẽ đương nhiên sống không hẳn chỉ sống vì ta ?
Vì người khác ?
Cũng không chắc hẳn là như vậy !

Những câu hỏi đặt ta tưởng chừng đơn giản đây
Sao vẫn quẩn quanh tìm lời giải mãi không ra ?

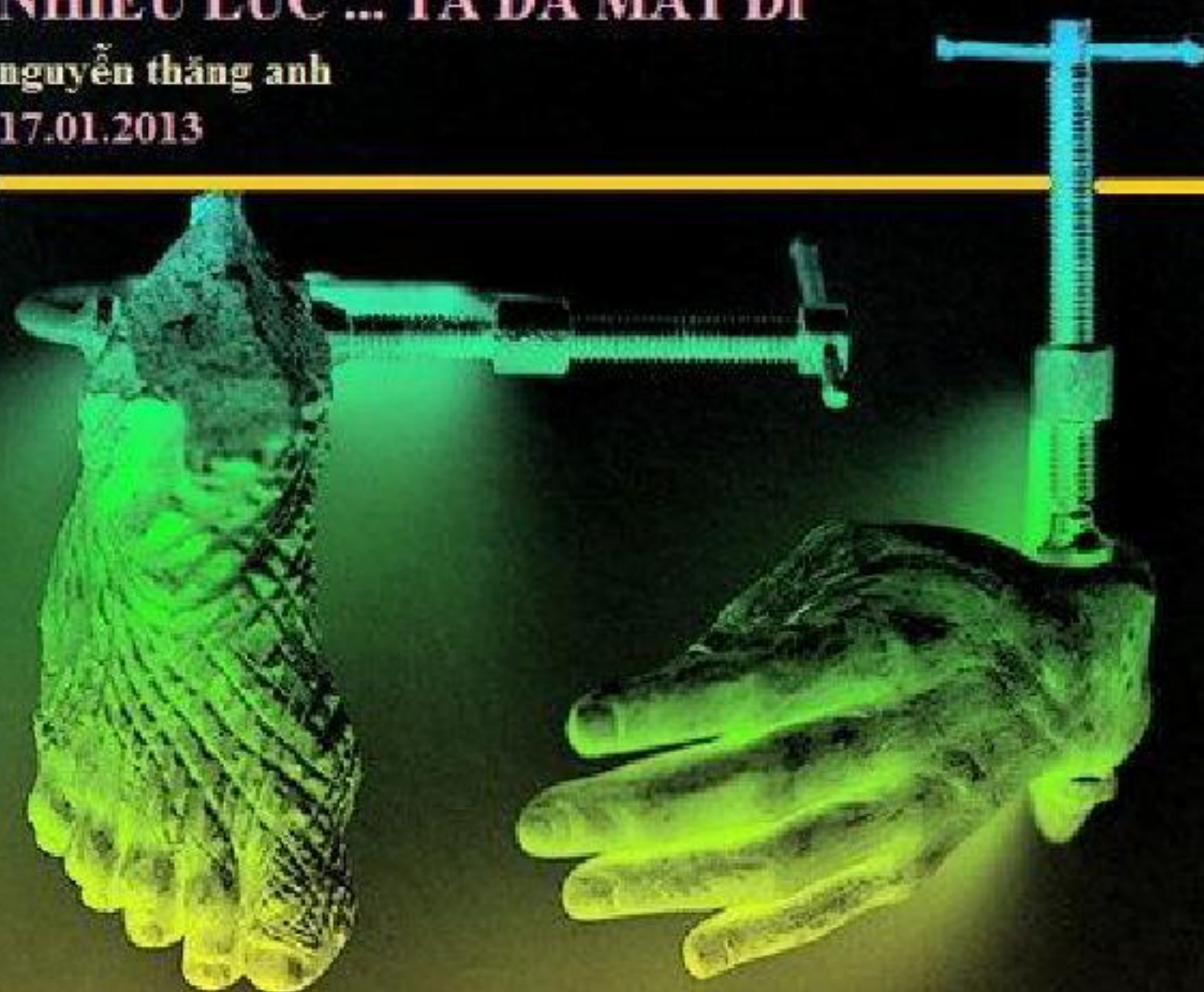
Thắc mắc làm chi
như vậy có thể gọi là ...
CUỘC SỐNG ?

NHIỀU LÚC ... TA ĐÃ MẤT ĐI

nguyễn thẳng anh

17.01.2013

- Nhiều lúc muốn tìm một chút bình yên
Nhìn thấy mây sẽ chuyển nhầy tung tăng trên hè phố
Nhưng giữa một mù âm thanh ồn ào xe cộ
Người còn thấy bất an hướng hồ nữa là chim ?
- Nhiều lúc muốn tìm chút không khí trong lành.
Ngửa mặt nhìn vòm xanh hàng sao cổ thụ
Cây cụt ngọn lá xoắn xeo ủa rũ
Cây không đủ oxy thải ra nữa sao đủ cho người ?
- Nhiều lúc muốn tìm đoạn đường vắng để trao hôn
Nhưng ánh đèn xe soi rục lách luôn từng góc khuất
Sự lãng mạn tình yêu tự dưng biến mất
Cảnh dung tục đời thường tất bật hiện chung quanh
- Nhiều lúc ... ước muốn tâm thường lại quá mong manh
Khiến ta mất đi ... những cái mong manh hạnh phúc !

Một Chút Nồng Nàng Thơm Mát Em

MỘT CHÚT MONG MANH

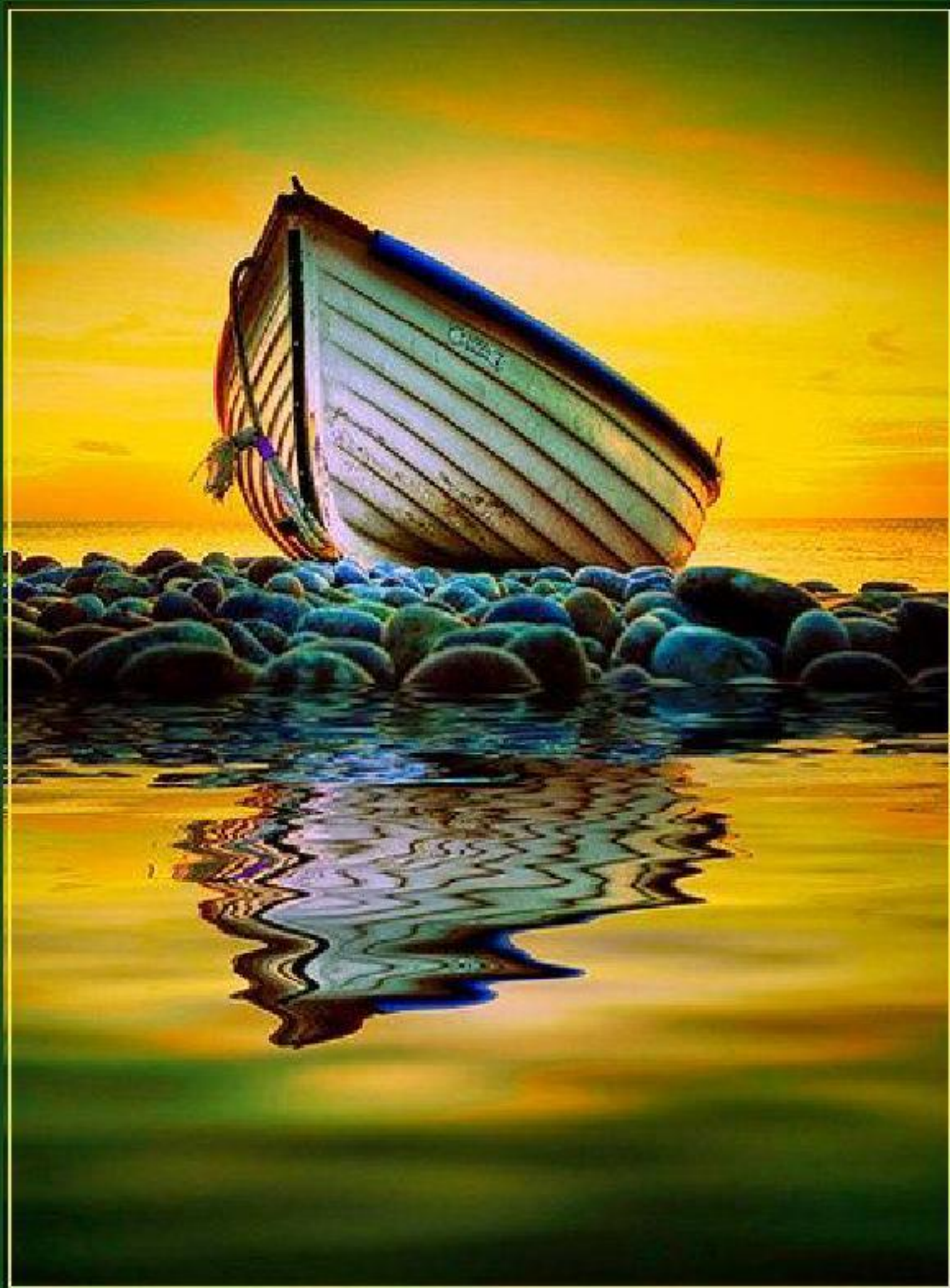
nguyễn thắng anh

21.01.2013

■ *Dành cho HOTHƠ*

Sao ta lại đến với nhau
Đắng cay trắng đắng sợi sầu tóc xanh
Tình trao nhau dấu mong manh
Cổ nâng niu chút nhiệt thành gói chần
Giàn truân lắng nhịp đời lẩn
Thâu đêm mỗi cuộc ái ân muộn màng
Bình minh soi thoáng bàng hoàng
Vòng tay hạnh phúc ôm choàng toàn thân

Đường về rệu rã đôi chân
Cuộc mưu sinh .. gánh nặng oằn vai thôn !

MONG TÌM CHÚT VUI RIÊNG

nguyễn thẳng anh

01.02.2013

Khi tờ lịch cuối cùng không còn nữa
Chợt nao nao một thoáng nhớ bâng quơ
Những buồn vui dật dờ ngày tháng cũ
Những mặt người mới cũ đã phai mờ

Mười ngón tay khăng khiu không đủ chặt
Niu giữ từng hạnh phúc chợt thoáng qua
Nuối tiếc mãi bao nguồn vui tuột mất
Để cuối cùng ta còn lại mình ta !

Sao vẫn hoài chạy theo đuổi khát vọng
Niềm đam mê - những bong bóng mưa qua
Sớm òa vỡ nhạt nhòa khi tỉnh mộng
Chỉ còn trong lòng đọng chút xót xa

Khi tờ lịch đầu báo dòng thời gian mới
Cố tạm nguôi ngoai những chuyện xé lòng
Mất hướng thẳng về đoạn đường phía trước
Tìm chút vui riêng mình giữa đám đông.

Một Chút Nồng Nàng Thơm Mát Em

Cõi Mộng

Duc Huynh

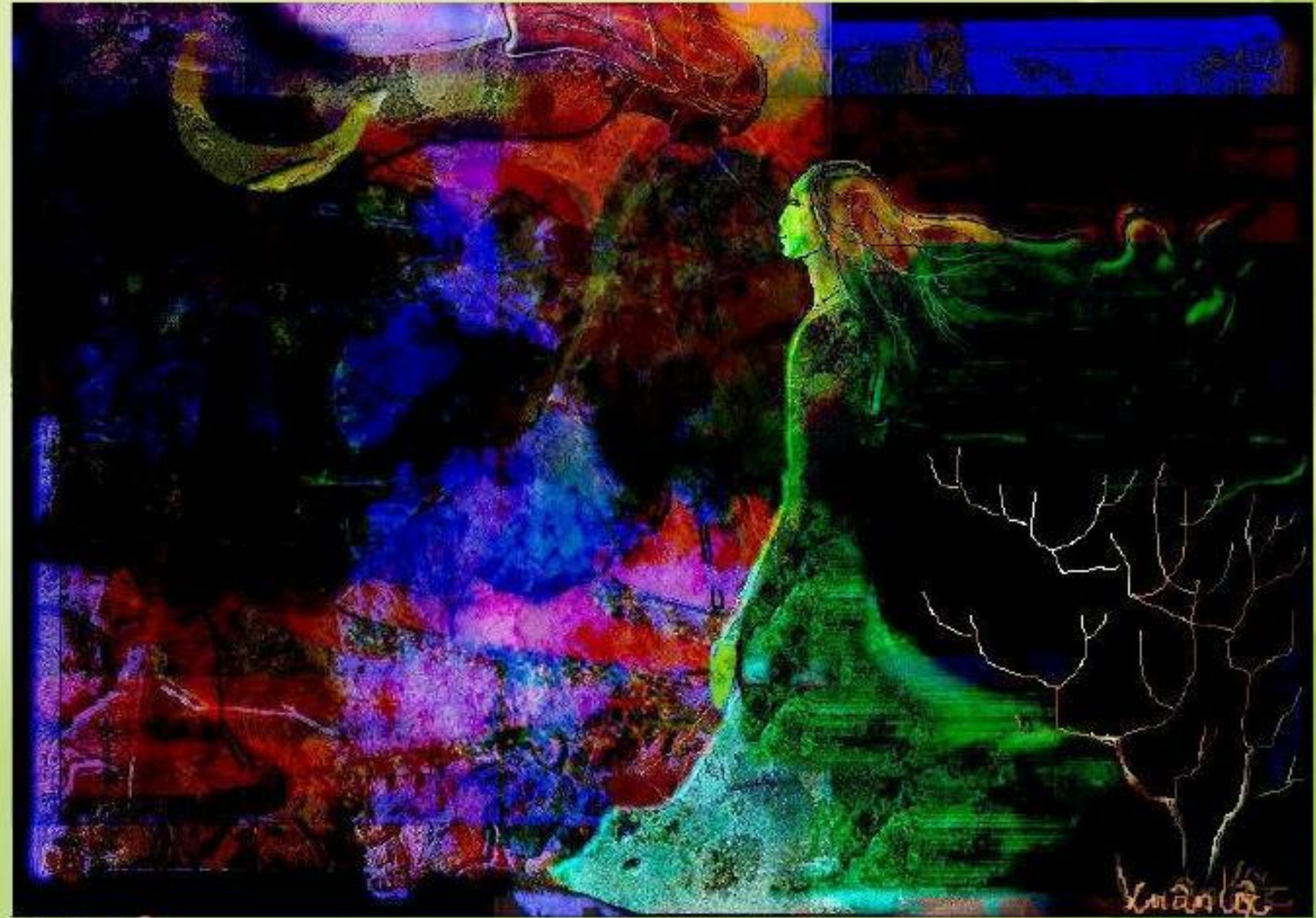
Đêm lắng đọng, trong cõi mơ huyền ảo
Bóng giai nhân, thoáng hiện giấc mơ nào?
Đến bên người, hay chỉ giấc chiêm bao?
Mộng trong sáng, sao đời luôn vẫn đục...

Nơi người đến, là cội nguồn hạnh phúc
Đường ta đi, có phải chẳng về đâu?
Ray rứt, băn khoăn, đứng giữa nhịp cầu
Về đâu đó, khi đường chia hai hướng...

Giữa hư vô, quắt quay dòng suy tưởng
Hình dáng ai, thoáng hiện rất mơ hồ
Chân dung nào, soi sáng trái tim khô
Thanh khiết quá, tưởng chừng không có thật...

Trong cõi đời, có muôn ngàn tạo vật
Chỉ là em, tạo hóa đã dành ban
Chỉ tình ta, trong sương khói ngút ngàn
Dâng hiến trọn, trái tim còn xao động...

Và đêm nay, bình yên trong giấc mộng
Ta nghĩ về người... hình bóng... thân yêu...

Cõi Mộng

Nga Dao

Em đứng nơi đây, gió lùa trong tóc
Nhớ nồng nàn kỷ ước thưở yêu nhau
Biển trời xanh, trăng tàn khuyết đã bao mùa
Em vẫn đợi nơi miền xa vắng ấy
Trái tim em đau muôn ngàn sóng gió.
Gởi về anh nguyên vẹn chữ mong chờ
Xanh màu nắng vương mờ trong hư ảo
Vẫn nồng nàn đốt cháy khối tình si
Hãy yêu đi dẫu đã xa ngàn dặm
Anh anh ơi em vẫn đợi anh về

Thủy Chung

Duc Huynh

*Gió thổi, hàng lau xanh cúi rạp
Liều nghiêng mình uốn éo xinh sao
Uyên ương cùng chắp cánh bay cao
Giữa đầm nước, thiên nga tắm mát...*

*Nước trong quá, này tôm này cá
Này em yêu, hãy thử món ngon
Tình đôi ta, giữ mãi vuông tròn
Sẽ chung sống cùng nhau trọn kiếp...*

*Ôi! thương quá, mối tình thắm thiết
Trong cõi đời không thiếu thủy chung
Chàng đi đâu, thiếp cũng theo cùng
Nguyên kết cỏ, ngậm vành mãi mãi...*

Tình Nghèo

Phung Vo

*Tình nghèo đâu thể cạnh tranh...
Qua sông vượt biển để giành người yêu...
Thôi đành cam phận hẩm hiu...
Nhìn ai từ bỏ quê nghèo ra đi...*

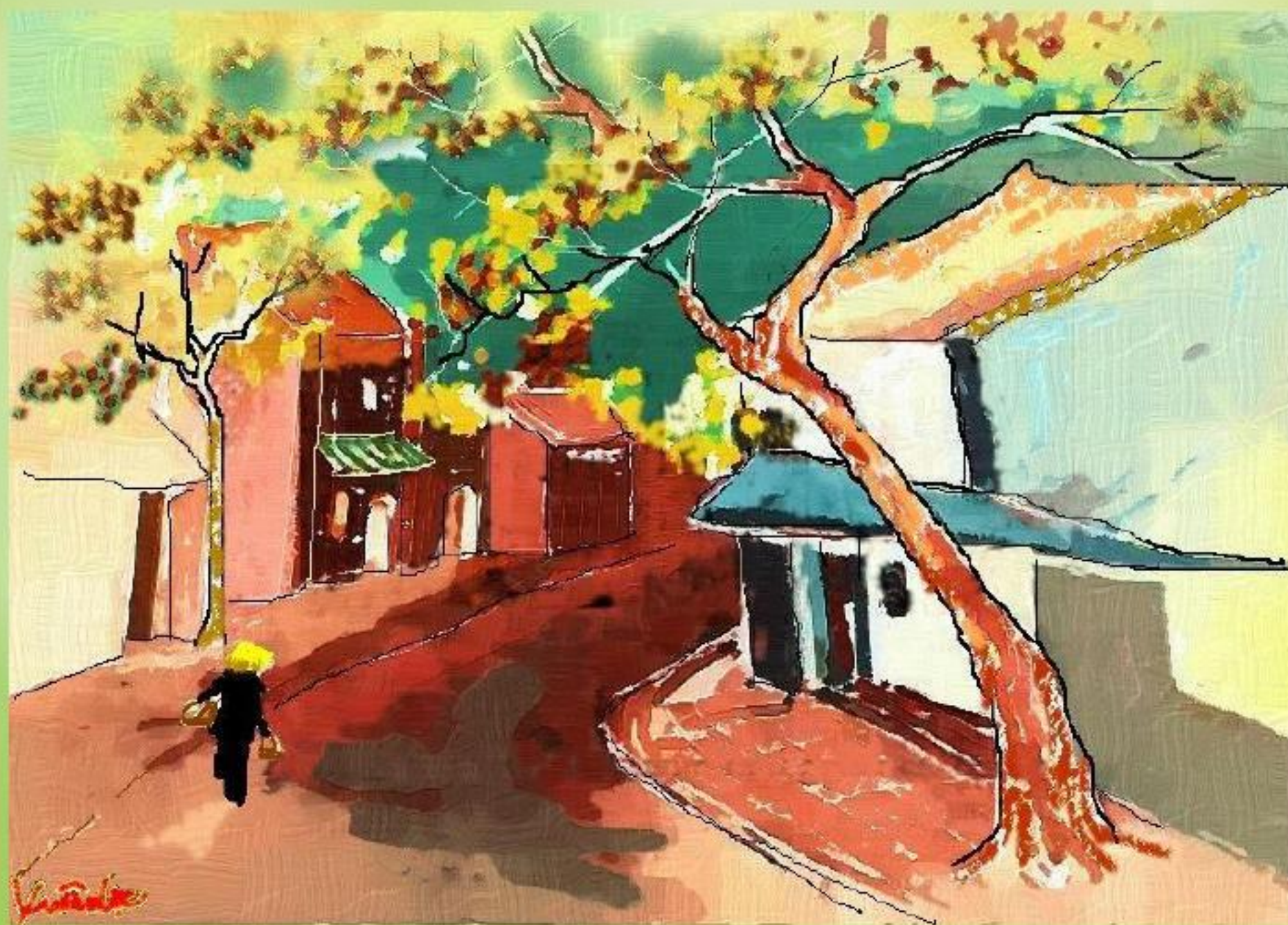
Tranh Giấy Dán-Nga Dao

Cơn Mưa Chiều

Ivy Diep

*Chiều buồn mưa giăng ngập lối về
Tầm tã nước đổ tràn bờ đê
Mưa về gợi niềm đau ký ức
Nỗi lòng quay quắt mãi khôn nguôi...*

Một Chút Nồng Nàn Thơm Má Em

Một Gói Yêu Thương-

Duc Huynh

Chiều lặng dần trên con phố nhỏ
Đâu đó nhà ai đã lên đèn
Nghèn nghèn, tiếng rao người bán dạo
Mưu sinh trong cuộc sống bon chen...

Đời cứ mãi trôi cùng năm tháng
Bao giờ thấy được ánh bình minh
Vật vã qua từng cơn nắng hạn
Chờ cơn mưa, soi lại bóng mình

Người vẫn cứ đi, làm lụi mãi
Bán bánh giò, xây dựng tương lai
Cho đàn con nhỏ đời tươi sáng
Tàn đêm rồi sẽ thấy sớm mai...

Hy vọng như bùng lên, có lẽ?
Bánh giò như gói cả... yêu thương...

TRÁI BẦU HỒ LÔ

-Phung Vo

Trái bầu hình hồ lô
Treo cao trên giàn bếp
Má bảoot rong đó chứa:
Cuồng rún của các con
Bếp lửa hồng bên dưới
Sưởi ấm tình mẫu tử
Nếu các con không ngoan
Má sẽ lấy cuồng rún

Nấu cháo... cho mà ăn
Thì sẽ thương yêu nhau
Đùm bọc đến suốt đời
Lớn lên dù xa cách...
Vẫn nhớ về cội nguồn
Nơi chôn nhao cất rún...

*

Chưa ăn cháo cuống rún...
Chiến cuộc đã xảy ra
Đạn pháo vô tình trúng...
Bầu rơi xuống vỡ tan

Cuống rún chìm bụi cát
Con... mỗi đứa một nơi
Kẻ tha phương cầu thực
Người chịu cảnh tù đầy
Má đau buồn sinh bệnh

Bỏ các con...ra đi...
Bao năm vật đổi sao dời
Hồ lô... cuống rún...trên đời... tìm đâu???

Hạ Xưa

Duc Huynh

Có phải đã bắt đầu cơn mưa hạ?
Nhịp mưa rơi như níu bước chân ta
Mưa âm thầm trời dậy khúc tình ca
Em có nhớ mỗi khi mùa hạ tới...

Kỷ niệm cũ có làm Em bối rối?
Hạ phai tàn theo ngày tháng qua mau
Tình cũng phai như dĩ vãng nhạt màu
Ta đếm bước một mình trên phố vắng...

Mùa hạ xưa tận cõi lòng im lặng
Vẫn còn đây hàng phượng đỏ đầu cành
Tiếng ve sầu náo nức khóc thương canh
Trên tình cũ đọng tro tàn hoang phế...

Ta vẫn biết có một ngày như thế
Cơn mưa qua xóa sạch dấu chim di
Ký ức buồn rồi cũng phải tan đi
Như bia đá phai mờ theo năm tháng...

Mùa hạ xưa có khi nào trở lại?
Hạ qua rồi...trong vạt nắng hanh hao...

Một Chút Nắng Nàn Thơm Má Em

KHỞI NGHĨA MÊ LINH

Trống gióng chiêng khua át tiếng gào
Mê Linh khởi nghĩa sóng dâng trào.
Nhị Trưng oanh liệt tiêu quân Hán,
Dân Việt thi đua diệt giặc Tàu!
Non nước thái bình trong độc lập,
Hai bà ngự trị ở ngôi cao.
Thời gian tự chủ không dài lắm
Ngọn đuốc soi đường thế hệ sau...

CÂU LIỀNG THỜ:

Mê Linh trống giục tiêu quân Hán
Sông Hát xuân về nhớ nhị Trưng!

VỊNH ĐỨC THÁNH TRẦN

Sánh cùng danh tướng khắp nhơn gian
Chưa chắc ai hơn Đức Thánh Trần!
Mông Cổ thịnh thời bình thiên hạ,
Việt Nam tiểu quốc vẫn trơ gan.
Thoát Hoan mấy lượt chui vào cống,
Hưng Đạo bao lần rục chiến công.
Hàm Tử Chương Dương còn dấu tích,
Bạch Đằng Vạn Kiếp tiếng rền vang!...

Vương Văn Ký (Ngũ Cân Tiểu Bối)

Trường Sư Phạm Saigon

Ôi đáng quý những người yêu nghề giáo,
Thương nhớ thay Trường Sư Phạm thân
yêu!

Kỷ niệm xưa từng ẩn kín bấy nhiều,
Trước ảnh cũ bỗng nhiên bừng sống lại.

“Sư Phạm Sài Gòn”, ngôi trường thân ái
Bao tháng ngày ấp ủ mộng thư sinh.
Những thanh niên từng đem hết nhiệt tình
Để học hỏi, trau dồi nghề dạy học.
Người giáo viên lấy lương tâm làm gốc,
Quyết đem tài trí đức để soi đèn
Khiến đàn em hậu bối chóng trở nên
Người hữu dụng cho nhân quần xã hội...

“Giáo chức thì...dứt cháo”?- Xin đừng hỏi!
Làm thầy giáo lắm lúc... phải tháo giày
Đạp xích lô cho qua bữa qua ngày
Để sống đúng với mẫu người tiên tiến!...

Vương Văn Ký (Ngũ Cân Tiểu Bối)

CÂU LIỀNG THỜ ĐỨC THÁNH TRẦN

HƯNG VƯỢNG TRẦN TRIỀU CÔNG VIẾT ĐẠI
ĐẠO MƯU VIỆT TỘC TƯỚNG NGÔN VƯƠNG

Vịnh BÀ TRIỆU

Thân gái- rừng sâu mộ nghĩa binh
Cởi mây đạp sóng chém tròng kinh.
Nhụy Kiều lâm trận đầy oai dũng,
Lục Dận từng phen phải hoảng kinh.
Nổi bước Nhị Trưng xưng tước vị,
Cùng anh Quốc Đạt khiển quân binh.
Công trình phục quốc dù chưa đạt,
Nhớ mãi ngàn năm Triệu Thị Trinh!

Chiến thắng Bạch Đằng của Ngô Vương Quyền

Cọc sắt cắm sâu giữa Bạch Đằng,
Hoàng Thao trúng kế phải tiêu tan!
Kiều Công Tiễn phản - đền nợ máu,
Nam Hán Đế run - phải chạy làng.
Việt tộc khởi đầu nền tự chủ,
Ngô vương chinh đốn nếp triều cang.
Ngô- Đinh- Lê -Lý -Trần -Lê -Nguyễn,
Tiếp nối giữ gìn nước Việt Nam...

Một Chút Nềng Nàn Thom Má Em

TÌNH CỜ GẶP LẠI - *Nguyen Vo*

Sáu chục năm tròn hết tuổi hoa
Tình cờ gặp lại mới hôm qua
Tóc em đã điểm vài sợi bạc
Anh thấy hồn thương đến đậm đà

Khi xưa ôm chặc mỗi tình cam
Không dám trao em giấc mộng thắm
Để em đi mãi xa biên biệt
Xứ người giá rét lạnh căm căm

Thế là con sáo bước sang sông
Bỏ lại sau lưng những mặn nồng
Đơn phương anh đếm từng nỗi nhớ
Tim này lạnh buốt Em biết không ?

MƯA KÝ ỨC - *Đức Huỳnh*

Bỗng bắt gặp, cơn mưa mùa cũ
Những giọt dài, giọt vẫn rơi mau
Bình yên, xa vắng tự thuở nào
Ngủ ngoan nhé! Một vùng ký ức...

Mưa hỡi, mưa ơi! đừng đánh thức
Cõi lòng ta, chìm lắng lâu rồi
Ngày yêu nhau, có hiểu chia phôi?

Mưa phủ lấp, cuộc tình non dại...
Khi mùa xuân, đơm hoa kết trái
Những chồi non, lộc mới đầy cành
Tay chiêm bao, hái mộng ngày xanh
Chắp cánh, chim Thiên Đường ca hát...

CƠN MƯA CHIỀU - *Duc Huynh*

Con phố ngập, trong cơn mưa tầm tã
Ký ức xưa, trong phút chốc hiện về
Bao năm rồi, ngõ xóa sạch cơn mê?
Mưa lại đến, mang nỗi sầu quay quắt...

Mưa vội vàng, làm cay đôi khóe mắt
Một chiều xưa, môi nồng ấm trao ai
Cả một đời, sao vẫn nhớ nhung hoài?
Nước tuôn đổ, xóa dấu chân ngày cũ...

Chân lê bước, qua hàng cây ủ rũ
Nhớ nhung gì? Sao con nước chia đôi?
Xót xa nào? ngưng đọng giữa tim cô
Tình xa khuất, cuốn trôi cùng cơn nước...

Cơn mưa chiều, đã mang đi tất cả
Chỉ có nỗi buồn... đeo đẳng...theo ta...

Ngừng Mưa

Ivy Diep

Dù mưa ngừng rơi
Nỗi lòng đầy vơi
Tâm hồn chơi vơi
Không tả nên lời...

CƠN MƯA CHIỀU

Bích Hai

Ngồi buồn nhìn cảnh mưa rơi
Đưa tay vớt lấy giọt rơi giữa đời
Mong sao nữa đoạn đường đời
An vui hạnh phúc nữa đời tuổi Xuân

Vô Thường

Xiro Chanh

Trước biển một cảnh hồng nhỏ bé
Biển ậm ừ hoang lạnh trời đêm
Sóng xô cát dừng vui em nhé
Một đóa vô thường giữa trời hoang!

- Vô Thường

Huyền Trân Nguyễn

Bỗng một chiều chỉ còn ta đứng lặng
Quanh ta ôi, sao hoang vắng biển đời
Chỉ nghe tiếng tim mình thôi, rất khẽ
Sao riêng ta day dứt giữa chiều rơi ?

Một Chút Nồng Nàn Thơm Má Em

Cố Quên

*Cố vùi quên lại ngập tràn kỷ niệm
Bao buồn vui gọi nỗi nhớ triền miên
Ngăn giọt lệ khi cuộc tình tắt lịm
Mím môi cười giấu té tái trong tim*

*Rồi òa vỡ không ngăn dòng cảm xúc
Cạn giọt sầu chưa gột sạch niềm đau
Hình bóng cũ in sâu trong tiềm thức
Càng muốn quên lại càng thấm đượm màu
Sao vẫn lụy dấu biệt tình ngang trái ?
Sao vẫn vương dấu biệt chẳng tròn đôi ?
Để đau khổ đêm từng đêm khắc khoải
Để nhớ thương day dứt mãi không thôi !*

*Dù sao cũng có chung nhiều kỷ niệm
Để nâng niu, để trau mến một tình yêu
Để lãng lãng nương theo áng mây chiều
Thả nỗi nhớ tới vùng trời miên viễn*

Hoàng Danh 1/5/2013

TÙI PHẬN LỖ LÀNG !

Lời yêu vừa mới thốt trên môi
E sớm tàn phai mộng ước thôi
Quặn thắt buồn tim chừng đau nhói
Trách ai hờ hững mối tình tôi .

Đêm dài thao thức nỗi niềm thương
Vai buồn lạnh thấm đẫm hơi sương
Sôi bóng cô đơn hồn khắc khoải
Mắt trĩu ưu tư lệ xót vương .

Ký ức tràn về dạ nhớ mong
Ân tình xưa cũ rối tơ lòng
Buồn vui thổn thức bao tâm sự
Nỗi nhớ nhung đầy ..anh biết không ?

Tìm đến bên nhau tình muộn màng
Trao từng hơi ấm buổi chiều tan
Xốn xang ấp ủ lòng xao xuyến
Tiếc phận mình sao lắm bể bàng !

Hoàng Danh 2/5/2013

ĐỪNG KHƠI VẾT TÌNH BUỒN

Nếu đôi lúc khi thấy lòng trống trải,
Trên đường đời lạ bước chợt hụt chân,
Xin anh chớ đừng bao giờ nhìn lại,
Nhớ về nhau với một thoáng phân vân.

Em cất kỹ ánh tà dương thương mến
Chờ mai dành thấp sáng lại hoàng hôn,
Xin đừng mang gió mưa về quyến luyến,
Khơi dậy trong em những vết tình buồn.

Một nửa hồn say, nửa hồn vẫn tỉnh,
Giữa dòng đời tự lộn ngụp buồn tênh,
Trong thâm sâu nặng nỗi đau bướng bỉnh,
Tựa khối băng tan lạnh buốt buồng tim.

Nên sợ lắm lời yêu thương ngọt lịm,
Thấm máu tim rồi găm nhấm hồn mòn,
Xin bình yên cứ mang hoài kỷ niệm,
Thời gian trôi vẫn vẹn giữ cho tròn.

Hoàng Danh 2/5/2013

TÌNH XA

Bờ môi lịm tắt nụ cười
Cuộc đời nghiệt ngã nên rời xa nhau
Tình chưa thấm đã bạc màu
Ai ăn ngày ấy còn đâu bây giờ!

Mặn nồng lắm để hững hờ
Vấn vương kỷ niệm thân thờ hồn đau
Đêm thâu nỗi nhớ dâng trào
Lệ buồn nén nuốt ngược vào tim cõi ,
Lối về từng đã chung đôi
Giờ người xa khuất mù khơi cuối trời
Cuộc tình nước chảy mây trôi
Bẽ bàng tan hợp đơn côi phận mình
Hết tường bóng lại nhớ hình
Má hồng phận bạc duyên tình bi ai

Nhớ người nén tiếng thở dài
Thương người thao thức canh dài cô kiêu
Lặng nhìn lá đổ muôn chiều
Ngồi ôm dĩ vãng quạnh hiu xé lòng...!

Hoàng Danh 5/5/2013

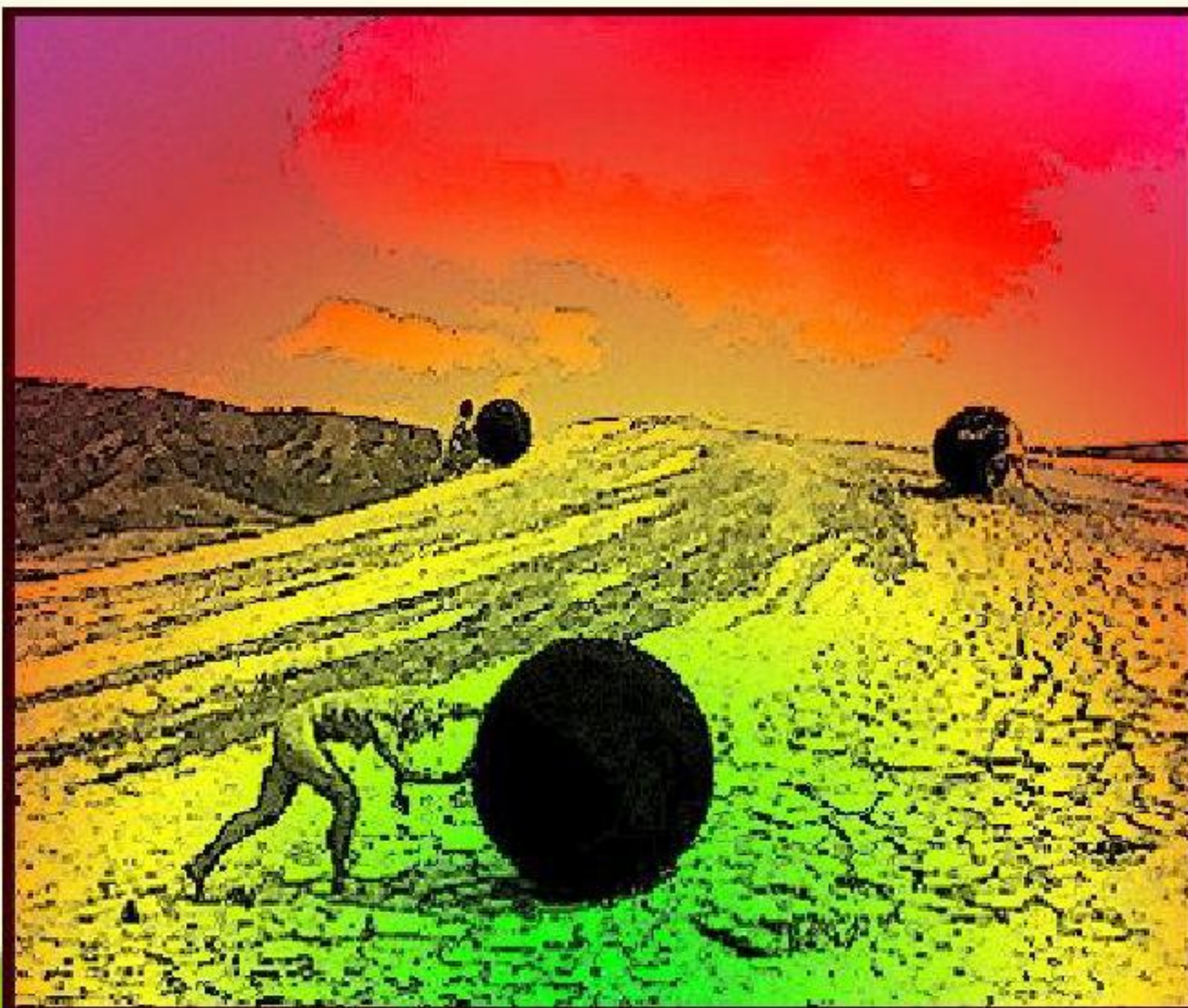
HAPPY BIRTHDAY TO ME !

nguyễn thăng anh

02.02.2013

Cho SINH NHẬT TÔI

- Cuối năm nghe chừng nhạt nhẽo
Suốt ngày ôm gối nằm queo
Tiếng loa mừng xuân léo nhéo
Chờ lương hưu ! Thật chán phèo !
- Ô ! Nay là ngày sinh nhật !
Sáu hai tuổi đã vút qua
Bao điều xảy ra là thật
Tương chừng như mới hôm qua !
Nhếch môi mỉm cười một phát
Tìm vui trong nỗi xót xa
Cuộc sống vèo trong chớp lát
Cớ sao không trải lòng ra
- Bật dậy nhìn đời đổi khác
Rộn lòng vang tiếng hát ca

CÀNG THÊM TUỔI NẶNG !

nguyễn thẳnganh

04.02.2013

Thêm tuổi lòng càng thêm nặng
Thêm cay, thêm đắng, thêm phiền
Chỉ mong cuối đời bình lặng
Tâm sao được chút an nhiên ?

Tuổi trẻ một thời thua thiệt
Hoang mang máu thịt phân ly
Chạy vạy áo cơm khắc nghiệt
Niềm vui ! Đã hưởng những gì ?

Chao đảo mót hai thái cực
Trắng đen biến tướng vô hồi
Cảnh giác dò dẫm tâm thức
Đến bao giờ sẩy bước rơi ?

Bủa vây trùng trùng câu hỏi
Vấn hoài bế tắc nghi ngờ
Trước mặt mệnh mông khoáng tối
Tia hy vọng lóe sáng chưa ?

Ngôn ngôn phồn hoa náo động
Có chăng mục ruỗng tiềm tàng
Khi cánh cửa đời mở rộng
Còn gì tồn tại vĩnh hằng ?

Thêm tuổi lòng càng thêm nặng !

Một Chút Nồng Nàng Thơm Má Em

CHÙM LỤC BÁT CUỐI NĂM

nguyễn thănganh
05.02.2013

TÁO MỘ

Mịt mù khói bụi tro bay
Mệnh mang trời đất phơi bày thành tâm
Nắng gay gắt rực gian truân
Đôi bờ sinh tử nhích gần phút giây !

PHỐ

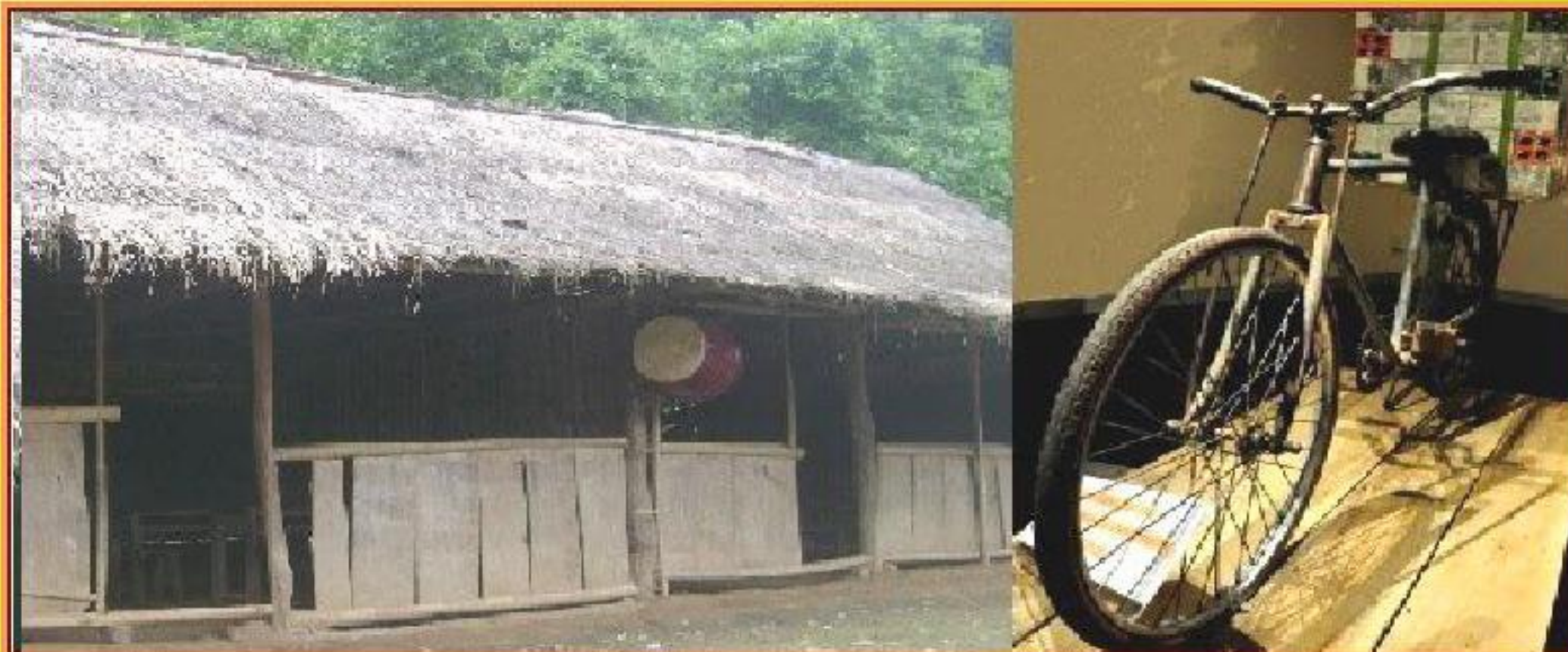
Chòng chênh còn chút thời gian
Nắng nồng rực đỏ tràn lan mệt nhoài
Phố đông nhể nhại mặt người
Ráng bon chen nốt phận đời phù vân

CHỢ

Lá xanh nuốt lạt ngọn ngang
Quả tươi hoa búp ngập tràn bán mua
Không gian náo nức giao mùa
Ráp rãnh tấp nập xe xua vài ngày

HOA

Thắm vàng vạn thọ ven đường
Giò lan rực rỡ sắc hương khoe màu
Búp mai dăm cánh nở đầu
Rộn rảng ngã giá trao nhau Xuân thi !

CÒN CÓ CHUNG KỶ NIỆM

• **nguyễn thắng anh**
06.02.2013

• **thương tặng đồng nghiệp
và đám học trò ngày cũ**

Lòng luôn nhắc lời phủ dụ
Thanh xuân trọn hiến dâng đời
Tim nhiệt tình hằng ấp ủ
Yêu người san sẻ niềm vui

Nhớ đám học trò nhếch nhác
Chân trần khét nắng đến trường
Dòng chữ ngã nghiêng chất phác
Mắt ngời ngời quá thân thương

Bàn ghế tre gai bỏ xĩa •
Mái tuynh toang tấm lá buôn
Vách không gió lùa khắp phía
Thầy cời xe đạp "ở trường"

Chất chiu nhất từng con chữ
Rớt rơi dọc lối rầy đòi
Tình người ấm nồng chan chứa
Dầu rằng chẳng nói thành lời

Gô com • con khô nuốt vôi
Giọt mồ hôi mặn trưa hè
Lưng đôi mát hương đồng nội
Ngọt lòng tộp hộp cà phê •

Tay chai bổ từng nhất cuộc
Cô khô khói lãng đang bay
Thỏa mãn phì phèo điệu thuốc
Ngựa lưng gối đất ngắm mây

Chúng tôi đã từng như thế
Buồn vui đầu ẩn một thời
Cuộc đời trăm ngàn ngã rẽ
Vẫn chung một kỷ niệm thôi !

- Dùng rựa băm dọc thân tre xong tách ra thành một tấm như tấm ván
- Phấn com trưa rở vào lon sữa
- Cà phê đen rót vào chai xá xí măng theo uống khi đi phát rầy.

Một Ghiút Nồng Nang Thơm Má Em

Vô Thường

Thisau Meyer

Nếu hoàng hôn chìm xuống biển khơi
Anh với em trong hoàng hôn lạc lối
Trong đêm tối không tìm ra nhau được
Anh có tìm em nữa không anh
Hay anh sợ sóng gió vờn quanh
Cũng cuốn trôi phăng anh đi mất
Thì như thế đâu có gì ân hận
Bởi anh chỉ đùa chứ có yêu đâu
Ừ nếu thế thì đau em quá
Anh yêu ời, em đã quá dại khờ

Trăng Thanh

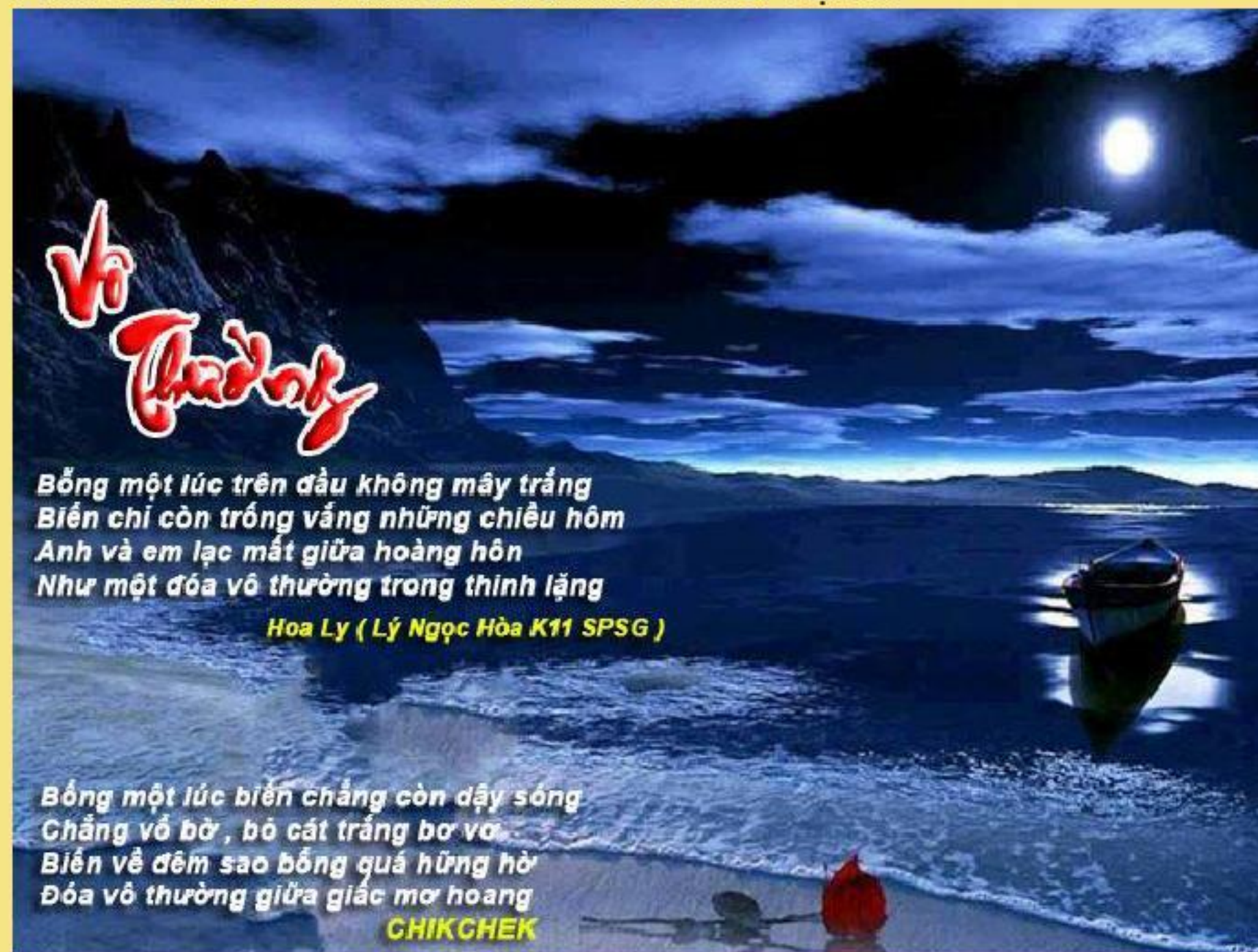
Phung Vo

Quen nhau từ thuở Trăng chưa tròn
mộng
Tuổi 13... mẹ còn ấp ủ yêu thương
Anh đưa em lên lối chốn tình trường
Đến Trăng 16... em mượt mà xinh
đẹp...
Anh bôn ba trên đường tìm sự nghiệp
Bỏ mặc thời gian vui dập Trăng Thanh
Gió mây... bão táp... liên tiếp vây quanh
Nên em... nuốt đau thương...đành lối hèn!!!

Mỗi gôi chồn chân... anh tìm về chốn cũ
Lầu Trăng trống vắng ... Trăng đã nổi trôi...
Về một nơi... mây đen phủ kín trời
Em sang sông... với một người xa lạ...

*

Chậm một bước...thôi đành... mất tất cả!!!
Lỡ làng rồi... chỉ biết trách gió mây
Cứ tưởng Hồn Trăng còn quán quýt đâu đây...
Anh nuối tiếc... Anh âu sầu... Anh hối hận...

Chiều Xuân

Duc Huynh

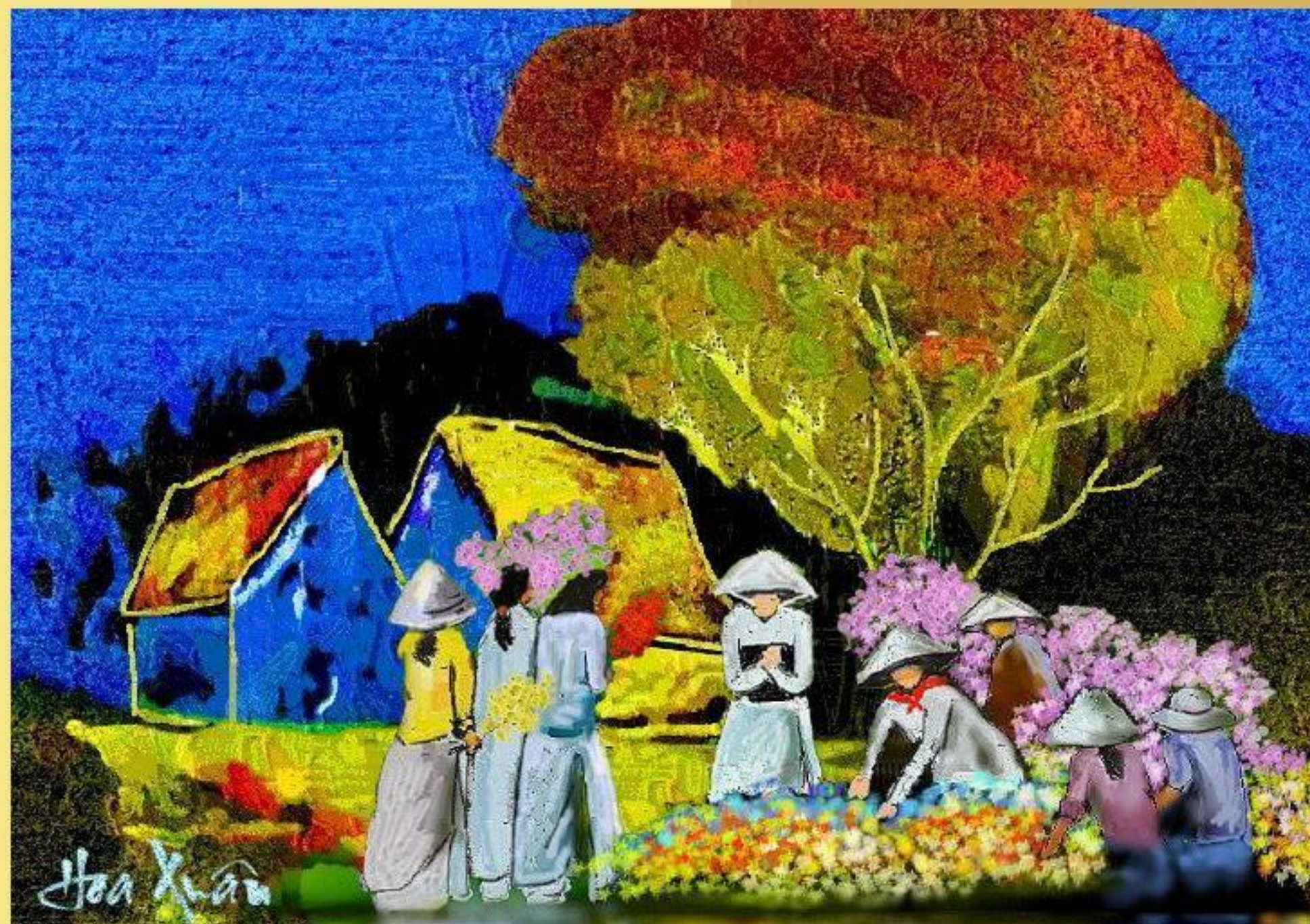
Gió đông tàn, thôi không còn giá buốt
Nắng xuân về, phơn phớt má em hồng
Phố rộn ràng, qua ngày vắng đợi mong
Đã khoát vội, trên con đường áo mới...
Những tà áo, rủ nhau bay phát phới
Bao nụ cười, hớn hờ đón mùa xuân
Phố hoa đào, nhộn nhịp những bước chân
Chiều xuân thắm, mắt ai cười trong nắng...

Những hàng cây, giữa đông dài quanh vắng
Trút nỗi buồn, theo đàn én xôn xao
Gió rung cành, réo gọi nỗi vui nào?
Xuân đang đến, cho lòng ai mở ngõ...

Chiều xuân xưa, trao ai bông hồng đỏ
Có quá nhiều điều, chưa nói trong anh
Chỉ sợ bông hồng, cánh nhỏ mong manh
Không chịu nổi, tình yêu này sâu đậm...

Phố vẫn đông, dòng người chân bước chậm
Trong tâm tư, còn vương chút u hoài

Vẫn còn Xuân, vàng rực những cành mai
Chút gọn sóng, trong lòng ai trăn trở...
Dù đời đã, chia xa tình muôn thuở
Nhớ bông hồng... chớm nở... một Chiều Xuân...

Một Chút Nồng Nàn Thơm Má Em

CHÂN TRỜI TÍM - *Duc Huynh*

Anh đã hứa, không biết em có nhớ?
Ta sẽ về, lại với bến sông xưa
Ngắm hoàng hôn, soi bóng những hàng
dừa
Chim ríu rít, đưa nhau về tổ ấm...

Nơi quê mẹ, luôn có vầng mây trắng
Có dòng sông, nồng ấm để yêu nhau
Tình sắt son, thắm thiết tự ngày đầu
Nơi cuộc sống, khởi đầu bằng hạnh
phúc...

Những cánh diều, tung trời bay cao vút
Trong gió chiều, mây ngũ sắc êm đềm
Không mặt trời, ta sẽ ngắm sao đêm
Ở nơi đó, trăng thanh đầy gió mát...
Con đò nhỏ, chở cuộc tình sâu thẳm
Theo dòng sông, trôi thả những vần thơ
Góp mùa xuân, thôi hết những đợi chờ
Sớm mai nắng, chiếu trên đồng bát
ngát...

Sen trong hồ, tỏa hương thơm ngào ngạt
Cúc sau vườn, vang điệu hát hoan ca

Cầu qua sông, hớn hờ đón đôi ta
Ở nơi đó, niềm vui đang ngự trị...
Suốt bốn mùa, sẽ vô cùng thi vị
Chỉ một điều, ta luôn ở bên nhau
Nhủ trong lòng, nếu đời có kiếp sau?
Chân Trời Tím... mãi là...nguồn hạnh phúc...

Đôi Bạn - Đức Huỳnh

Trắng sáng trên vàng mây lơ lững
In bóng nhà tranh dưới đáy sông
Quanh quế, trời bên nước mênh
mông

Lặng lẽ, cảm sào, con đò nhỏ...

Khung cửa khép hờ, rung trong gió
Ngọn đèn dầu, chao tỏ lung linh
Hắt hiu soi, ánh sáng bóng mình
Đò vẫn đợi, đưa người qua bến...

Người xưa đến bao giờ trở lại?
Hay chỉ qua, bến một lần thôi?
Đò lênh dênh, con nước nổi trôi
Mỗi chiều xuống, lại về bến đậu...

Ngôi nhà tranh, liêu xiêu hàng dậu
Dâm bụt còn thắm sắc đỏ tươi
Hoa trang như hớn hờ tươi cười
Cây thay lá, xanh mầm hy vọng...

Con đò nhỏ, nhấp nhô lay động
Theo sóng dòn, mặt nước đầy đưa
Suốt đêm dài cho đến nắng trưa

Vẫn trụ vững, ngóng chờ tin nhận...
Nhà tranh với con đò, Đôi Bạn
Nhìn ánh trăng, soi bóng dòng sông
Có phải đâu, xa mặt cách lòng?
Cùng ngóng đợi, người xưa trở lại...

Chẳng lẽ nào, người đi mãi mãi?
Quên con đò, bỏ lại nhà tranh
Nơi xa trắng có chiếu qua màn?
Người xưa có chạnh lòng nhớ bến?...
Đôi Bạn chờ, một ngày sẽ đến
Người sẽ về, lại bến... yêu thương...

Một Chút Nồng Nàn Thơm Má Em

XA NHAU RỒI SAO? *Nga Dao*

Chỉ chút dỗi hờn
Đừng xa nhau nhé
Anh về bên ấy
Lối nhỏ buồn tênh.
Hàng cây ngóng đợi.
Ghế đá mong chờ.
VẬY MÀ
Một chút dỗi hờn
Ta xa nhau ngày ấy.
Em có về thăm lối nhỏ tình thơ.
Trời vẫn xanh gió vẫn hát rì rào.
Hoa lá cỏ xôn xao đùa trong nắng.
VẬY MÀ
Trên ghế đá đơn côi màu lạnh lẽ.
Những giọt sương như khóc hộ tình ai.
Thế thôi.
Chỉ chút dỗi hờn.
Ta xa nhau ngày ấy.
Chỉ chút dỗi hờn
Mình lạc mất đời nhau.

Misido June 22-2013

Tranh giấy dán-by Nga Dao

Bến Đợi

Phung Vo

* Tàu anh đã tách bến ra khơi
Tháng rộng... năm dài... quá xa xôi
Ngày đêm mong ngóng về nơi ấy...
Gom hết yêu thương... gửi gió mây...
* Bến chờ mãi... dấu anh biến biệt!
Bến đợi hoài... nào thấy bóng ai !
Rồi khi đã tỉnh cơn say mộng
Mới biết tình yêu... sao đắng cay!
* Tại anh xem nhẹ tình đôi lứa?
Tại núi sông ngăn cách bến bờ?
Tại lòng người sao quá thờ ơ?
Hay tại anh... bỏ mỗi bất bóng?
* Hay tại em... Trời không cho đẹp?
Bờ vai không mềm?... môi không xinh?
Hay tại em... không biết phận mình?
Nên chịu cảnh... trèo cao té nặng!!!
* Dấu biết thế... sao lòng cứ hỏi:
Tại anh?... Tại em?... Hay tại chúng mình?...

Nga Dao

Kìa cô gái mắt cười sau khung cửa.
Nét môi cô như ôm cả bầu trời.
Sau...mưa rồi mây xám sẽ tan thôi.
Ngày rạng rỡ chân trời sang trang mới.

Mưa Say

Minh Phong

Mưa nhiều, gió lạnh, nắng trong mây.
Mưa rơi khắp lối nước đọng đầy.
Mưa làm nặng trĩu cành hoa lá.
Gió thổi vô tình hoa lá bay.

Mưa hỏi vì đâu? Mưa ngất ngây.
Cớ sao mưa mãi cứ tuôn hoài.
Để ngàn hoa lá luôn đắm ướt.
Tạo cảnh rã rời kiếp lá lay.

Mưa khiến người hay mộng tương lai.
Nằm mơ vọng tưởng giữa ban ngày.
Vu vơ những chuyện xa xăm với.
Khi nhìn mưa đổ, lá, mây bay.

Như rượu, uống vào ai chẳng say ?
Tà dương rồi cũng trở lại ngày.
Mưa sa cảnh nước buồn hiu hắt.
Người sống nội tâm ắt u hoài.

Vạn vật vũ trụ vốn an bày.
Tuần hoàn chuyển đổi tựa gió mây.
Thế gian xưa nay luôn vẫn vậy
Điều gì tồn tại mãi lâu dài ?

Một Chút Nồng Nàn Thơm Mát Em

TỪ TẠ

Minh Phong

Có lẽ, người đây chẳng hiểu gì?
Mơ hoài, vọng tưởng có ra chi
Tình gói trong thơ, cơn gió thoảng
Như thơ đã đọc, để rồi quên

Mưa nắng là do ở đất trời
Nhìn tranh, ta họa những lời thơ
Cảm xúc, vô duyên tùy nhân thế
Ý còn chưa hiểu, nói chi lời

Đọc thơ chưa? hiểu gì? Sao kết vội?
Nói làm chi? Tri kỷ với Tri âm
Thơ văn xưa, phát tiết rất âm thầm
Muốn hiểu được, có khi ngàn năm nữa...

Viết lên đây, những lời thơ Từ Tạ
Có gì đâu? thoại đã, bất cơ đâu.

Say sai !

Minh Phong

Em là ai ! Sao anh chưa hề biết ?
Hai đứa mình từng thân thiết nhau chưa ?
Sao trong anh chẳng có chút ... thắm vừa ?
Về tình bạn hay tình yêu đôi lứa.

Chắc vì say nên hồn chưa được tỉnh.
Rượu men nồng còn quuyền rũ tâm linh.
Cảnh vòng quanh nơi thế giới mộng lành.
Trong ảo tưởng khiến anh chưa nhận định.

Rượu với anh giờ là tình là bạn.
Là tri kỷ hoài bầu bạn có nhau.
Dẫu đêm ngày trời chẳng có ánh sao.
Anh vẫn thế mãi khát khao men rượu.

Bởi vì nó giải muôn sầu thế sự.
Đắng cay đời những tình sử xa xưa.
Những trái ngang những tình cảm dư thừa.
Còn rối rắm và dây dưa vương bận.

Em là ai ! Sao vẫn còn chưa nhận ?
Bạn hay thù sao lòng chẳng thân quen.
Nhưng chừ như mình có chút hương men.
Bạn với tình ! Ta làm quen nhau nhé ?

MƯA EM ĐẾN...

Phan Hòa

Và mưa đến long lanh từng giọt
Rớt xuống chiều ngập lối Thu qua
Nghe miên man tiếng suối ngàn xa
Ngõ khúc nhạc chiều xưa em hát

Mênh mông lắm, mưa em bát ngát
Giọt cho đời giọt ướt môi anh
Giọt rừng chiều thắm bạt ngàn xanh
Giọt vách núi hào quang lóng lánh...

Mưa gọi cả miên man trống vắng
Rửa mong chờ sâu nặng từ lâu
Nửa đời yêu, sao giống tình đầu
Chỉ mong gặp, để mà hôn đôi

Em mưa đến, xin đừng đi vội
Cứ từng chiều, giọt nhỏ nghe em
Và xạc xào rơi suốt thâu đêm
Anh ôm mộng êm đêm ru giấc...

THẢ THƠ LÊN TRỜI

Phan Hòa

Thơ tôi viết thả lên trời
Mây đưa, gió cuốn về nơi tịch hăng
Đời người tựa ánh sao băng
Phù du một kiếp, nên chăng cõi trần?

Vườn thơ ghé lại bao lần
Thân tầm nhả sợi nợ nần dương gian
Qua đây núp bóng mộ Hàn
Miên man sóng vỗ vỡ tan bọt bèo

Kiếp người trót đã nặng đeo
Oằn vai nhân nghĩa còn gieo chi sầu
Thơ bên túi, rượu trong bầu
Hương hồn Mạc Tử nơi đâu cùng về

Vui cho trọn cuộc nảo nề
Quên đi ái ố, nhõn nhơ trò đời...

05.02.2012
(Viết bên mộ HMT)

Một Chút Nồng Nàn Thơm Má Em

CHỜ EM MƯA THÁNG BẢY

Phan Hòa

Anh vẫn chờ em, nghiêng mưa Tháng Bảy
Đời hanh hao... khao khát mãi em về,
Nắng bên này, đốt từng mảng da khô
Em bên đó? về nghe mưa Tháng Bảy...

Em xa quá, để tình anh sốc cháy
Hương mùa Thu không ủ gió thêm nồng
Đôi tay xòe quờ quạng khoảng hư không
Đêm trở giấc mơ mưa mùa Tháng Bảy.

Em vẫn ở nơi phương nào đó vậy?
Hồn đi hoang hay lạc nẻo xa đàng?
Anh đợi chờ thao thức giấc miên man
Khát giọt mát đời em rơi xuống hứng...

Môi anh cháy thềm môi mưa ngọt lựng
Dẫu là sương cũng do ngọc hương trời,
Từng giọt chiều, giọt sáng mãi chờ rơi...
Sao em vẫn nơi nao, không về lại?

Về nghe em, cho thơm lòng Tháng Bảy
Để hương yêu ta tỏa ánh Thu vàng
Em không về, nắng vẫn Hạ chói chang,
Anh vẫn khát... vẫn thèm... mưa em mãi...!

BÀI THÁNH CA BUỒN

Phan Hòa

Anh không phải là giáo dân,
Càng không phải là con chiên ngoan đạo
Nhưng mỗi năm, mùa noel đến, ngược nhìn lên khuôn hình
Đức Mẹ, anh chợt nghĩ về em

Đã bao nhiêu năm rồi em nhỉ?
Cũng vào mùa noel, anh theo em đi nhà thờ xem lễ.
Quỳ bên em giữa giáo đường, nghe em hát bài Thánh ca.
Anh chấp tay khấn nguyện và đọc thầm hai tiếng A-men...
Rồi chúng mình yêu nhau
Cũng từ mùa noel đó
Rồi chúng mình xa nhau
Anh vào nơi nắng gió

Những bài thơ tình, những trang thư viết vội.
Nước mắt, máu, lẫn mồ hôi... trách hờn không kịp
nói...
Em hỏi anh bao giờ trở lại? và em khóc
Anh không quyết định được đời mình, nên hứa lần,
hứa lựa
Cuộc chiến còn trong anh, đồng đội anh còn nằm đó,
làm sao anh nỡ bỏ...

Giận hờn nhau
Mỗi đứa một niềm đau
Anh biết cái đau của người con gái
Khi đợi chờ mong mỗi sự vô hình
Khi đợi chờ mà không có được niềm tin
Còn anh đau
Vì biết cuộc chia ly sẽ đến, biết sẽ mất người mình yêu
mến,
Biết anh mất em!

Và cuộc chiến cũng tàn, khói lửa đã tan.
Anh trở về như chiếc bóng, núp sau lưng Chúa ngậm
ngùi
Những chiều buồn heo may, khi tiếng chuông nhà thờ

đổ, anh nhìn ra góc phố, tà áo dài em bay...
Và thời gian cũng vội qua mau
Anh bon chen giữa dòng đời chật chội
Với người bạn trong mối tình rất vội
Nên dở dang như vội đến, vội đi
Bao nhiêu năm – tay trắng chẳng được gì
Ngoài hai mảnh linh hồn thơ dại...

Anh lang thang đi tìm em, tìm mãi...
Mùa Xuân: hoa đào, hoa mai rụng xuống cội cây già
Mùa Hè: dòng sông cạn, cánh đồng khô, chông chờ
gốc rạ
Mùa Thu: gió heo may, những tàng cây vàng rơi lá
Mùa Đông: lạnh lùng tê tái,
Anh ôm trái tim đau vào nhà thờ xin ngủ ấm mảnh đời
xa
Ngước lên nhìn Đức Mẹ và nghe bài Thánh ca
Đức Mẹ có đôi mắt buồn, giống em; có đôi môi hiền,
giống em; dịu dàng và phúc hậu, giống em...
Anh nghe hết bài Thánh ca và yêu Chúa với tình yêu
của người ngoại đạo

Chúa dang tay ôm hồn anh vào lòng
Anh ôm bài Thánh ca của em về nơi xứ Chúa...
A-men...!

Một Chút Nồng Nàn Thơ Máu Em

Vịnh ĐÌNH TIÊN HOÀNG & Loạn Thập Nhị Sứ Quân

Cờ lau báo trước nghiệp nhà Đinh,
Tuổi trẻ lừng vang với chiến chinh!
Đại loạn - sứ quân oai cát cứ,
Thiên cơ – anh kiệt xuất hùng binh.
Đình Tiên Hoàng khởi triều đại mới
Vạn Thắng Vương rèn tiếng sử xanh.
Thập nhị tàn quân tan rã hết,
Đại Cồ Việt thống nhất, thanh bình...

KHỞI NGHĨA LAM SƠN

"Lũng Nhai Hội Thệ" khởi Lam Sơn
Chiến đấu mười năm để sống còn.
Lê Lợi xuất thân người nghĩa dũng,
Vương triều vượt trôi mức lưu tôn*.
Vương Thông điều đứng do cô lập,
Nguyễn Trãi tài hoa lập hiệu thông.
Để quốc bắc phương tiêu giấc mộng,
Vua Lê Thái Tổ rục kỳ công!

VƯƠNG VĂN KÝ (Ngũ Cân Tiểu Bối)

Vịnh LÊ ĐẠI HÀNH

Giặc Tống hai đường chiếm nước ta
Đình Tiên Hoàng để mới băng hà.
Vân Nga Thái Hậu dâng long phục,
Cự Lượng Tướng Quân sáng việc nhà.
Lê Đại Hành lên ngôi cửu ngũ,
Đại Cồ Việt tấu khai hoàn ca.
Tối trung tướng giỏi cùng chung sức,
Tiền Lê uy dũng tiếng vang xa...

VỊNH VUA QUANG TRUNG NGUYỄN HUỆ

Quang minh chính nghĩa phát cờ đào*
Trung dũng kiên cường chí khí cao.
Đại thế - hưng binh trừ giặc Mãn,
Đế vương - dựng nghiệp khiếp quân Tàu!
Vạn binh chiến tích đầy quân sử
Thế trận máu tươi nhuộm chiến bào.
Anh kiệt dù chưa tròn ước nguyện
Hùng tài nổi bật giữa trời cao...

*-Cờ đào là cờ màu đỏ sậm của Quân Tây Sơn
Nguyễn Huệ

Vịnh vua LÝ THÁI TỔ

Xuất thân thanh tịnh chốn thiền am,
Công Uẩn - con nuôi Lý Khánh Vân.
Tuổi trẻ say mê kinh luật luận,
Vào đời thông suốt tướng quân thần.
Đương triều hoàng thượng ban Thập Đạo,
Mãn đại quần thần cử tự quân.
Thái tổ lên ngôi khai vận nước
Mấy trăm năm giữ vững giang san...
VƯƠNG VĂN KÝ (Ngủ Căn Tiểu Bồi)

Lê Đại Hành

Lê Lợi

Đinh Tiên Hoàng

VINH DANH NHAN

Một Chút Nồng Nàn Thơm Má Em

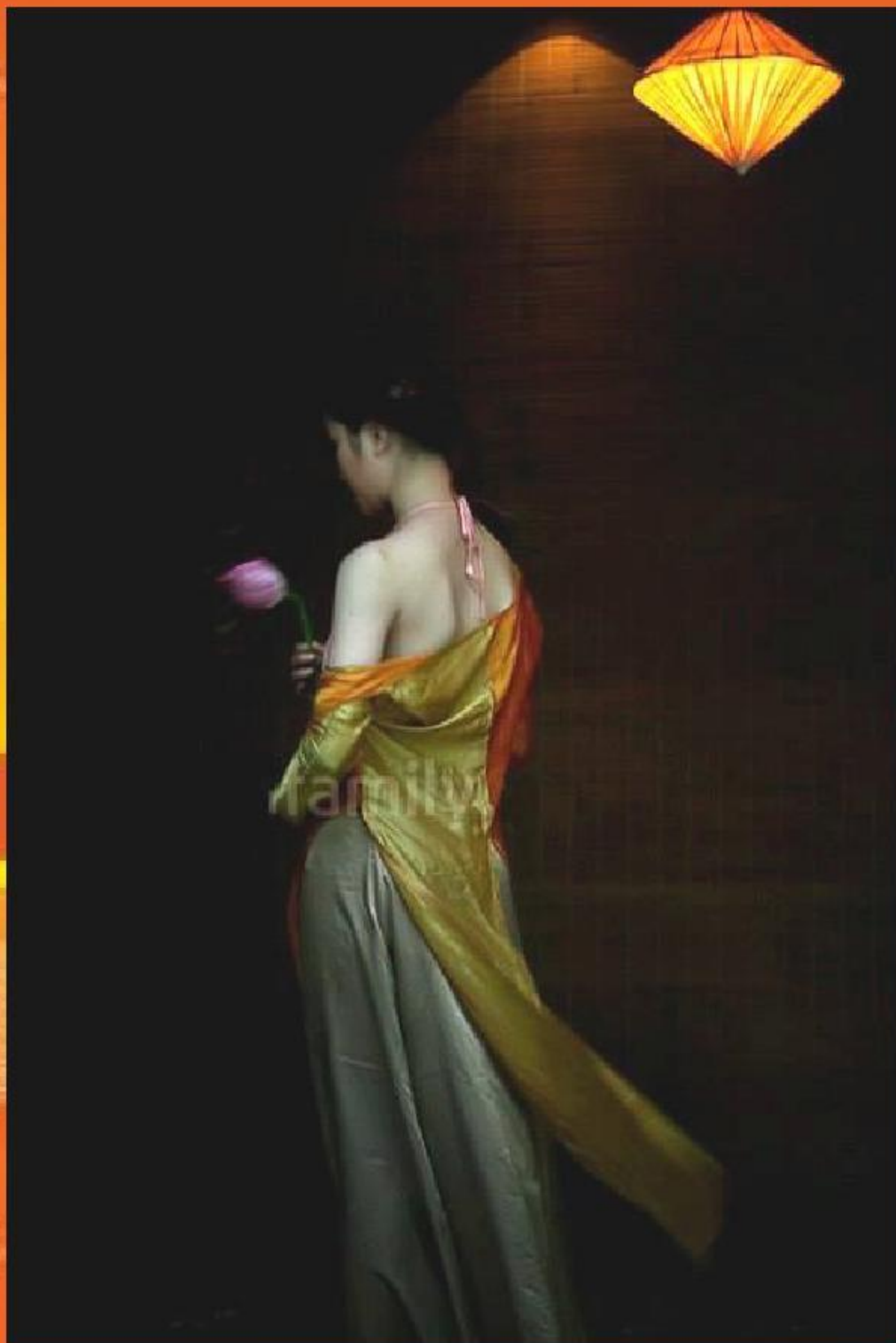
Tình Muộn

Tuổi xế chiều mái tóc chớm điểm sương
Chợt tình đến gây vấn vương rạo rực
Đêm thình vằng sao lòng nghe thổn thức
Nghĩ về nhau ray rức ngập trong lòng

Đến với nhau cho thỏa nỗi nhớ mong
Rời xa cách để đong dài nhung nhớ
Chiều đơn độc dâng nỗi buồn vô cớ
Đến với nhau gần bó chút niềm vui
Đến với nhau chia xẻ chút ngọt bùi
Hay để lại ngậm ngùi khi cách biệt

Dòng thời gian lặng lẽ trôi mãi miết
Cuộc vô thường ai biết bến bờ đâu
Còn gần nhau sưởi ấm trái tim đau
Nên trân quý và trao nhau nồng ấm

H.O.
25-3-2013

VẪN ĐỢI ANH VỀ !

*Rồi một chiều em đã gặp được anh
Không phải mơ mà lại là rất thực
Em làm thơ gói trọn niềm cảm xúc
Tuy muộn màng, vẫn rạo rức... Tình yêu*

*Và trao nhau từng chút một chút chiu
Cùng khám phá rất nhiều điều tiềm ẩn
Nguồn hạnh phúc trào dâng bất tận
Cùng mở lòng đón nhận chẳng so đo*

*Phải chăng quá yêu nên quá cả lo ?
Cứ day dứt lời dặn dò nhẩn nhủ
Nếu xa cách ! Hãy nhớ về chốn cũ
Luôn có em ôm nỗi nhớ đợi anh về*

*Tình yêu nào cũng có những đam mê
Em cũng thế ..không khác gì ai hết
Chỉ có khác là tình em luôn tha thiết
Thật cuồng si, mãnh liệt đến diệu kỳ*

*Thật rõ ràng chẳng một chút hoài nghi
Yêu - tự nguyện cho đi không nuối tiếc
Điều duy nhất cũng là điều cần thiết
Yêu - chấp nhận nhiều thua thiệt ! Đúng không ?*

*Phương trời xa anh có tự nhủ lòng
Em mòn đếm thời gian mong hội ngộ
Ngày anh về lấp tràn đầy nỗi nhớ
Bù đắp tháng ngày trần trở chờ mong.*

HOÀNG DANH 6/5/2013

ĐỢI MÃI CƠN MƯA

nguyễn thăng anh

09.05.2013

Con mưa chiều tuy không lớn
Chùng như tạm đủ mát lòng
Mặt đất vẫn còn bê bộn
Hoa tranh còn trắng ven đồng *

Con nắng vẫn còn ngòn ngòn
Thieu đời khổ hạnh long đong
Có bóng mát nào tạm trốn
Trần thân phơi rât lưng còng

Hạt cơm trắng còn khôn đồn
Phận người lạc chợ trôi sông
Giữa bãi rác đời ngòn ngòn
Giọt mồ hôi chảy thành dòng

Chờ mưa nứt mồm hạt giống
Xanh non mát ngọp ruộng đồng
Lúa non rạp cơn gió rơn
Tiếng cười rơn rã xóm thôn

* Kinh nghiệm dân gian khi cô tranh phát tán bay hết theo gió thì mới bắt đầu vào mùa mưa.

TÌNH PHƠI SÓNG MẶN

nguyễn thắng anh

17.05.2013

Cùng bắt đầu từ biển
Sóng dậy thật tình cờ ?
Chẳng biết đâu khởi điểm
Chỗ đến chung là bờ

Sóng cao đầu bọt trắng
Biển gập thét giận hờn
Sóng tràn bờ bình lặng
Bọt trải nổi cô đơn

Em là con sóng trước
Anh là con sóng sau
Cùng xô về phía trước
Chẳng thể bắt kịp nhau

Sóng cũng pha vị mặn
Hòa tan giọt ưu phiền
Phơi trải đời muối trắng
Cô đọng hạt tinh nguyên

Anh hóa thân phận muối
Mang biển cả mệnh mong
Sóng đem ngày rong đuổi
Yêu em !
Chút mặn nồng !

Một Chút Nồng Nàng Thơm Mát Em

NÀO CÓ PHẢI MƯA NGÂU

nguyễn thắng anh
17.06.2013

- Chưa tháng bảy sao mưa kéo dài sùi sụt
Từ sáng tinh mơ cho tới lúc hoàng hôn
Mưa lẽ thê không đủ xóa sạch nỗi buồn
Cứ hoài lầy lắt trong tâm hồn lạnh buốt
- Chẳng phải mưa Ngâu nổi nhịp cầu Ô thước
Thỏa mắt chờ mới cô được thoáng hồn hoàn
Cuộc giao hòa người tiên giới kẻ trần gian
Khuyến trời đất ngập nước mắt tràn lạnh phúc ?
- Mưa dài đằng đẵng tháng năm cơn bão rồi
Thành phố nhóp nhem sông nước những con đường
Quán vắng người bàn ghế thật thâm thương
Tiếng nhạc chày thăm từng góc tường quanh què
- Mưa đầu mùa ! Cơn mưa sao tàn nhẫn thế !
Khơi vọt nỗi buồn chia cách kẻ yêu nhau
Thêm một vòng tay vánh môi đắm say trao
Cho nồng ẩm nhạc mưa thì thào đường mật

KHUYA NGHE TẮU DƯƠNG CẨM

nguyễn thấnganh

07.03.2013

Thả hồn xuôi giọt dương cầm
Khuya yên ắng chỉ âm thầm riêng tôi
Ngập trong dòng nhạc tuyệt vời
Thật thư thái hương ân đời được trao

Dập dồn con sóng rì rào
Gió ve vuốt rặng dừa lao xao đùa
Hoàng hôn niu cụm mây thưa
Vài con mòng biển cánh vừa chao nghiêng

Mang mang trời nước vô biên
Trái lòng hòa quyện thiên nhiên an nhàn
Diệu kỳ lắng đọng giọt đàn
Phiêu diêu lạc cõi thiên đàng hồng hoang

Một Ghút Nồng Nàng Thơm Má Em

Tân mạn khúc

"Tự Tình Với Ta"

Đức Huỳnh

Diễn hành, vận động Hiến Máu đào
Tiếp người, qua những lúc thương đau
Chẳng kể người lành hay khuyết tật
Vẫn hăng say, góp sức cùng nhau...

Hành lang đường sắt, có rân rương?
Cạnh nhà dân lẫn quán bên đường
Tập nập, người mua cùng kẻ bán
Nghe còi tàu, bỏ chạy thụt thưng

Tân Mạn Khúc "Tự Tình Với Ta"

Đức Huỳnh

Quốc lộ, nhiều xe phóng ào ào
Con đường nếu không có thì sao?
Nguy hiểm chục chỗ khi bất cẩn
Có sao anh vẫn cứ vượt rào...

Ngày đầu, mũ bảo hiểm không quen
Chỉ sợ làm hư, tóc em mềm
Ngày tháng quen dần khi xuống phố
Đội mũ vào, cho tóc đẹp thêm...

Tàn Mạn Khúc

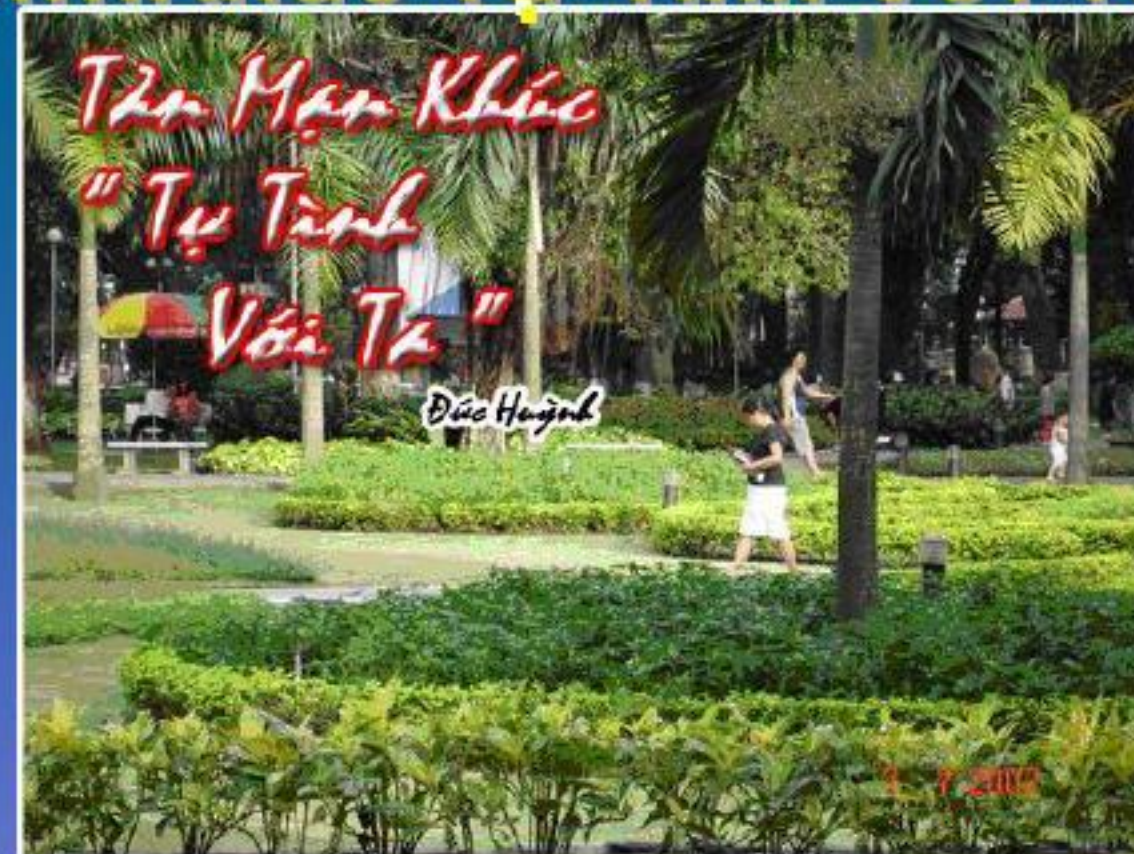

Trung tâm Thành Phố vạch thẳng hàng
Qua đường, đâu cũng thấy người sang
Đưa mắt, nhìn quanh tìm kẻ khó
Chỉ thấy lờ mờ, nắng chói chan...

Trụ đèn hiệu lệnh tít trên cao
Đỏ, xanh, vàng báo hiệu thay nhau
Cao hứng, ba anh cùng bật sáng
Trong ba màu ai biết chọn màu mô ???

Tàn Mạn...Khúc Tự Tình Với Tôi

Công viên văn hóa thật hữu tình
Trải thành, ghi lịch cũng đều xinh
Thư giãn, sau một ngày mải mết
Sáng ra, chờ ngắm ánh bình minh

Bà cụ bơ vơ, giữa phố phường
Người qua, kẻ lại thấy buồn thương
Cuộc sống đua tranh, người hối hả
May còn cậu bé, dẫn đường sang

BIẾT ĐÃ LỖ - VKP Đạm Phương

Biết Đã Lỡ...nhưng lòng không chế ngự
Để sóng tình dâng mắt biếc... xoáy con tim
Cứ đêm về hồn mộng mãi kiếm tìm
Một nửa kia... cho lòng vơi cô quạnh...

Biết Đã Lỡ...nhưng vẫn mong buộc chặt
Bằng tơ mong manh...trói mộng hải hồ
Giữa muôn trùng khơi...biển động sóng xô
Dây tơ đứt...nhưng lòng ta...không đứt!!!

Biết Đã Lỡ...nhưng yêu là vẫn đợi
Dù phủ phàng như chinh phụ chờ chồng
Để đêm về đôi bóng ngọn đèn chông
Hiu hắt...vỡ vàng...tàn phai nhan sắc!!!

Dù biết có ngày thuyền neo bến khác
Cây đa bến cũ vẫn héo hắt chờ mong
Trăm cay nghìn đắng nuốt trọn vào lòng
Biết Đã Lỡ...nhưng không hề hối tiếc!!!

DUYÊN NỢ

Bích Hai

Tơ trời chấp nối mộng đôi ta
Sống mãi bên nhau dưới mái nhà
Xoa hết đau thương thời tuổi trẻ
Gom niềm hạnh phúc lúc về già
Chuyện cũ giờ đây còn đâu nữa
Tình xưa thuở ấy cũng đã qua
Tất cả bày phơi hâu rất rõ
Mong yêu cố giữ chớ phơi pha

NÀNG TRINH

Xuan Loc

Ô kìa Nàng Nguyệt chán cảnh tiên
Hạ giới gieo mình để tìm duyên
Mặc Tô chẳng còn nhưng luyến tiếc
Nhớ thuyền hứng trọn ánh trăng rơi
Sông buồn ảm ức trách Chàng Thơ
Cứ để Sông này cùng Nguyệt đó
Một lần cho thỏa mối duyên mơ
Thuyền cười sao để Trăng chìm khuất
Buồn lòng Mặc Khách với Tao Nhân
Ngàn năm Trăng vẫn là nàng Nguyệt then
Khuôn vàng, trinh trắng trước gió đông

Dấu Xưa - Dục Huynh

Dấu tích ngàn đời ghi đậm nét
Xưa công thành, in dấu phong
trần
Xe đạp diu tài tử giai nhân
Ngựa kéo thời gian qua cửa sổ
Hồn rưng rưng, đón ngày hư ảo
Thu héo tàn se sắt lòng ai
Thảo úa vàng nhạt sắc thu phai
Thêm rêu phủ, điêu tàn hoang
phế
Cũ lắm rồi, một thời Vương Đế
Lâu đài xưa giờ đã không còn
Đài thụ phong, ngày một héo hon
Bóng mây tím, ôm trời dĩ vãng
Tịch lặng, cô liêu chiều lãnh đàng
Dương gian hồi tưởng thuở huy
hoàng

Một Chút Nắng Nền Thơm Má Em

HOA VÀNG NƠI ẤY

Ở đây hoa mãi vàng như thế
Áo Quân Vương bao phủ triển đôi
Hoàng Hậu tươi thắm sắc đôi môi
Thường lăm, hoa viên trời ban
tặng...

Ở đây hoa mãi vàng như thế
Trời trong xanh gió mát ngọt ngào
Hoa nở vàng, mộng đẹp chiêm bao
Thoáng động, giấc mơ nào rất lạ...

Con đường không cây cao bóng cả
Nhẹ nhàng, ôm lấy bước chân ta
Dịu dàng, một thuở có cách xa
Vẫn mãi nhớ, loài hoa hoang dại...

Chia tay thôi, hoa vàng ở lại
Chút ngậm ngùi như cuộc tiễn đưa
Nắng phai dần, chờ đợi cơn mưa
Cảm tạ, đất trời thênh thang rộng...

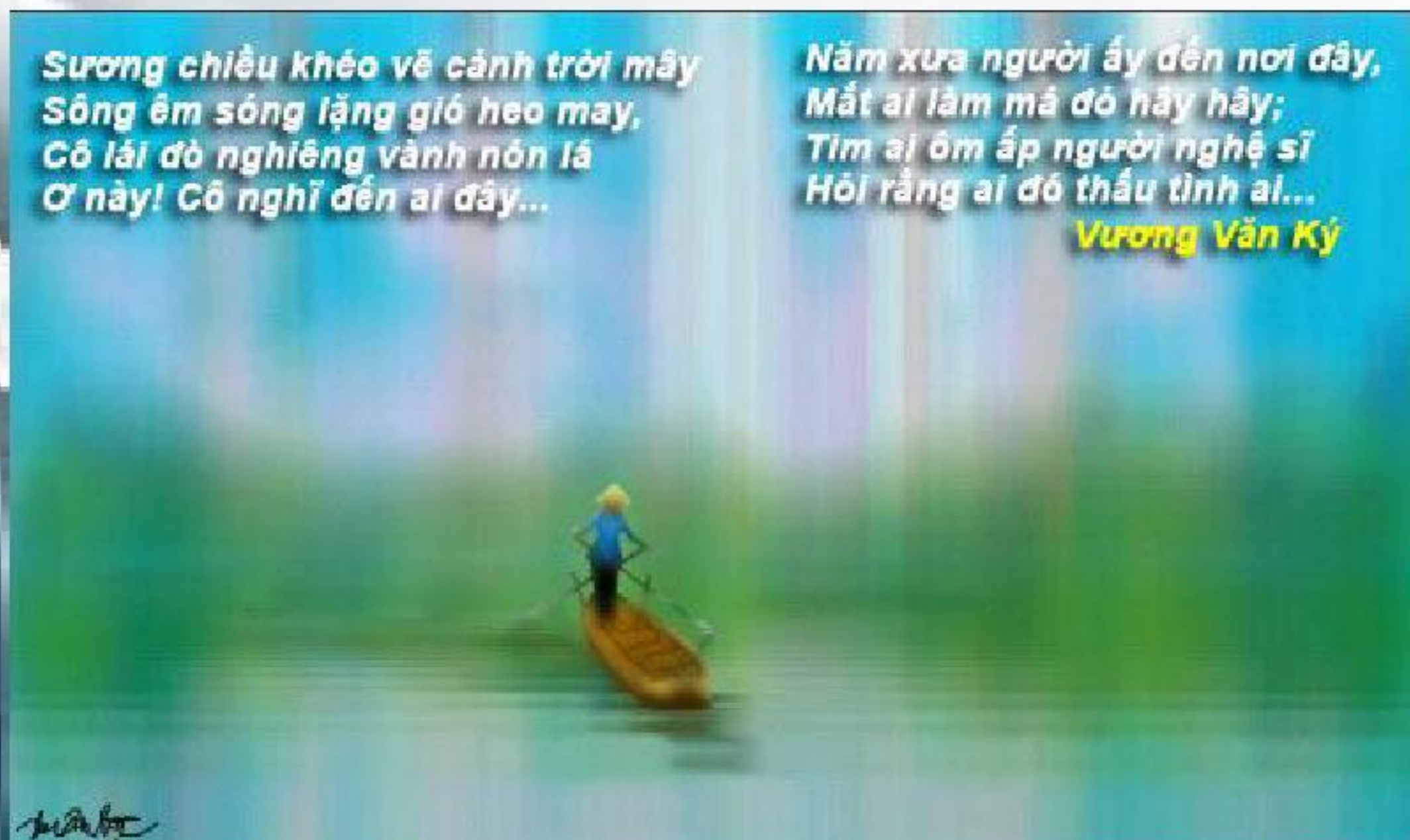
Hoa Dã Quỳ của trời thơ mộng
Tiếng lòng, vang vọng...mãi...không thôi...

Duc Huynh

*Sương chiều khéo vẽ cảnh trời mây
Sông êm sóng lặng gió heo may,
Cô lái đò nghiêng vành nón lá
Ơ này! Cô nghĩ đến ai đây...*

*Năm xưa người ấy đến nơi đây,
Mắt ai lăm má đỏ hây hây;
Tìm ai ôm ấp người nghệ sĩ
Hỏi rằng ai đó thấu tình ai...*

Vương Văn Ký

ĐƯỜNG XƯA

Duc Huynh

Đường xưa dỗi bóng em về
Hàng cây đổ lá ngủ mê một thời
Thuyền tình lỡ sóng chơi vơi
Ta nghìn năm đợi, nửa đời buốt đau

Em đi biển biệt phương nào?
Thu vàng trút lá lòng xao xuyến lòng
Đường xưa vắng lặng mênh mông
Ru ta một thuở, tình không bến bờ

Dấu chân xưa, đã phai mờ
Người xưa dù đã quên rồi đường xưa
Vẫn còn ngày nắng ngày mưa
Còn trong nỗi nhớ, chiều đưa em về

Bao giờ ra khỏi bến mê?
Bao giờ quên được, tóc thề ngày xanh?
Chim chấp cánh, cây liền cành
Lời xưa còn đó nở đành quên sao?

Nát lòng cắt ngọn sầu đau
Nhớ thương dai diết cắt vào trong tim
Đường xưa vẫn mãi lặng im
Bóng người như thể bóng chim ngang trời

Đã qua hơn nửa đoạn đời
Lòng sao vẫn nhớ, tình xưa ngút ngàn
Chiều rơi chậm chậm, thên thang
Đường xưa rớt rụng, lá vàng...dưới chân

Bâng khuâng...lòng chợt...bâng khuâng
Sóng lòng xao động...sao không...nhớ người?
Từ em xa vắng, nụ cười
Đã theo ai đến...cuối trời...thiên thu...

Một Giọt Nắng Nền Thơm Nết Em

Dấu Ấn Của Dòng Sông *Duc Huynh*

Từ Kampuchea xuôi về hai
nhánh
Cửu Long giang bồi đắp đất phù
sa
Cánh đồng tươi thêm hương lúa
mặn mà
Dòng nước ngọt một đời cho
sức sống

Sông Tiền Giang qua Tân Châu,
Hồng Ngự
Nước xuôi dòng về Cai Lậy,
Vĩnh Long
Phù sa bồi, cù lao lớn giữa
dòng
Theo nhánh chảy, bốn sông ra
biển cả

Sông Mỹ Tho nước ngọt đầy
tôm cá
Lục bình trôi về Chợ Gạo ngát
xanh
Cồn Thới Sơn mấy thuở vẫn an
lành

Ghi dấu ấn trận Rạch Gầm,
Xoài Mút

Cô gái Thới Sơn tóc dài cuống
hút
Rất chân tình được yêu mến
xiết bao
Bên kia sông anh Cồn Phụng,
Cồn Tàu
Gởi thương nhớ theo em về
Cửa Đại

Sông Ba Lai chia Giồng Trôm,
Bình Đại
Hai vùng bên, sông của tỉnh
Bến Tre
Con nước một dòng vắng bóng
thuyền ghe
Đập ngăn trở con sông về với
biển

Đất Ba Tri lưu ý tình miên viễn
Dân đứng lên chống lại với
cường quyền
Nhớ còn Bà Tam, còn Qui, còn
Thùng
Những lưu luyến cho một dòng
sông chết

Sông Hàm Luông đất trời luôn
xanh biếc
Đôi bờ cù lao Bảo, cù lao Minh
Cách bởi dòng sông thơ mộng
nghĩa tình
Từ Thạnh Phú, Mỏ Cà qua
Chợ Lách

Dân khác miền ghé thăm như
thăm trách
Ưu đãi Trời cho vùng đất Cái
Mơn
Hoa kiểng xinh tươi, cây trái
bốn mùa
Ghé một chuyến, thương một
đời chưa dứt

Gió mơn man cho bóng dừa ray
rút
Lá buông dài như vạt tóc ai bay
Hương chiều rơi cho nhung nhớ
dâng đầy
Mơ giấc mộng về Nha Môn, Sa
Đéc

Điều tài tử khơi nỗi niềm tha
thiết

Vọng cổ buồn than trách suốt
canh thâu
Bên dòng sông, đò trôi thả về
đâu
Đất Nam Bộ vương sầu trong
câu hát

Sông Cổ Chiên đất trời luôn
thơm ngát
Nước bắt đầu từ thành phố
Vĩnh Long
Về đại dương, chung thủy
chẳng thay lòng
Qua cửa Cổ Chiên, Cung Hầu
hội nhập

Về Trà ôn nổi nân nao tràn ngập
Đất Long Hồ dinh trấn thuở xa
xưa
Những chiều vàng trời lấm tấm
hạt mưa
Qua phà nhỏ đất An Bình thơ
mộng

Đến Vũng Liêm lòng ai còn xao
động
Ngã tư sông cuộn cuộn sóng
trong chiều

Huyện Tam Bình mơ ước biết
bao nhiêu
Cho dòng nước, ngọt đều sông
Mân Thịch

Huyện Bình Minh cạnh bên
dòng sông Hậu
Nức tiếng gần xa, do bưởi Năm
Roi
Bưởi Da xanh, cam sành nói
thay lời
Trà Vinh có bóng hàng dầu che
mát

Gần phía biển ôm ấp bao giồng
cát
Liên tục chạy dài như những
cánh cung
Trà Cú, Cầu Ngang, Duyên Hải,
Tiểu Cần
Mơ cầu vượt Cầu Kè sang Long
Phú

Sông Hậu Giang chảy về từ
Châu Đốc
Qua Long Xuyên, Cần Thơ đến
Hậu Giang

Mở cửa, Trần Đề, Bassac, Định
An
Đem dòng nước về đại dương
xanh thắm

Đất An Giang có cù lao Ông
Chưởng
Nhiều cá tôm, nhờ dòng nước
Cửu Long
Có Vàm Nao là chỗ ngã ba
sông
Nổi nhịp sống sông Tiền và
sông Hậu

Về Cần Thơ, miền nước trong
gạo trắng
Tờ mờ sương đến chợ nổi Cái
Răng
Những con đò quần tụ dưới ánh
trắng
Chờ nông sản, trái cây vừa
được hái

Dọc bờ sông những khu vườn
sinh thái
Bóng cò về, chiều lặng lẽ đê mê
Vườn Bằng Lăng, hương Thốt
Nốt ta về

Ngắm cò trắng, xám, đen và
cồng cọc

Đến Hậu Giang chợ nổi vùng
Ngã Bảy
Phụng Hiệp nơi đầu nổi bảy
nhánh sông
Đò lắt lư theo sóng nước bênh
bồng
Nghe văng vẳng bài " tình anh
bán chiếu "

Tỉnh Sóc Trăng ở cuối dòng
sông Hậu
Cù Lao Dung, chim về đậu rất
đông
Đầy ao hồ, vuông tôm cá mênh
mông
Qua Long Phú, Mỹ Thanh về
Thạnh Trị

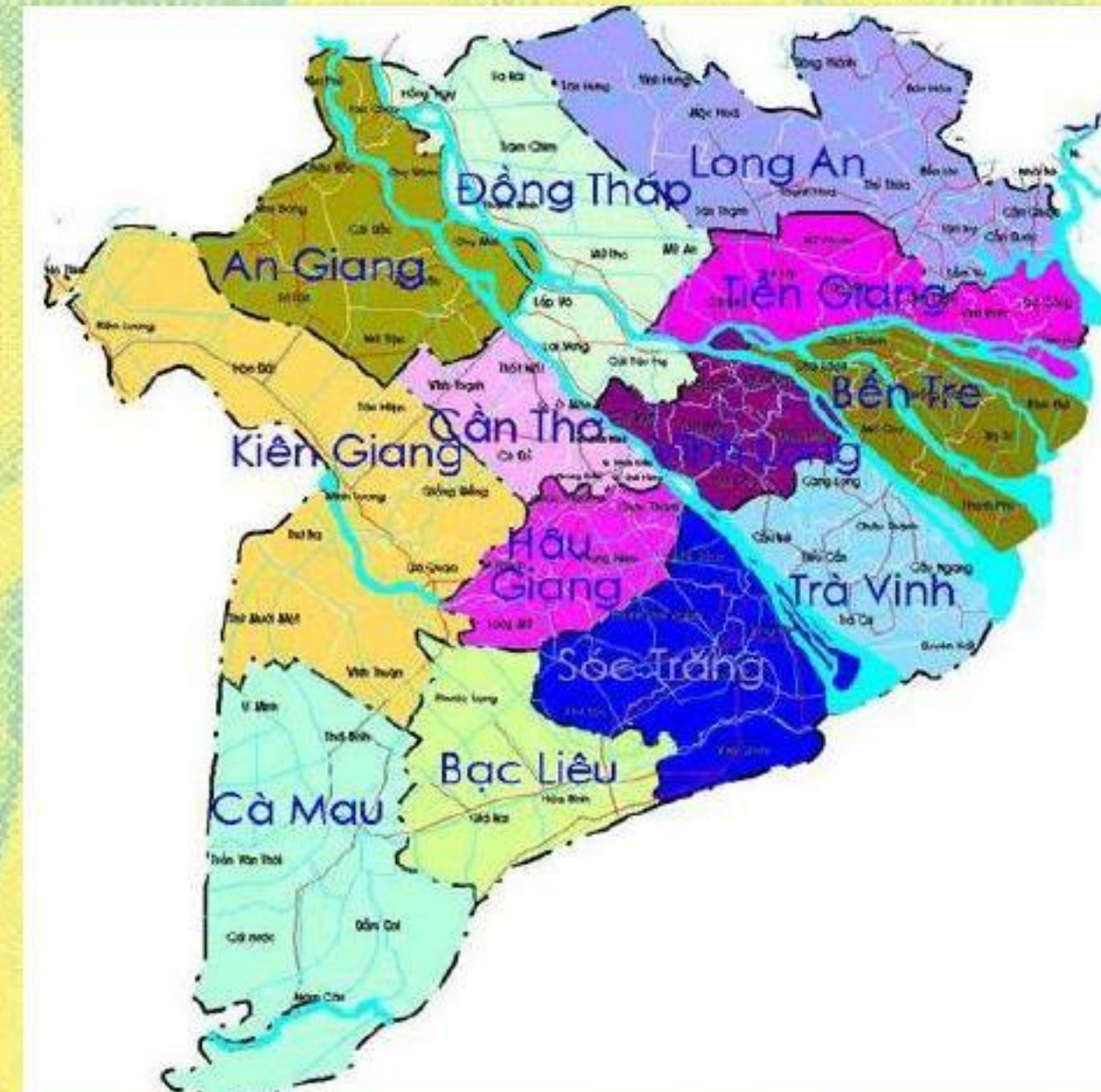
Cửu Long Giang có bao giờ suy
nghĩ?
Chín cửa sông ra biển đã từ lâu
Tiểu, Đại, Ba Lai, Hàm Luông,
Cung Hầu
Cổ Chiên, Định An, Trần Đề,
Bassac

Cửa Ba Lai ngày nay giờ đã tắt
Đập cửa sông ngăn dòng chảy
nước sâu
Đò bơ vơ, cửa Bassac thêm
sầu
Phù sa lấp, nên mất hai còn bảy

Dòng sông mẹ suốt cuộc đời
vẫn vậy
Lúc ly tan, chia nguồn nước mọi
miền

Lúc hợp lưu, cho sức mạnh vô
biên
Sông chắt chứa, nổi niềm ra
biển cả

Những trần trở, dòng ngược
xuôi vất vả
Nắng lượn lờ, mưa rộn rã dòng
sông
Áo ẩm, cơm no, nhờ nước Cửu
Long
Dấu ấn của dòng sông là muôn
thuở...

Làng Tôi

Duc Huynh

Mây bạc che đầu, sương trên lá
Giọt long lanh đọng lại đầu cành
Nắng xuyên qua kẽ lá mong manh
Đường đê nhỏ, uốn mình hơn hờ...

Ngày hè đến, lòng vui tỏ mở
Chân sáo ngoan, bước vội về làng
Đất cần khô, rơm rạ úa vàng
Vẫn thơm ngát, hồn tôi mê đắm...
Đến đầu làng, bờ tre xanh thắm
Đón người về, kéo kệt đong đưa

Gió mơn man ve vuốt hàng dừa
Cho tôi cả một trời hạnh phúc...

Làng tôi có bờ sông uốn khúc
Tiếng sáo diều, thỏn thức đê mê
Nỗi nôn nao khi bước chân về
Cỏ đan lỏi, đường đê quán quít...

Làng tôi biết bao tình khắng khít
Bông lúa vàng trên cánh đồng xanh
Tiếng cười vui dưới mái nhà tranh
Rộn rã với cõi lòng ấm áp...

Trưa hè nắng, dòng sông tắm mát
Hương hoa cau ngan ngát khung trời
Bông lục bình, tím tím chơi vơi
Cho tôi nhớ suốt đời quê Ngoại...

Sông vẫn vậy, một đời trôi mãi
Nước lớn, ròng se sắt hồn ai
Thời gian qua, cảnh vật đổi thay
Trong tôi vẫn nhớ hoài... làng cũ...
Nhớ nhung sao đất trời quyến rũ
Tuổi thơ tôi êm ả trên đồng
Nhớ bóng chiều, lộng gió menh mông
Làng tôi đó, một đời... vẫn nhớ...

Chùm Lựt Bát Tháng 4

Chống Chénh *

Lòng ta chống chénh chung chiêng.
Chông chénh tựa mảnh trăng nghiêng cuối trời.

* Cõi Riêng *

Mình giờ như sống cõi riêng.
Chẳng màng hư thực, chẳng hiềm lạ quen.
Dừng dưng, giữa nhớ và quên.
Tôi thành khách lạ..không tên...không chừng !

* Ngu Ngơ *

Ngu ngơ, ánh mắt vô hồn.
Cái nhìn vô cảm, cái thần ở đâu.
Buồn vui-xấu tốt-như nhau.
Với tôi chỉ một niềm đau xé lòng

* Chênh Vênh *

Hồn hoang, lá đã rụng đầy.
Rêu xanh ai đã phủ đầy lối xưa.
Đời còn được mấy câu thơ.

Chênh vênh

Đứng giữa

Đôi bờ tử sinh

* Gởi Bạn Bè Đã Khuất *

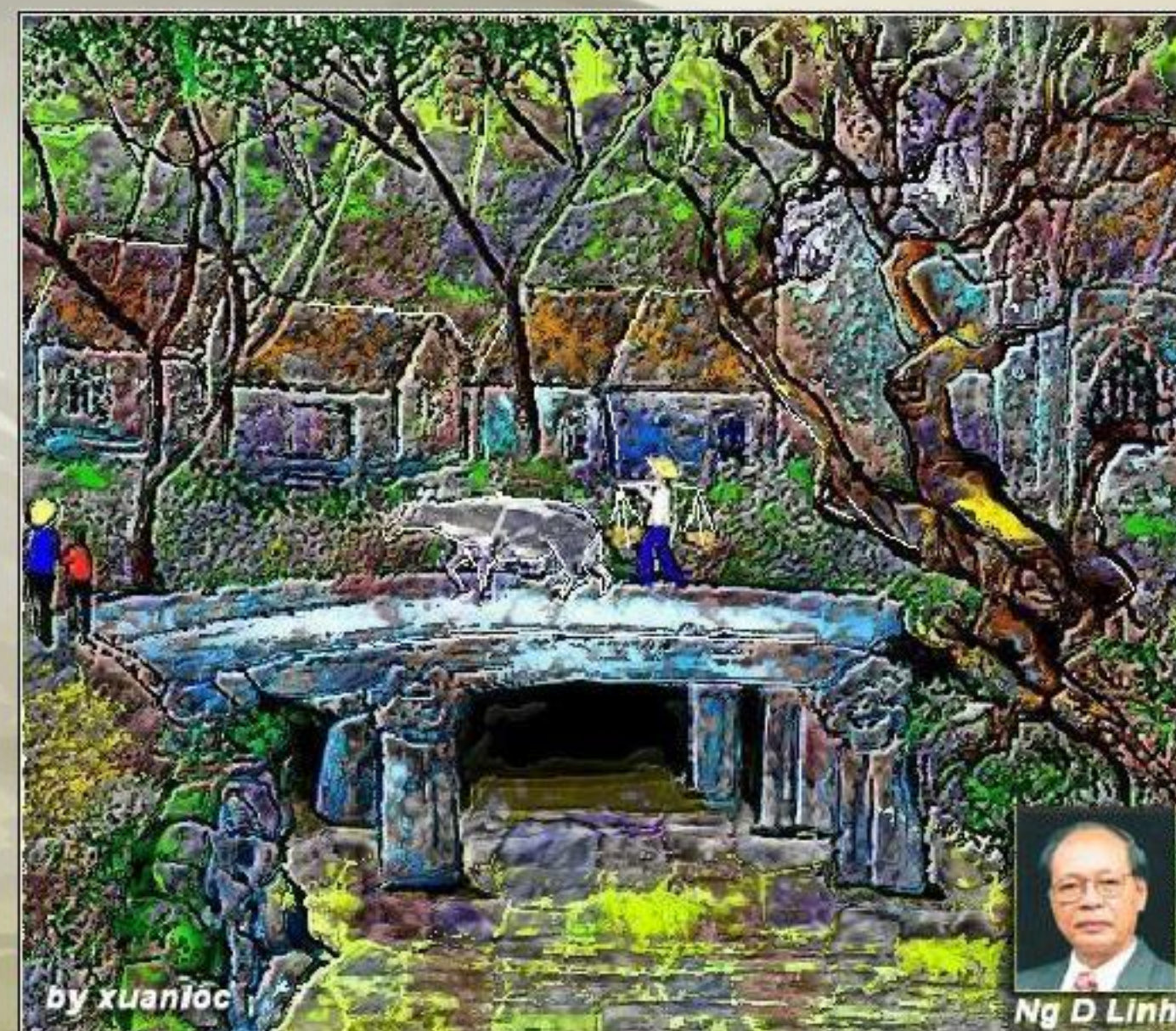
Bây giờ anh ở trên trời.
Chẳng còn vương bận chuyện người trần gian.
Khi rượu thánh lúc thơ thần.
Đàn tiên anh dạo, Cờ tiên anh bày.
Mùa xuân vĩnh cửu nơi đây.

Liệu còn

Nhớ tới.

NHỮNG NGÀY CÓ NHAU

Thầy Nguyễn Duy Linh

Lạc Chốn Đào Nguyên *Duc Huynh*

Thấp thoáng, sương mờ giăng khắp lối
Đường nào, dẫn tới cõi thiên thai?
Mây bay, lãng đảng trong ngày mới
Không gian, chẳng vương chút bụi trần...

Dưới bóng hàng cây, gian lậu cỏ
Thu mình, trong thình lặng hư vô
Cầu gỗ, bắc ngang nước mặt hồ
Hương sắc, thủy phù dung lan tỏa...

Uốn khúc, quanh co, con đường nhỏ
Phải chẳng lạc bước chốn đào nguyên?
Cùng tiên nga, chấp cánh hương nguyên
Quên hết, nỗi ưu phiền tục lụy...

Cỏ biếc dưới chân còn mộng寐
Sương trắng ngang trời, vắng tiếng chim
Thình không như chất chứa nỗi niềm
Róc rách, xa đưa giòng suối chảy...

Đường đến đào nguyên ta muốn hỏi
Lưu, Nguyễn khi xưa, lạc chốn nào?
Hoa vàng, nở rộ giấc chiêm bao

Tiên nữ, hân hoan chào đón khách...
Điều vũ nghệ thường, tiêu hồn phách
Khúc tơ lòng, trợn ven hiến dâng
Bàn tay tiên, rượu chuốt ân cần
Say đắm, tình quân quên tuổi nguyệt...

Nhớ song thân, thiên thai tổng biệt
Trăng vàng soi, con suối mệnh mang
Tiền đưa người, về chốn trần gian
Giáng, Ngọc hai tiên cùng khuất dạng...*

Nắng chiếu lung linh, trời đã rạng
Rực rỡ, đào hoa ánh sắc hồng
Đỉnh núi xa, mây quyện bành bồng
Tiên cảnh, bồng lai trong giấc mộng...

Thầm ước, như người xưa từng gặp
Trong lòng, tràn ngập... giấc mơ tiên...

Note: Lưu Thần, Nguyễn Triệu ngày xưa lạc chốn
thiên thai gặp và kết duyên với hai tiên nữ là Giáng
Tiên, Ngọc Kiều...

Một Chút Nồng Nàn Thơm Mả Em

NHỚ MẸ -

Nga Dao

Mẹ ơi, hơn năm mươi năm rồi mẹ nhỉ.
Mẹ mất đi nhan sắc cả cuộc đời.
Suối tóc dài mây phủ bờ vai.
Còn đâu nữa bờ môi cắn chỉ.
Mẹ ngày ấy bây giờ xa cách quá.
Mẹ được gì trên mái tóc bạc phơ.
Một bầu con ấp ủ lúc còn thơ.
Luôn tíu tít đói ăn đòi mặc.
Chỉ dành nhau đâu biết mẹ đói lòng.
Nào đâu biết những khi mẹ yếu.
Vẫn gượng cười chăm sóc cho con.
Như cánh cò lặn lội sớm chiều hôm.
Mong con lớn là niềm vui của mẹ.
Nhìn đàn con như cây vươn mạnh mẽ.
Mắt mẹ rạng ngời, miệng móm mém cười vui.

.....
Hôm nay đàn con thơ ngày ấy.
Bước vào đời ...bao toan tính vây quanh.
Nghĩ suy hơn thiệt công danh.
Bon chen manh áo bạc thang thế trần.

.....
Mẹ còn lại mái tóc lơ thơ trắng bạc.
Nụ cười buồn đau đáu ngóng chờ con.
Mẹ chờ con mong đợi phút chạnh lòng.
Con nhớ đến...ồ mình vẫn còn người mẹ.

Có những lúc cô đơn vầy bùa.
Mẹ nghe tiếng chim con ríu rít chuyền cành.
Mà ngỡ tưởng bước chân về thăm mẹ.

.....
Mẹ bây giờ thành thơ với ngày dài tháng rộng.
Còn những gì để phải lo toan?!!!
Giàn nhà trống thênh thang!!!
Thiếu vắng!
Lủi thủi cô đơn!

.....
Mẹ ơi nhớ về mẹ.
Chỉ vài lời thăm hỏi mẹ thôi.
Con mong ước trở về trong tay mẹ.
Có những điều đơn giản chẳng giản đơn.
Ơn cha mẹ chẳng bao giờ đáp được.
Misido ND ,May12/2013

Nhớ Mẹ

Vuong Hoang

Đã bao đêm tìm mọng đi về
Miền quê mẹ của thời Thơ ấu
Mái trường làng ghé còn ghi dấu
Áo học trò trong tuổi hồn nhiên

Tìm con đường lấp lá Tre nghiêng
Tìm bóng dáng mẹ Hiền yêu dấu
Muốn được ăn bát cơm mẹ nấu
Nhưng mất rồi nay mẹ con đâu

Cõi Mộng

Nga Dao

Em đứng nơi đây, gió lùa trong tóc
Nhớ nồng nàn kỷ ước thuở yêu nhau
Biển trời xanh, trăng tàn khuyết đã bao mùa
Em vẫn đợi nơi miền xa vắng ấy
Trái tim em dấu muôn ngàn sóng gió.
Gởi về anh nguyên vẹn chữ mong chờ

Cõi Mộng

Nga Dao

Gởi về anh nguyên vẹn nỗi mong chờ
Xanh màu nắng vương mờ trong hư ảo
Vẫn nồng nàn đốt cháy khối tình si
Hãy yêu đi dấu đã xa ngàn dặm
Anh anh ơi em vẫn đợi anh về

Áo Trắng Tan Trường

Hoa Ly

Tà áo em bay: bay trong gió,
Màu trắng thư sinh: bao anh ngó?.
Tà áo em bay: bay khắp phố,
Hình dáng xinh xinh: bao anh ngó?

Một Chút Nồng Nàn Thơm Mỏ Em

Tàn Mạn Khúc “Tự Tình Với Ta”

Đức Huỳnh

Tàn Mạn Khúc “Tự Tình Với Ta” - Đức Huỳnh

TRÚC

Đứng thẳng, hiên ngang dù giông bão
Vô tâm, lòng son sắt cố thừa
Thanh thoả, vì vu nghe sáo thổi
Tiết tháo, hiền nhân Quân Tử xưa...

CÚC

Sương giá, ngập tràn hoa vãn nở
Đồng tàn cho đến tiết xuân sang
Thách đố thiên nhiên, từ muôn thuở
Rực rỡ, màu hoa ánh huy hoàng...

MAI

Phảng phất, trong sương tỏa ngát hương
Hoa vàng, lẳng lẽ đa vãn vương
Cổ về thương ngoạn, đêm trừ tịch
Thôi bâng khuâng, thao thức canh trường...

LAN

Hoa nở tiết thu trời thanh thanh
Thân hoa sắc tía, lá còn xanh
Dung mao như mỹ nhân e ấp
Ngũ sắc thom hương bất ngát cành...

SƠN

Mây phủ bành bồng, ôm bóng ai?
Trèo lên đỉnh núi, bước đi hoài
Gió lồng, đời người như giấc mộng
Nhìn xuống, chiều nghiêng nhánh sông dài...

HẢI

Biển xưa, xanh ngát mộng đời
Sóng đùa con sóng, cát lời yêu thương
Tình ơi! xa cách đại dương
Có còn chăng cội vô thường sắc không...

GIANG

Chiều xuống, gió đùa con sóng biếc
Hương khói đầu thôn, ngây ngất bay
Bên sông hồi tưởng, chiều ly biệt
Nhớ mái nhà xưa, dạ u hoài...

TUYÊN

Người có về thăm giòng suối cũ
Bóng cây xưa, vẫn đứng bơ vơ
Gió hát thầm thì lời nhắn nhủ
Bao năm cây, vẫn cứ đợi chờ...

PHONG

Từ núi cao, qua suối qua sông
Lúc đi vội vã, lúc thông dong
Gầm thét, cuộc tròn, con lốc xoáy
Về đồng bằng, thoang thoang mệnh mông...

VÂN

Trôi nổi, bành bồng bay trong gió
Vân vũ, thênh thang dưới trời xanh
Che khuất Hằng Nga khi mờ tỏ
Tụ, tán liên hồi, rất mong manh...

TUẾ

Sáng nắng, thời gian như dừng lại
Chiều đi, chầm chậm bước chân ngày
Hắng sớm xưa sương mờ, ái ngại
Trong chiều, nhẹ nhàng khói hương bay...

NGUYỆT

Trăng với thi nhân, kết bạn không?
Chiều dọc triền sông, đẹp nào lòng
Lý Bạch ôm trăng, chìm đáy nước
Đắm tình trăng, chết giữa mệnh mông...

TỰ

Ý tưởng thoát ra, từ con chữ
Ngọt ngào hay mặn đắng chua cay
Chở Đạo cho đời thêm Quân Tử
Chở giúp hồn ai, trút u hoài...

TÌNH

Tơ duyên khéo buộc xích thằng
Ai xuôi Nguyệt Lão, nhùng nhằng khéo lo?
Thuyền duyên, đời bến mong chờ
Anh hùng khó thoát, sợi tơ chỉ hồng...

VỚI

Thuyền và biển vẫn là muôn thuở
Gió và trăng sánh bước cùng nhau
Núi và sông chắt đầy nhung nhớ
Người và người, ly hợp thương đau...

TA

Đại mộng ngày xanh đã khuất xa
Ung dung, tự tại dưới trăng tà
Nhân nhã, bên đời quên vương bận
Nhân thế nghĩ gì? ta biết ta...

Trúc Trúc

Duc Huynh

Có câu thơ dường như vô nghĩa
Không âm, vần, tiết, điệu tron tru
Thường gặp trong vần điệu lời ru
Nhưng đó mới chính là thơ thật...

Giữa đời sống loanh quanh được, mất
Hơi đâu mà thắc mắc làm gì?
Vần theo vần, giữ nhịp để làm chi?
Mặc con chữ tuôn ra ào ạt...

Có bài thơ làm ta chết ngạt
Bay cao theo tưởng tượng thi nhân
Có bài thơ đọc thấy ngại ngân
Nhưng thi sĩ thường hay cường điệu...

Không thể có vần thơ huyền diệu
Khi phút Linh Cầu ấy chưa về
Thi sĩ thường tình tình, mê mê
Gặp trúc trắc trong thơ...là thế...

Có câu thơ hay, trong bài thơ tệ
Có câu dễ đời...trong lịch sử...văn chương...

Note:

Phút Linh Cầu: Lúc hồn thơ nhập trong tâm.

Theo Hồ Dzếnh:

"Phút Linh Cầu ấy chưa về

Bâng khuâng giấy trắng chưa hề mực đen"

Trúc trắc: trở ngại, trục trặc, không thông...

Hồ Dzếnh

Trích Công Sơn

MƯA CHIỀU KỶ NIỆM

Mưa bất chợt khiến lòng như òa vỡ
Tim bồi hồi gợi nhớ nụ hôn xưa
Môi héo hắt nếm mặn dòng lệ ứa
Xa thật rồi kỷ niệm những cơn mưa !

Chiều Saigon nắng còn chưa kịp dứt
Mưa bất ngờ xé toạc bức màn xanh
Thành phố co ro ! Mưa tuôn hào hức !
Em bên anh - Tim rạo rực nhịp nhanh

Chiều Saigon bằng bình thành phố nước
Cả không gian chìm lắng ướt đáng thương
Ánh điện loang chớp sáng khắp mặt đường
Giọt mưa đọng lệ nhòa vương khóe mắt

Chiều Saigon cơn mưa dài không tắt
Lạnh cô đơn lòng quặn thắt nỗi đau
Thả nhớ thương theo dòng nước cuốn mau
Chưa trọn rũ sạch cơn sầu đeo bám

Chiều Saigon cả đất trời u ám
Vắng xa anh em ảm đạm khác xưa
Lòng chùng mềm nhớ lại những chiều mưa
Truyền hơi ấm qua môi nồng say đắm

Giọt mưa chiều nay sao đầy vị mặn ?
Giọt nước mắt nào thâm lặng trào tuôn
Anh nơi đâu ? Em chất ngất cơn buồn
Mưa dai dẳng trong tâm hồn hoang lạnh !

Hoàng Oanh 5/7/2013

LỜI TỰ TÌNH

*Em viết những bài thơ dành tặng riêng anh
Ghi dấu những giây phút mong manh hạnh phúc
Tình yêu đến tuy muộn màng nhưng rất thực
Dẫu nhiều đêm dài buồn thao thức cô đơn.*

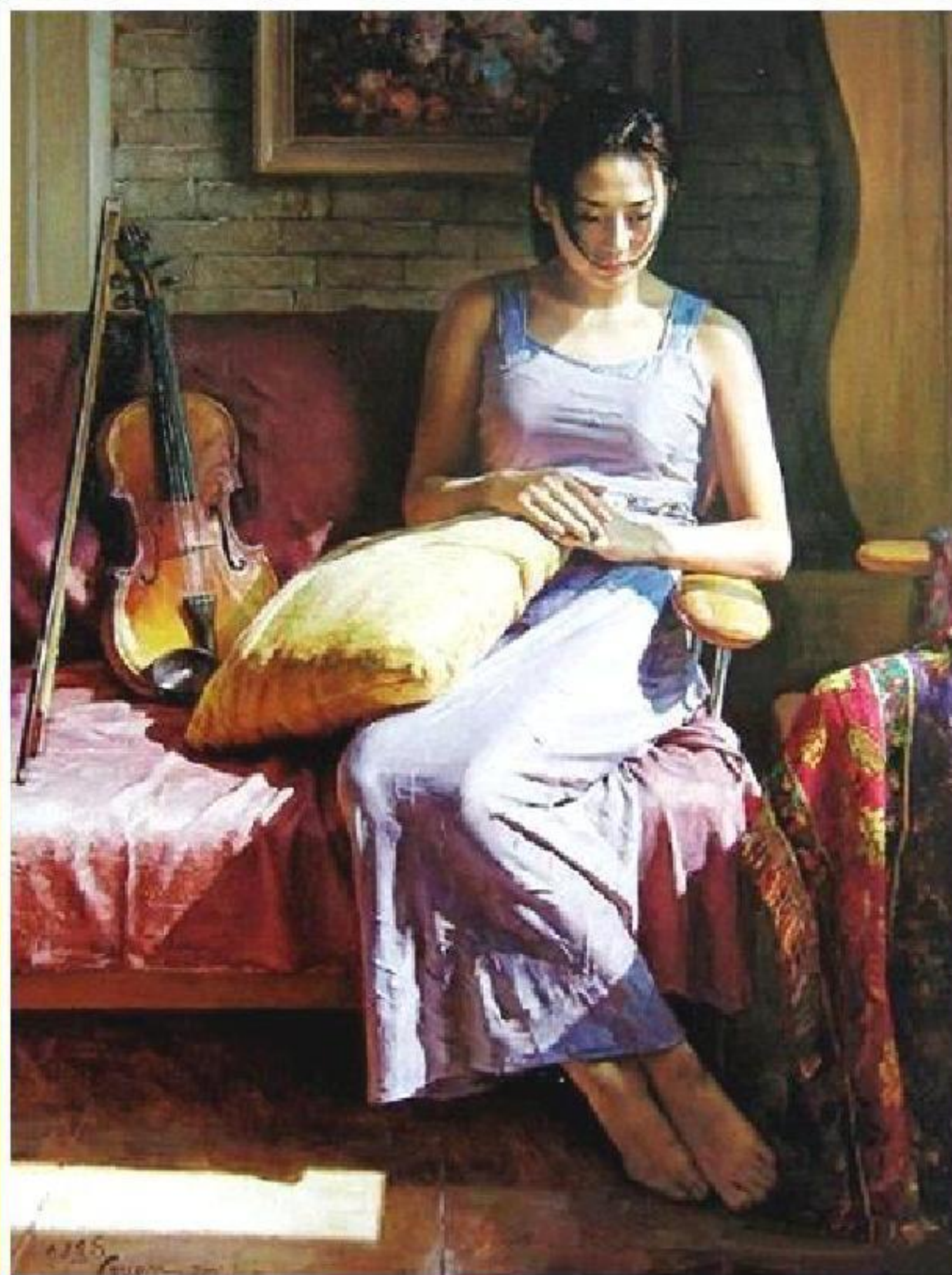
*Quá nửa đời vai chồng chất lắm tủi hờn
Chân đã mỏi, nợ áo cơm còn chưa hết
Nhưng máu trong tim sao vẫn còn cuồng nhiệt
Nên tình càng thêm thấm thiết.! Biết sao đây ?*

*Hạnh phúc đã bao lần vượt khỏi tầm tay
Nên càng trân quý ngày từng ngày ít ỏi
Không tính toán..! không so đo..! không vắn hỏi..!
Có phải cuồng si ? Biết lý giải làm sao ?*

*Chỉ biết buông xuôi theo cảm xúc dạt dào
Sợ vượt mất lại thêm ghen ngào tiếc nuối
Đừng trách móc nồng nàn trao nhau quá vội
Nhịp sống bình thân trôi không đợi riêng ai*

*Có phải tình nồng là tình dễ nhạt phai...?
Thà rạn vỡ hơn sống hoài trong đơn lẻ
Bao ngang trái đắng cay một thời son trẻ
Được gì ngoài nỗi đau lặng lẽ riêng mang...?*

HOÀNG DANH 9/5/2013

TÌNH MUỘN TRAO ANH

*Em muốn viết tặng anh bài Thơ tình muộn
Ý tha thiết chân thành nồng đượm đắm say
Lời vụng về không tả hết nỗi ngất ngây
Gửi hết cho anh trọn tháng ngày còn lại*

*Em háo hức đón nhận mối tình cuồng dại
Hạnh phúc thăng hoa tận hưởng mãi được sao ?
Suốt quãng đường dài cùng sánh bước bên nhau
Đêm mưa lạnh nụ hôn chưa trao cũng ấm.*

*Rất tình cờ gặp nhau hẳn là duyên phận
Kẻ chán chường, người lặn độn cuộc mưu sinh
Chồng chất trên vai oằn nặng gánh gia đình
Nhiều đêm trắng thương những cuộc tình khắc nghiệt*

*Những bài thơ tình từ lâu rồi không viết
Hồn từng úa đau cảnh tử biệt sinh ly
Sao bỗng hồi sinh tình yêu muộn thần kỳ
Nhiều khi em tự hỏi điều gì thay đổi ?*

*Đâu còn trẻ để bảo rằng còn nông nổi ?
Chưa hẳn đủ già để từ chối tình yêu ?
Nên vẫn để con tim khám phá những điều
Đã lãng phí để rồi chuốc nhiều nỗi tiếc.*

Hương Oanh 11/5/2013

CHỈ MỚI VÀO HÈ !

Chỉ mới vài cơn mưa nhỏ
Mà lòng như đã ướt mềm
Chỉ mới vài chùm hoa đỏ
Buồn ran trưa tiếng ve quen

Chỉ mới khởi đầu mùa hạ
Quất quay tuổi mộng học trò
Màu tím lời thơ thương quá
Nhật nhòa dòng chữ buồn xo

Sân trường nắng rơi từng sợi
Rực phớt ấm áp giọng cười
Áo trắng đôi tà mát rượi
Nón nghiêng che nửa mặt người

Vòng xe đường dài khuất nẻo
Nắng còn đọng chút ngậm ngùi
Vọng rớt giọng cười trong trẻo
Lên đèn thoáng gió bay vèo

Hoàng Danh 15/5/2013

Có phải tại mùa xuân qua vội vã?
Nên sớm mai áo trắng ngập trên đường
Trưa bóng đổ những hàng cây nghiêng ngả
Ai chờ ai mà còn mãi vẫn vương...

Chân bước vội theo ai giờ tan học
Bước ngập ngừng, lòng xao xuyến, ngần ngợ
Nhìn cây cỏ tìm dấu chân gà ngọc
Dấu trong hồn, nín lặng mỗi tình thơ...

Chân chim sáo, ai quay nghiêng vành nón
Ta ngại ngừng, quay quắt dõi trông xa
Và như thế...bao lần ta đưa đón
Để đêm về mong ngóng đợi ngày qua ...

Rồi ai chẳng còn, qua con phố nhỏ
Áo trắng thôi bay, tóc gió xa rồi
Bỏ lại con đường, bao nhiêu mắt ngó...
Ta vẫn chờ, nghe mặt đất ...trên môi...

Nuối Tiếc

Nuối Tiếc
Duc Huynh

by : facebook.com/duc.huynh.9461

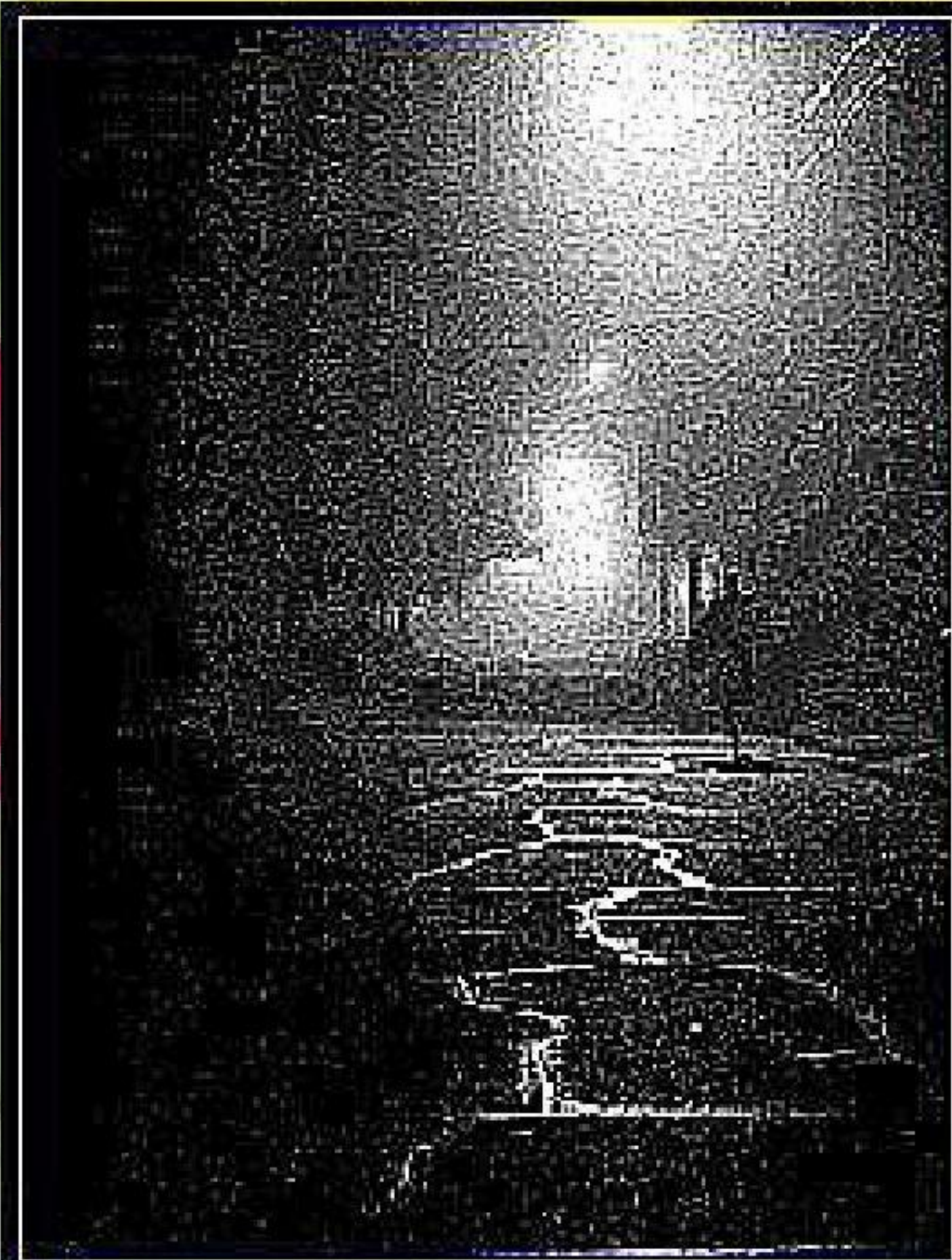
Khi vòng quay chiếc bánh xe ngừng hẳn
 Mang những làn mây trắng đến nơi đây
 Trước cổng trường như cả một vùng mây
 Bay trong gió, thướt tha tà áo trắng...
 Chiếc xe đạp của một thời xa vắng
 Vẫn còn nguyên trong tâm tưởng thuở nào
 Đưa bàn tay khẽ chạm giấc chiêm bao
 Hình ảnh cũ như mơ hồ xao động...
 Tuổi học trò của tháng ngày mơ mộng
 Tóc ai dài như thà ước mơ xa
 Áo trắng nguyên theo gió khép đôi tà
 Chiếc xe đạp chờ mùa xuân đang tới...
 Mắt long lánh, linh hồn ta chơi vơi
 Nụ cười ngoan như ôm cả ước mơ
 Ngôn từ nào bay bổng hóa thành thơ
 Ta chết lặng, tưởng chừng như ngạt thở...

Từ hôm ấy biết bao là nhung nhớ
 Biết bao điều ta muốn nói cùng ai
 Chắt chứa trong tim, ngày ngán đêm dài
 Tình yêu đó chưa một lần thổ lộ...
 Ta đã quen từng hàng cây góc phố
 Những con đường in đậm bóng ai qua
 Sáng tỉnh mơ ta chỉ thấy mình ta
 Lặng lẽ đứng chờ ai giờ đi học...
 Đến một ngày, đường xưa đầy cỏ mọc
 Người bóng chim, tâm cá biết về đâu?
 Chẳng được nhìn, được hẹn lại lần sau
 Tình si ấy chẳng còn trao ai được...
 Con mưa đỏ cho hàng cây xanh mướt
 Bốn mươi năm, gặp lại có nhận ra?
 Tình vẫn xanh nhưng người chắc đã già
 Trong tim vẫn... còn nguyên... rung động ấy...

Đức Huỳnh - MDC 74

Bốn Mươi Năm Một Vành Xuân

Duc Huynh

TIẾNG ĐÊM

nguyễn thăng anh
30.05.2013

Đêm sao yên ắng lạ !
Trăng tàn buồn hắt hiu
Gió đập dòn cánh lá
Hơi thở dài buồn thiu !

Thoảng thơm hương Nguyệt quế
Không gian sũng nước mưa
Hình như là tiếng dế
Vang trong đám cỏ thưa

Mưa chiều sấm động vùng
Phản chiếu một khoảng trời
Có một vòm mây rụng
Trên mặt nước đang bơi

Lòng chùng theo đêm lạnh
Trong mênh mông vô cùng
Sao miệt mài nặng gánh
Chưa tìm chút ung dung

BUỔI SÁNG TRƯỚC HIÊN NHÀ

nguyễn thắganh
01.06.2013

Vàng tươi chùm bồ cập
Đong đưa chờ nắng mai
Hit một làn gió mát
Nhẹ nhõm đôi bờ vai

Chú chim sâu loắt choắt
Lục lội vòm lá xanh
Ngắm lẽ đời Được - Mất
Vẫn chẳng chút an lành ?

Súng vừa bung một đóa
Sắc tím điểm góc hồ
Hương vẫn còn chưa tỏa
Lòng tan mạn vu vơ !

Mèo dụi tay lau mặt
Nằm bình thản bên thềm
Cặp mắt xanh trong vắt
Đáng gì để muộn phiền ?

Một Chút Nồng Nàng Thơm Má Em

SỰ THẬT ?

nguyễn thắganh

01.06.2013

■ Có thể nào ?
Đó đúng là sự thật ?
Mà chúng ta đã tắt bật kiểm tìm
Năm bắt
vò bọc ngoài
hào nhoáng lộng im
Và hoang tưởng
thỏa thuê niềm hạnh phúc !

■ Làm sao biết ?
Khúc sông nào trong đục ?
Mãi miết đêm ngày
hờ hững
lục bình trôi
Con nước rờn
bùn phôi rác bãi bồi
Trông ngao ngán
lũ thời lời
trơ mắt

■ Vài vết vằng dầy
long lanh ngũ sắc
Ánh trắng non
đẹp kỳ quặc trên cao
Tiếng sóng nhịp đều theo cơn gió
lao xao
Đêm mờ rộng ngọt ngào
chờ trải nghiệm !

■ Sự thật ?
Muôn đời vẫn là câu đố hiểm !
Từng câu trả lời lấp liếm cốt cho qua.
Cho đến khi ngồi nhắm đếm tuổi già
Mới tỉnh thức
chẳng qua là
Giả trá ?

■ Sự thật ?
Vẫn luôn cần khám phá !

NÀO PHẢI CỨ CHIA TAY ...

nguyễn thốgngh
06/05/2013

Nào phải chia tay đều có nghĩa là rũ bỏ
Ký niệm vui buồn từng vô vô trong nhau
Là vết thương kín miệng sẽ loét chẳng nỗi đau
Là chôn vùi ... để khởi đầu diễn đơm ghim khế.

amv

Nào phải chia tay đều cứ phải rơi nước mắt
Hoặc nén lòng buồn từng tiếng nấc tiếc thương
Hạnh phúc không có cơ may nắm bắt dọc đường
Càng đeo đuổi lại càng nặng vướng thêm khổ lụy

Nào phải chia tay đều đã rồi trong suy nghĩ
Và con tim siết chặt nhất gần vì đắng cay
Chén rượu đời chưa nhấp cạn đã chuyển choàng say
Ray rít nhớ thắm ngày tay trong tay quên quít

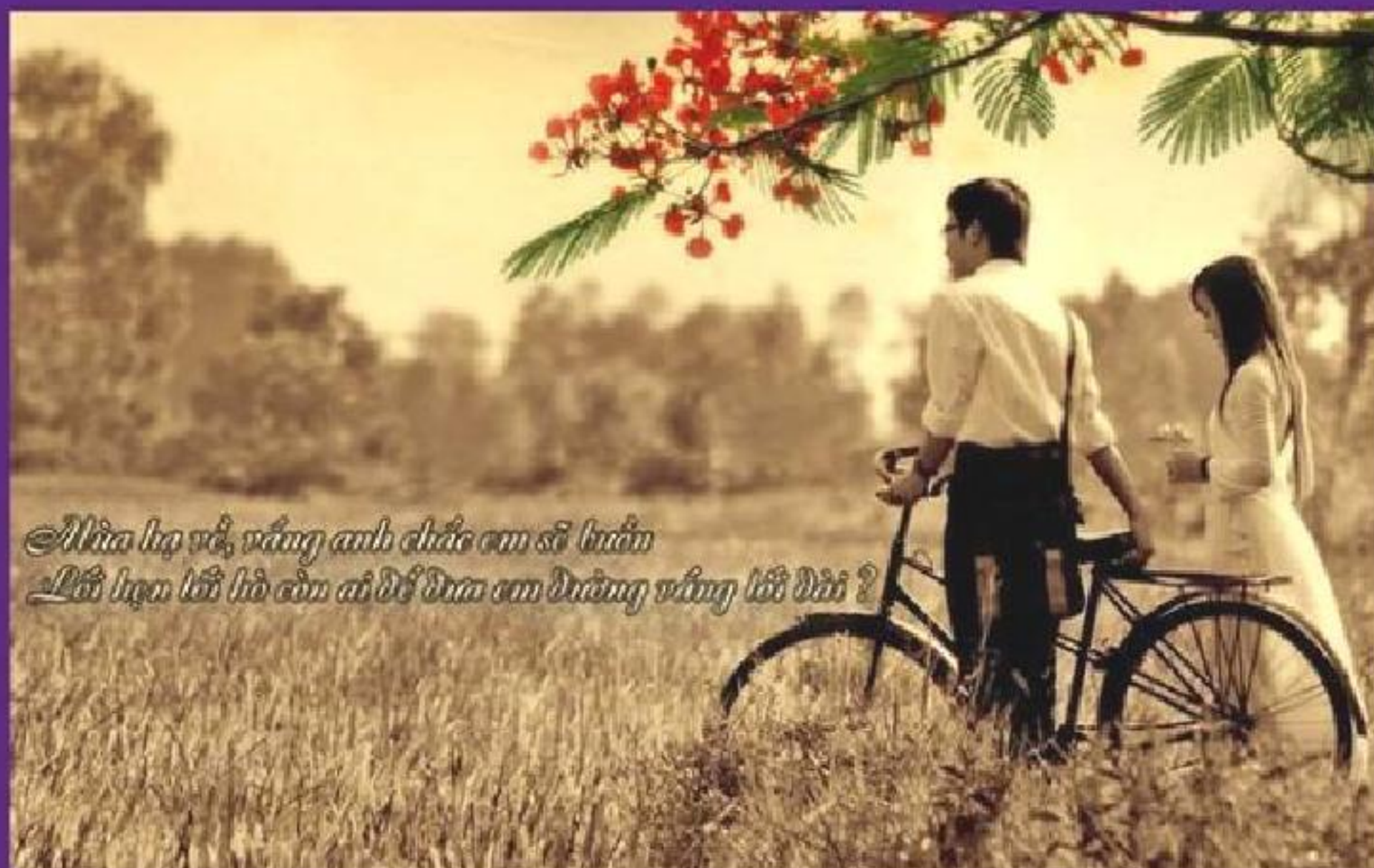
Nào phải chia tay đều coi như là chấm hết
Quảng thời gian một cuộc tình thắm thiết bên nhau
Quyết định chia tay chính là quyết định khởi đầu
Được xoay lưng chấp nhận thương đau tìm hạnh phúc

Cuộc sống dạy chúng ta biết một điều rất thực
Mái điện còng dưới ánh bóng hạnh phúc mong lung
Rất hồng hào nhưng quá quý giá phía sau lưng
Rời khỏi tiếc ... giá như đừng !

Đam mê !

Mồ quàng !

Một Chút Nồng Nàng Thơm Mỏ Em

*Mình họ về, vắng anh chắc em sẽ buồn
Lối học lối hò còn ai để đưa em đường vắng lối dài ?*

RU LỜI TÌNH CŨ

*Ru tình ngày ấy xa xôi
Lá thư mực tím một thời có nhau
Lệ rơi nhòe mực phai màu
Hai mươi năm vẫn còn đau đầu lòng*

*Yêu thương dần trải từng dòng
Chữ gò nghiêng mảnh giấy hồng đậm hương
Tiếng ve cánh phượng sân trường
Gói tròn kỷ niệm thân thương vào hè*

*Tình xa tình ... thật éo le
Người xa người ... bước chân về nhà ai
Đóa hoa tím tóc thôi cài
Thư tình mực tím nhạt phai hương nồng*

*Nén lòng đau ... bước theo chồng
Nén lòng đau ... để thôi không nhớ người
Hai mươi năm một phận người
Chưa tròn hương lửa đã rời phân ly*

*Từng đêm lệ đọng viền mi
Ru tình muộn tiếc xuân thì lỡ duyên
Dài thêm dăm giọt ưu phiền
Thì thôi ! Gác lại thề nguyện kiếp sau*

Hoàng Danh 11/5/2013

SẮC HOA MÀU NHỚ

Cơn mưa chiều dầm ướt cánh phượng rơi.
Lòng trĩu nặng kỷ niệm thời con gái
Thơ mực tím, cánh phượng khô ép lại
Mỗi tình học trò vung đại ngầy ngô

Mùa hạ chia ly sầu cánh phượng khô
Đồng lưu bút mấy dòng thơ hấn nốt
Trang giấy trắng ứa hoen dòng lệ ướt
Người xa người đau đầu bước vu quy

Mỗi hè về phượng rục máu chia ly
Giọt mưa đông khôe mi hay nước mắt ?
Tiếng ve rền vang sân trường vắng ngắt
Chẳng còn ai gom nhặt máu tim rơi !

Cánh phượng đỏ cánh hoa kỷ niệm ơi !
Đầm nước mưa hay ngâm ngùi lệ đổ ?
Bao nhiêu năm phượng sao còn thắm đỏ
Bao nhiêu năm tình còn đó không phai

Mưa chiều nay dầm ướt cánh phượng rơi
Người xa khuất cuối chân trời có nhớ
Sân trường ngập những mảnh tim vun vơ
Thắm sắc hoa màu nhớ thuở chung đôi

Hoàng Oanh 25/5/2013

Một Ghút Nồng Nàng Thơm Má Em

DẤU TÌNH MỜ !

nguyễn thăng anh

■ Tình ơi !
Xa rồi
Theo đuổi
Rã rời
Chơi với
Hụt hơi

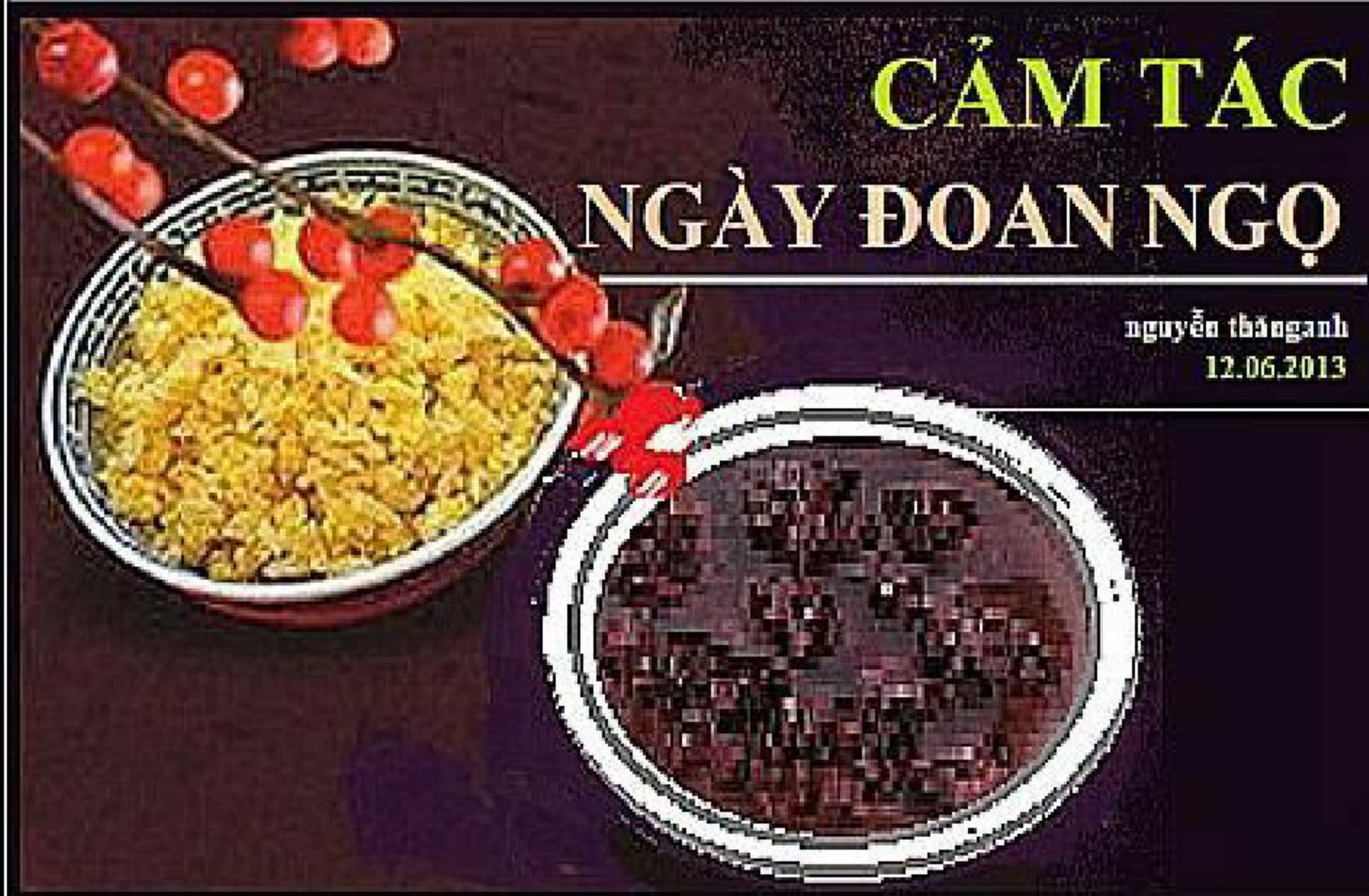
■ Hỡi em !
Vai mềm
Áo trắng
ngoan hiền
Trong nắng
Thân quen

■ Giờ đây
nơi này
Ghế đá
Hàng cây
Rũ lá
Buồn thay !

■ Con mưa
Đan thưa
Góc phố
vắng thưa
Loang lổ
Phai mờ
Vụn vỡ
Tình xưa

12.06.2013

CẨM TÁC NGÀY ĐOAN NGỌ

nguyễn thăng anh
12.06.2013

Lòng còn nhiều sâu bọ
Phải cố gắng tẩy tan
Hôm nay Tết Đoan Ngọ
Chén cơm rượu nếp than
Lệ xưa không từ bỏ
Ngọt hương vị dân gian

Rượu do tay vợ cất
Xôi vò đậu xanh thơm
Quyện hòa hương nếp nhất
Phong lưu chắc gì hơn

Mâm cơm xoàng bầy biện
Mời ông bà về xơi
Tâm thành lời khẩn nguyện
Vui một đời thanh thoi

Một Chút Nồng Nàng Thơm Má Em

Tranh dán giấy-Nga Dao

TRĂNG TRÒN

Duc Huynh

Mới lớn, mộng bên ngoài lớp học
Bâng khuâng, mơ mộng buổi chiều mưa

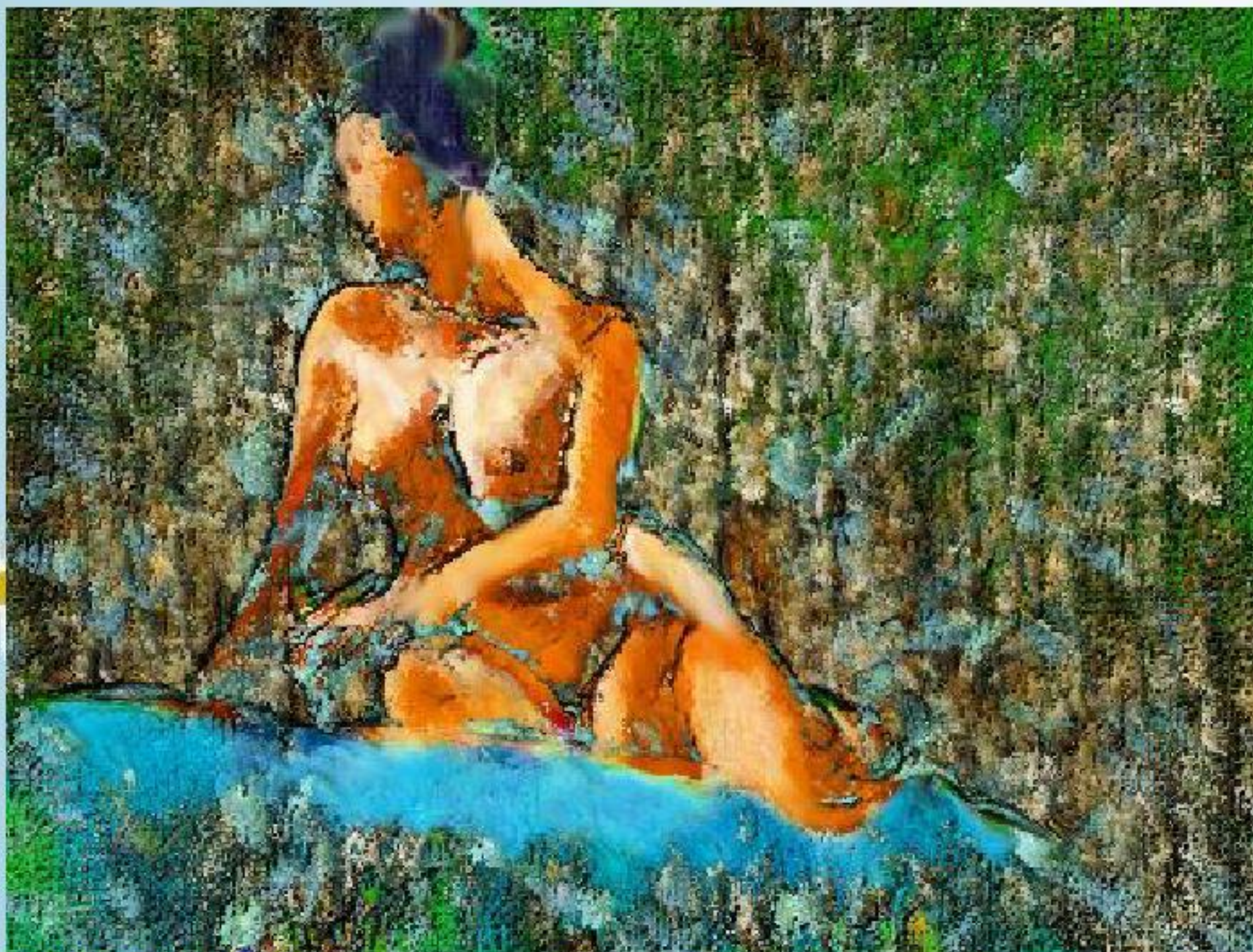
Trầm mặc, buồn lang thang vơ vẩn...
Hồn mênh mang, nhẹ nhẹ khẽ đưa
Hàng cây đứng trong mưa dờ dẩn
Lá bung xòe, hứng giọt đầu mùa
Con dốc dài, mong đợi ngày mưa
Rũ sạch bụi trần ai phủ lấp...

Con phố nhỏ, đã từng quen lối
Đi về, ngày hai buổi sáng chiều
Trong mưa dường hoang vắng đều hiu
Hoa hồng thắm, nghiêng cành hé nở...

Tuổi mười sáu, nhìn đời bỏ ngỡ
Lá học trò, trong vờ vẩn vương
Quỳnh hoa, thơm ngát suốt đêm trường
Héo úa, để sầu vương mực tím...

Lưu bút ngày hè sao tha thiết
Hoa dã quỳ, thấp thoáng ven đường
Em mãi là sen tỏa ngát hương
Thanh khiết giữa cuộc đời vẩn đục...

Mưa sẽ qua cho ngày nắng đẹp
Chút xôn xao, để má em hồng
Chiều tan trường, kẻ đợi người trông
Đêm rằm đến...Trăng Tròn...rực sáng...

PHƠI NANG

Duc Huynh

Nàng sơn nữ Bến Thân người Thái trắng*
Tắm tiên rồi, ngồi đợi nắng hong khô
Bắt gặp em trong một phút tình cò
Thân để lộ tòa thiên nhiên ngà ngọc

Một chiều lang thang qua bao đồi dốc
Sơn nữ tắm tiên giữa chốn đại ngàn

Bầy tiên nga, chờ suối chảy mơn man
Trên thân thể sau một ngày nóng nực

Những cơn nước* khẽ rung lên bùng bực
Cơ hồ ngưng, không chuyển nước về xuôi
Gió lay cành, cây nhắm mắt ngủ vui
Mặc cảnh tượng diễn ra đầy quyến rũ

Bầy thiếu nữ, tắm trần hình ảnh cũ
Hiếm hoi còn, trong tộc của người Dao
Ngắm trắng non, suối mộng Bản Cỏi* nào
Những khoảnh khắc ngọt ngào ghi nhớ mãi

Rất ái ngại, sơn nữ ngồi phơi nắng
Sợ nắng phai, bầu ngực trắng trinh nguyên
Suối sẽ buồn, ôi! sơn nữ tắm tiên
Nét độc đáo của suối ngàn Tây Bắc...

Một Chút Nồng Nàn Thơm Má Em

ĐỀN TÂY NGUYÊN

Duc Huynh

Đường lên Tây Nguyên rừng xanh lá biếc
Không nhờ em sao ta biết nhà Rông
Đã phân ra sau trận thủy Đại Hồng
Dân tộc Ê Đê, Xơ Đăng, Ca Dong, Mạ
Ba Na, Cơ Ho, Gia Rai, Mơ Nông và thêm nữa
Những anh em đều khắp suốt Tây nguyên

Em đưa ta dự lễ hội Cồng Chiêng
Ngắm điệu múa của các miền dân tộc
Mây lượn thương chập chờn bay trên nóc
Ngôi nhà sàn nghinh đón khách miền xuôi
Rượu cần mời, anh uống đến say vui
Qua mùa rẫy ở đây là mùa hội
Hãy ở lại chứ đừng về quá vội
Mai sẽ vào ngày hội Lễ Đua Voi
Năm anh chàng lực sĩ ngút ngoắt vôi
Lao vun vút để đua nhau về đích
Em quên nữa còn đây là lễ chính
Truyền thống buôn làng, Lễ hội Đâm Trâu
Chiêng Arap hòa lẫn tiếng Cồng
Tạ lễ thần Ndu và thần phù hộ
Tây nguyên chia, ba tiểu vùng rất rõ
Bắc Tây nguyên Gia Lai với Kon Tum
Đắk Lắk, Đắk Nông là ở vùng Trung
Nam Tây nguyên, đất Lâm Đồng tuyệt mỹ
Dẫn anh đi một vòng, xem cho kỹ
Được tỏ tình, gặp gỡ bất cứ ai
Phải coi chừng nếu được tặng vòng tay
Anh tặng lại nghĩa là lời đính ước
Chiều Tây nguyên gió ru trời, mây, nước
Đất bazan vương vãi bước chân người
Mai về xuôi chắc hẳn sẽ bùi ngùi
Lòng mến khách của cô em người dân tộc...

QUÊ EM

Duc Huynh

Nơi em ở, bình yên anh có biết?
Lúa hai mùa, thắm thiết trở đầy bông
Sáng tinh mơ, lũ lượt kéo ra đồng
Những cô gái, cười râm ran hơn hờ
Dọc bờ đề mấy chùm hoa mắc cở
Ngước mặt nhìn, sương đọng hạt long lanh
Chạm chân ai, khẽ khép vội cây cành
Bông tím nhỏ cũng đành thôi xếp cánh

Dù nắng mưa, có bao giờ né tránh
Nắng tốt dưa, mưa tốt lúa người ơi!
Làng quê em tươi tắn cũng do Trời
Mong mưa thuận, gió hòa đời no ấm

Sao hôm nay bầu trời nhiều mây trắng?
Sáng mù sương, chắc nắng gắt rồi đây
Chị em ơi! hãy nhổ cỏ nhanh tay
Xong việc trước, khi mặt trời đứng bóng

Sống nghề nông, suốt cả ngày trông ngóng
Nhấp nhồm chờ, ngày nắng với ngày mưa
Trên đồng cao lúa xạ, hạt theo mùa
Đồng sâu quá, gieo mạ xong mới cấy

Đám ruộng xanh, tốt tươi mà anh thấy
Của nhà em, lúa mới trở đồng đồng
Chờ gặt hái xong mới được thông dong
Cuộc sống của nhà nông luôn chân chất

Bán lưng cho Trời, bán mặt cho Đất
Trong lòng vui với cuộc sống đời thường
Anh sẽ về thăm đồng lúa quê hương
Quê Em đó, nơi yêu thương đầy ấp...

Một Chút Nồng Nàn Thơm Mả Em

PHIÊN KHÚC LỤC BÁT ĐỜI THƯỜNG

nguyễn thắng anh
17.05.2013

001. Hiên nhà
tiếng tắc-kè buông
Giọt mưa chiều
nồn cơn buồn
lá xanh
Tình nghiêng nhịp muộn
chòng chênh
Thoáng vèo
chiếc lá
dứt
cảnh thời gian

005. Ngón tay
nhựa thuốc ố vàng
Nếp nhăn khòe mắt
điều tàn thanh xuân
Rũ đời
trên
cánh phù vân
Cứng tê
nhục thể
giam chân chán chường !

017. Nồng nàn
còn chút dư âm
Ru vui giấc ngọt
hôn đậm ấm môi
Khuya !
Khuya !
vọng tiếng gọi mời
Tham gia
nối tiếp
cuộc vui kéo dài
Chén rượu đời
uống cho say
Động
sâu đáy cốc
đăng cay
hôn người !

023. Còn đây
một
khoe môi cười
Nửa
trao cuộc sông
Nửa
tôi
để dành !

PHIÊN KHÚC LỤC BÁT ĐỜI THƯỜNG

nguyễn thẳnganh
19.05.2013

PHOTO
Nguyễn Thẳng Anh

Một Chút Nồng Nàn Thơm Mát Em

PHIÊN KHÚC LỤC BÁT ĐỜI THƯỜNG

nguyễn thăng anh

19.05.2013

025. Năm dài

ăn

lớp đất màu

Âm thầm

thoát xác

nhạc sâu

khua vang

Truân chuyên

một

cuộc tuần hoàn

Khóc đời

hay

tự oán than

phân mình.

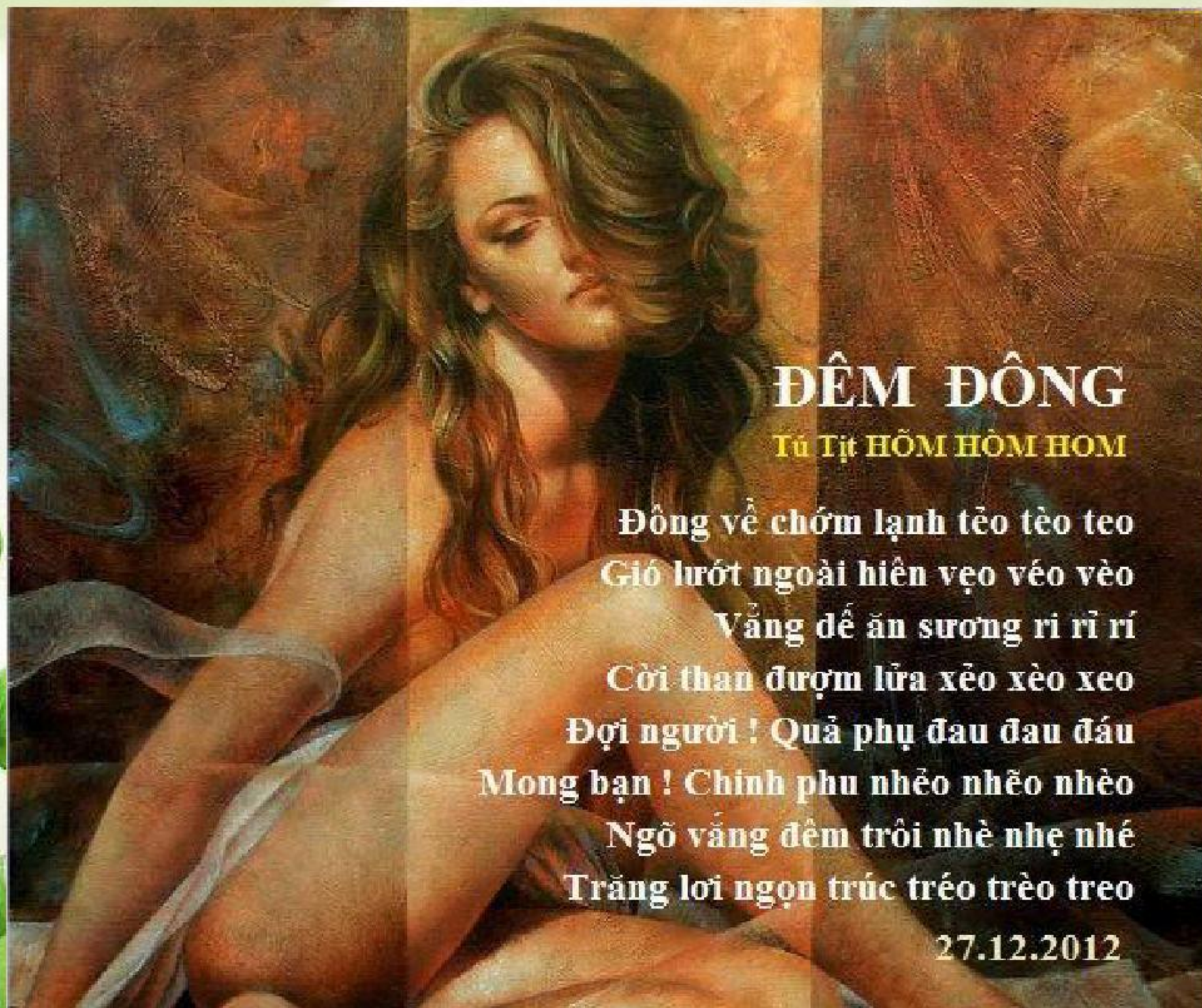
**PHIÊN KHÚC
LỤC BÁT
ĐỜI THƯỜNG**

nguyễn thăng anh
19.05.2013

029. Đôi khi
cần
được thành thời
Trái lòng
hòa
với đất trời bao la
Đôi khi
ảo ảnh phồn hoa
Cạn đời đeo bám
nhật nhòa
hư vô
Đôi khi
có chút bất ngờ
Tình
xao động
thật tình cờ
chẳng hay

Một Giọt Nồng Nàng Thơm Má Em

ĐÊM ĐÔNG

Tú Tật HỒM HÒM HOM

Đông về chớm lạnh tèo tèo teo
Gió lướt ngoài hiên vẹo vẹo vèo
Vẳng để ăn sương rí rĩ rí
Cời than đượm lửa xèo xèo xeo
Đợi người ! Quả phụ đau đau đau
Mong bạn ! Chính phu nhẽ nhẽ nhèo
Ngõ vắng đêm trôi nhẹ nhẹ nhẹ
Trăng lơ ngọn trúc tréo trèo treo

27.12.2012

PHIÊN KHÚC LỤC BÁT ĐỜI THƯỜNG

nguyễn thăng anh
26.05.2013

■ NGHIÊNG NGỬA

Một thời giống trồng khuya chiêm
Chợt quay ngo lại đời nghiêng ngửa sâu

■ CÔI RIÊNG - CHUNG

Đêm tàn suy tưởng
Chung - Riêng
Thánh thời rũ sạch tỵ hiểm từng quen
Nhọc nhằn rồi cũng vùi quên
Dòng thời gian !
Xoẹt !
Mùi tên !
Vô thường !

■ NGU NGƠ

Định thân
nhìn tận đáy hồn
Bầy hầy nhục thể
linh hồn nơi đâu ?
Hình hài vô bọc như nhau
Cớ sao khác biệt nỗi đau không cùng ?

■ CÙNG BẠN BÈ CÒN LẠI

Thăng góc bể !
Đưa cuối trời !
Gò lưng gánh nặng phận người trần gian.
Chung lòng đôi lúc bản thân
Ngu ngơ xót cảm thương thân lạc bầy
Họa hoãn còn lại quanh đây
Ôn câu chuyện cũ
Những ngày cô nhau !

■ CHAN HÒA

Mép bờ sinh tử đầu dây
Bao dung xin rót tràn đầy tình xưa
Chứa chan
lãng động dòng thơ
An nhiên
con gió
thoáng
bờ nhân gian

(Họa CHÙM LỤC BÁT THÁNG 4.2013
Thầy NGUYỄN DUY LINH)

Một Chút Nồng Nàng Thơm Mát Em

MOT CHUT

NONG NAN

THOM

MA EM

Góp Mặt

Thầy Nguyễn Duy Linh

Bình Hai

Duc Huynh

Phung Vo

TruongHuy Dinh

Ky Van Vuong

Ivy Diep

ThangAnh Nguyen

Ho Thi Hoang Oanh

Nguyen Vo

Xiro Chanh

Huyen Tran Nguyen

Thisau Meyer

Minh Phong

Hoa Ly

Phan Hoa

Vuong Hoang

Khổ 8.4" x 5.5"

108 Trang